

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

2

ДИНАРА

ГОДИНА

XXXIII

БРОЈ
1079

1. IX 1972.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ЧАРОВНИ СВИРАЧ

1 МЕЂУ ОВИМ
ДИМЊАЦИМА
ВИДИМ ДВА ИСТА.
ДА ЛИ ЗНАТЕ
КОЈА ?

2 ОХ, КОЛИКО
ПАЦОВА! ПОКУ-
ШАЈТЕ ДА ИХ ИЗ-
БРОЈИТЕ !

3 КАКВА ЧАРОВНА
МУЗИКА! ШТЕТА ШТО
ЈЕ У НОТАМА НА-
ПРАВЕНА КРУП-
НА ПРЕШКА...

4 НА СЛИЦИ ЈЕ
СЦЕНА ИЗ БАЈКЕ
"ЧАРОВНИ СВИРАЧ".
У ГОМИЛИ СЕ НАЛАЗИ
И ДРВЕНИ ЛУТАК,
ЈУНАК ЈЕДНЕ БАЈКЕ.
КАКО СЕ ОН ЗОВЕ ?

СУПЕР ШИЗ * СУПЕР КВИЗ

СТРАНА 7.

Ripley

Веровати или не!

ВРХУНАЦ СТИДЉИВОСТИ

ШВАЈЦАРСКА АЛПИНИСТКИЊА

ОБРИ ЛА БЛОН

УВЕК ЈЕ ПРЕКО ПАНТАЛОНА НОСИЛА СУКЊУ
КАД БИ СЕЉАНИ МОГЛИ ДА ЈЕ ВИДЕ. ЈЕДНОМ,
ПОСЛЕ ДВА ДАНА СИЛАЖЕЊА СА ВРХА РОТХОРН
ВИСОКОГ 2353 МЕТРА, ОТКРИЛА ЈЕ ДА ЈЕ НА
ПЛАНИНИ ЗАБОРАВИЛА СУКЊУ.

ДА ЈЕ У ДОЛИНИ НЕ БИ ВИДЕЛИ
У ПАНТАЛОНАМА ОНА СЕ ПОНОВО
УЗВЕРЛА НА РОТХОРН —
ЗА ШТА СУ ЈОЈ БИЛА ПОТРЕБНА
ЈОШ ДВА ДАНА.

(1896)

ГНЕЗДО

ИНДИЈСКОГ ВРАПЦА
ИМА ОБЛИК БОЦЕ,
УВЕК ЈЕ НА НАЈВИШОЈ
ГРАНИ ДРЕВЕТА А
ОСВЕТЉЕНО ЈЕ
СВИЦИМА КОЈИ
СЕ ЗАЛЕПЕ ЗА
МОКРО
БЛАТО.

БРИТАНСКИ ДИПЛОМАТА

СЕР РОБЕРТ ЛИСТОН

(1742-1836)
КОЈИ ЈЕ ЖИВЕО
94 ГОДИНЕ,
ЗНАО ЈЕ
10 ЈЕЗИКА.
МЕЂУТИМ,
ПОСЛЕДЊИХ
ПЕТ
ГОДИНА ПРЕД
СМРТ
НИЈЕ СЕ МОГАО
СЕТИТИ
НИЈЕДНЕ
СТРАНЕ
РЕЧИ.

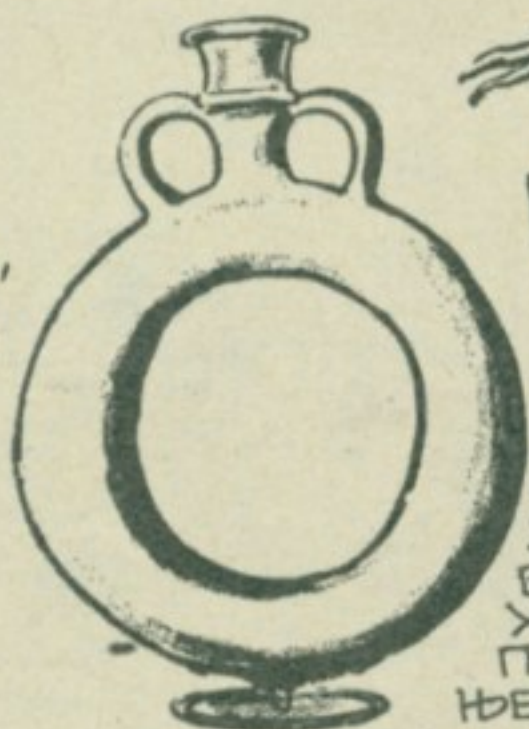
ТРКЕ НА НОЈЕВИМА

ПРИРЕЂУЈУ СЕ У
МОНРУЖУ,
У БЛИЗИНИ
ПАРИЗА.
С ЗАХАЦИМА
НА
ЛЕБИМА
НОЈЕВИ
ДОСТИЖУ
БРЗИНУ
ОД
60 КИЛОМЕТАРА
НА ЧАС.

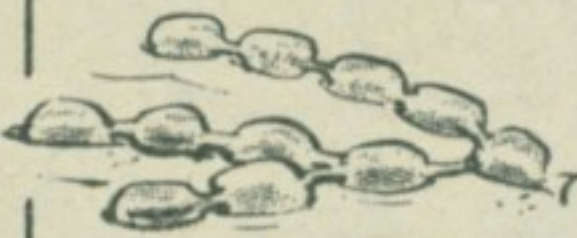
КРЧАЗИ ЗА ПИВО

У СТАРОМ
РИМУ ЧЕСТО
СУ ИМАЛИ
ОБЛИК КРУГА
ЈЕР СЕ ВЕРО-
ВАЛО ДА КРУ-
ЖЕЊЕ ПИВА
ПОВОЉАВА
ЊЕГОВ УКУС.

МРКА АЛИА

ПЛИВА НА
ПОВРШИНИ
ЗАХВАЉУЈУЋИ
"БАЛОНЧИКИМА"
ПУНИМ
ВАЗДУХА.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● ускоро ће се у једном напу-
штеном каменолому у месту Дуе
ла Фонтен у Француској отвори-
ти необичан зоолошки врт. У
ствари, то је само део врта у ко-
ме ће се налазити око тридесе-
так питона ухваћених на Тајлан-
ду и у Малезији. Посетиоци ко-
ји желе да виде ове змизавце

пуштаће се у групама од по два-
десет особа највише у „змијско
гнездо“ а предводиће их за то
специјално обучени чувари нао-
ружани чакљама и револверима.
За време обиласка посетиоцима
ће бити забрањено заустављање

пушење, гласан разговор и фото
графисање. Сматра се да је ово
једини золошки врт ове врсте
у Европи.

● бицикли доживљавају препор-
од. Једна од земаља у којој ово
возило са успехом замењује ау-
томобил је и Данска. Недавно је
у Копенхагену основана компа-

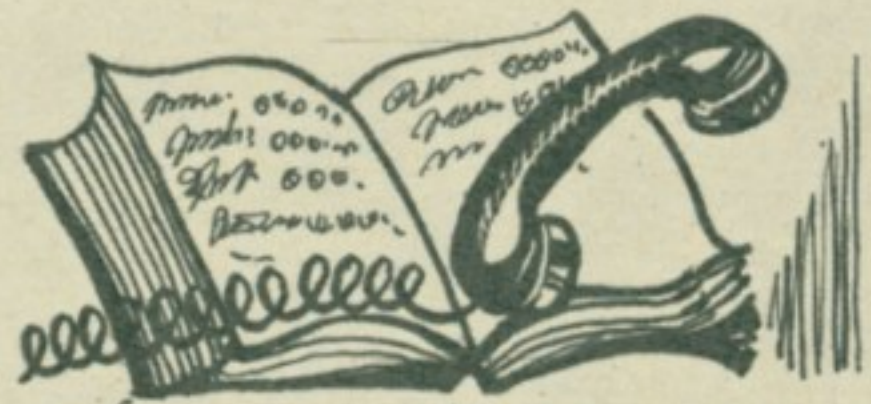

нија која има више од 100 сер-
висних станица у којима се може
оставити на чување аутомобил а
у замену добити на послушку би-
цикл. Кажу да пословни људи
све више користе услуге ових
сервисних станица.

● британски природњак М. Пе-
тер Скот ускоро ће објавити
књигу о рибама које живе у
приобалним водама Антилских
острва. Књига ће бити штампана
на специјалном папиру од поли-
етилена тако да ће моћи да се
кваси и аматери ихтиолози, ко-
јима је књига првенствено и на-
мењена моћи ће да под водом
упоређују фотографије риба са
оригиналима.

● године 1975. сви грађани Са-
везне Републике Немачке доби-
ће у централним пријавницама
поред својих презимена и број
састављен од 12 цифара. Један
од разлога је и тај што преко
300.000 њемаца, на пример, носе
презиме Милер. Ускоро ће се и
у Норвешкој, Шведској и Дан-
ској увести сличан начин евиден-
ције.

● у државном парку Хејзелтон у
Пенсилванији од пре извесног
времена постављене су необичне
канте за отпатке. Начињене су
од цемента а свака од њих има
другачији облик. Једна представ-
ља лава, друга слона итд. Кад се
у ову канту убаци смеће, са маг-
нетофонске траке која се налази
у њој зачује се: „Хвала на љу-
бавности! Радно ћу примити још

који папирећ“. Чувари кажу да
у парку више нема отпадака. У
одржавању чистоће најрезносни-
ја су деца која сваки час са не-
ким папирећем трче до канти да
би чула шта оне кажу.

● пошто је за девет година четр-
десет пута полагала возачки ис-
пит, Енглескиња Мирјан Хар-
грејв најзад је добила возачку
дозволу. Шеездесет двогодишња
Енглескиња, која се већ „просла-
вила“ падањима на испиту, жар-
ко је желела да лично провоза
свога мужа. На жалост, и поред
добивања дозволе, жеља јој се
неће испунити, јер јој је већи
део новца намењен куповини ау-
томобила опишао на инструкто-
ре и таксе.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

НИЈЕДНОМ СПОРТИСТИ ДО ДАНАС НИЈЕ ПОШЛО ЗА РУКОМ ДА ПОНОВИ УСПЕХ АТЛЕТИЧАРА СТАРЕ ГРЧКЕ КОЈИ СУ МОГЛИ ДА СКОЧЕ УДАЉ — ПРЕКО 15 МЕТАРА!

Срећом по нас древни Грци имали су обичај да на мерним плочама, у подножју статуа или чак на обичном камењу, бележе тачно најбоље резултате постигнуте на олимпијадама. Први спортиста чија је победа званично забележена, и то на једном диску, био је Коротис из Спарте. На првој олимпијади 776. године пре наше ере он је победио у трчању. Иначе, био је кувар по занимању, како је то такође марљиво забележено на диску.

ЈЕДНОМ РУКОМ

Међутим, има и много прецизнијих података. У музеју Олимпије чува се и данас један велики камен неправилног облика, тежак 143,5 кг. Сама по себи ова каменчица не би била вредна помена да на њој, не пише: „Бибон ме је подигао изнад главе, једном руком“. Резултат утолико значајнији што Бибон није дизао данашње тегове који се згодно могу ухватити руком а и терет је добро распоређен већ не згодан асиметричан камен којим је тешко постићи равнотежу у ваздуху.

Бибон није био никакав и узетак у снази мишица. Његов савременик Еумаст подигао је са земље камену громаду тешку — 480 кг! Тачно тако стоји записано.

Шта мисли наука о овим подацима? Стручњаци који су годинама проучавали ове грчке записе уверили су се на разне, често заобилазне начине, да је већина од њих потпуно тачна. Али, можемо ли поверовати у речи да је млади Спартанац Ладас тако брзо грчао да за

њим нису остајали ни трагови у песку а да је Полиместер, јуниорски првак у трчању, могао да ухвати зеца?

— Зашто да не! — каже дански научник Јенес Бјере. — Бушмани, становници пустиње Калахари, и данас могу у пакленом темпу да прате антилопу 30 до 40 км. Фантастично су издржљиви и припадници племена Зулу или северноамерички Индијанци. Што би онда резултати Ладаса или Полиместера били легенда?

Није никакво чудо што је стара Грчка имала добре тркаче кад се зна да је на првих 13 олимпијада то била и једина дисциплина. Грчало се само на један стадиј а ова мера била је у сваком граду друкчија јер је износила 600 корака главног свештеника у Зевовском храму. Како су жреци, нормално, имали различита стопала, стадиј се кретао од 175—192 метра! Најдужи је био баш у Олимпији, по предању њега је одмерио лично Херкул.

БЕЗ ИКАКВЕ ОДЕЋЕ

Од 14. Олимпијаде укључен је у игре и диалуос — двострука трка: такмичари би претрчали стадиј и пошто би заобишли један стубић враћали се натраг на старт. При томе већ од 720 године пре наше ере сви учесници олимпијаде такмичили су се потпуно наги. По предању, те исте године младом Орсису у жару борбе спао је перваз око бедара. То му нимало није сметало, он је наставио трку и сигурно победио. Од тада су такмичари наступа-

ли, по угледу на њега, без икакве одеће.

Нешто касније уведен је и долхиос — грка на дугу стазу од 24 стадија што би, отприлике, износило 4.500 метара. Кад су игре биле на врхунцу, тркачи су постали тако свестрани да су се подједнако добро борили у свим дисциплинама. Полит из Карије само што је завршио трку на дугу стазу, прешао је на кратку. Пошто је победио у овој, истог дана постигао је и трећу, у двострукој трци!

Али јесу ли атлетичари старе Грчке били довољно брзи да би се могли супротставити тркачима нашег времена?

МНОГО, БРАТЕ!

Најбољи тркач 22. олимпијаде Тисандор из Ксанта први је успео да за један час претрчи 20 великих стадија што износи 19.200 м! Овај резултат и данас је више него добар.

Разуме се, стари Грци током хиљадугодишње традиције нису се такмичили само у трчању. Олимпијски програм стално је прошириван: рвање, песичење, трка двоколицама. По многим најинтересантнији је био панкратион — петобој који је обухватао: трчање, скок удаљ, бацање диска, копља и рвање. Победник је морао бити први у три дисциплине.

За нас је до данас највећа тајна древних олимпијских игара остао обичан скок удаљ. Али, да ли је био обичан?

Године 500. пре наше ере, на 70. олимпијади Фаил из Кротона скочио је удаљ 55 делфских стопа што износи

ТАЈНА

16,3 метра, а још раније познати спартански тркач Ехион зауставио се на црти од 16,66 м! Да ли је то могуће? Чак и лаици знају да је то двоструко више од данашњег светског рекорда који износи 8,90 м.

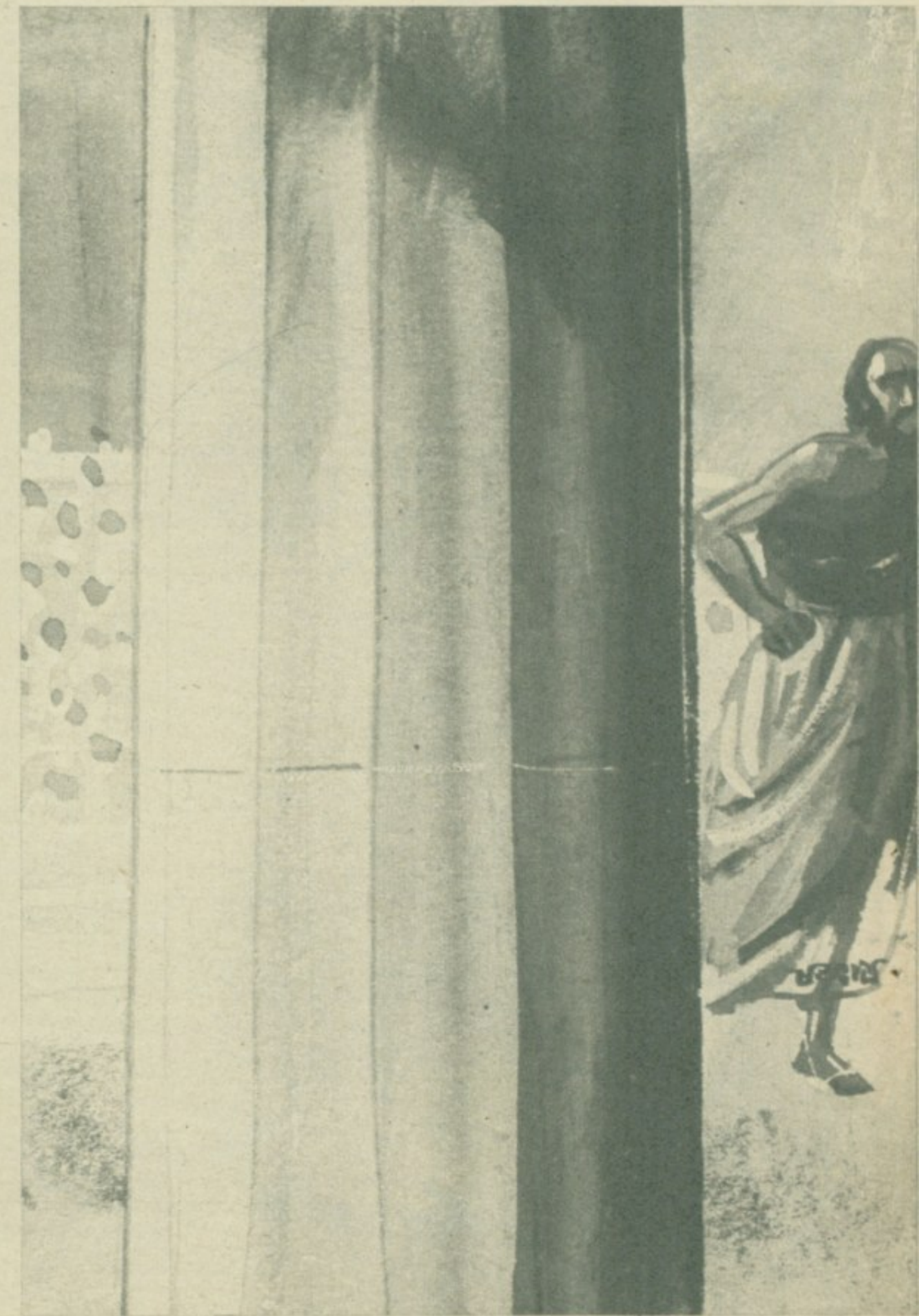
Дуго су стручњаци лупали главу око ових цифара. Једни су закључили да су вероватно у питању три скока па оно 16,66 треба схватити као збир, други, такође без икаквих доказа, мисле да је то резултат трскока, а у последње време чује се и трећа занимљива теорија. Њене присталице добро су проучиле начин тренирања старих скакача, њихову технику што и данас у спорту умногоме представља кључ победе. Грчки атлетичари пре 2.500 година користили су тегове при скакању удаљ! Ови тегови били су различитог облика а тежина им се кретала од 1,48 до 4,628 кг. То се поуздано зна јер су многи сачувани и до данашњег дана. Тркач би се залетео, баш као и данас, одбацио од прте и виноу у ваздух. У тачно одређеном тренутку из-

бацивао је руке с утегама напред а затим их враћао позади. Јасно, сад је тело скакача користило допунску инерцију на рачун тегова а свакако да је неку улогу играло и махање рукама које је личило на покрете пераја.

На жалост, сва настојања данашњих тренера и спортиста да специјалним тренингом понове овај циновски скок остала су до данас узалудна. Ма колико било тешко признати, изгледа да су стари Грци знали неку техничку тајну која је нама недоступна!

УЉЕ И ПЕСАК

Хелени су били и одлични бацачи диска. По сведочанству римског песника Публија Стација Папинија онај исти фантастични скакач Фаил бацио је једном диск 38,31 метара. Бедан резултат, рећи ћете, лошији од трећеразредних. Али полако: диск у старој Грчкој није тежио као данас 2 кило-

ДИНОВСКОГ СКОКА

грама већ 3,3 и 4,5 а има сачуваних примерака од 5 па чак и 7 кг! Исти песник каже да је такмичар Флегије тако снажно завитлао диск да је овај прелетео преко оближње реке Алфе и зауставио се на даљини од 50 метара! Чак и ако тај диск није прелазео тежину данашњег, Флегијев резултат је одличан. А шта тек ако је постигнут диском од 3 или 5 килограма?

Петобој се завршавао рвањем које је такође било тежа дисциплина него данас. Борба која није била временски ограничена вођена је на специјалном терену, преко меке земље посипане слојем песка. Рвачи су се ма зали маслиновим уљем а преко тога песком. Тако је тело постајало еластичније али је и много теже било извести захват. При том борци су се много мање умарали јер је уље смањивало губљење топлоте. Примењивани су разни захвати: подметање ноге, бацање преко кука. За постизање поена требало је натерати противника да додирне земљу ле-

ђима, куком или раменом а за коначну победу требало је трипут бацити противника на земљу.

ЗАБРАЊЕНО ЗА ЖЕНЕ

Спортока слава често се преносила са оца на синове, па и на унуке. Тако је Дијагор са Родоса више пута био олимпијски победник у песничењу. И његови синови били су славни а нису га осрамотили ни унуци Еукле и Пејседор. Овог последњег за такмичење је припремала мајка Калипатера. Она је била чврсто уверена да ће њен син победити и више од свега желела је да види његов триумф. Али, како кад је женама под претњом смртне казне био забрањен приступ на олимпијски стадион. Па ипак, она се није уплашила. Проденула се у мушкарца и успела да се непримећено умеша у масу од неколико десетина хиљада гледалаца.

Жеља јој се испунила. Видела је како њен млади син побеђује, једног за другим, своје противнике. Кад је и последњи, пети по реду, пао на земљу, ко зна ко није издржао — мајка или тренер: ван себе од одушевљења Калипатера је потрчала да загрли сина. Мушка одећа са ње је спала и превара је била откривена...

По закону Калипатеру је чекала страшна казна, бацње је са стече. Судије су се нашле на муци. Зар кћер, сестру и мајку олимпијских победника? И, донели су ослобађајућу пресуду. Толико су олимпијске победнице ценили у старој Грчкој.

Читава древна Грчка, издељена у слободне градове — државе била је прожета такмичарским духом. Надметали су се песници, глумци, говорници и сликари, филозофи, али су ипак олимпијски победници били најпопуларнији. Ако је требало послати непријатељу некога на преговоре, онда су то најчешће били олимпијски победници. И никад ни-

једном од њих није фалила длака с главе.

ФИШЕР БИ НАСТРАДАО

Међутим, није било нimalо лако ни стићи на олимпијске игре а камоли победити. Право учешћа имали су само слободни грађани. Робовима тамо није било места исто као ни „варварима“ — тако су Хелени називали све који нису Грци.

Сви учесници били су дужни да се пријаве судијама годину дана пре почетка игара и да на припремама где се тренирало без одмора проведу пуних — 10 месеци! Ово правило могли су да заобиђу само победници претходних игара. Последњих 30 дана сви кандидати морали су да вежбају у такозваном Гимназијуму пред очима стројних судија који су одлучивали да ли је један такмичар спреман или није.

Али, обавезе спортиста ту

су тек почињале. Јер списак прекршаја због којих би један спортиста могао бити кажњен био је много дужи него данас.

Поред брда Крона у Олимпији некад се налазило неколико десетина готово једнаких Зевсових статуа. Све су биле начињене од новца који су положили спортисти за разне прекршаје. Првих шест статуа по стављено је после 98. олимпијаде кад је такмичар у песничењу Еупол подмитио свог противника Агетора, за тим Пританиса и најзад Формиона. Кажњена су сва четирица не само глобом већ и општим презиром.

Ако би тркач пошао са старта пре одређеног времена, био је заувек дисквалификован са олимпијских такмичења. За многе данашње спринтере ово правило било би погубно јер често покушају да „побегну“ са старта.

Спортисти су, даље, кажњавани ако покушају да заплаше противника, за непослушност судији, а закаснили на такмичење било је просто незамисливо. Победа је онда без борбе припадала противнику а онај несрећник што је закаснио никад више не би могао ни да приври на олимпијски стадион сем као гледалац.

Грци су такође презирали кукавице. На 201. олимпијским играма кажњен је неки Сарапион, учесник у петобоју. Он се толико уплашио својих супарника да је покушао да испари пре почетка игара. Једном речи, Грци су у спорту ценили снагу, издржљивост, вештину и најзад телесну лепоту али само ако су те особине биле, како би се то данас рекло, сједињене с високим моралним особинама.

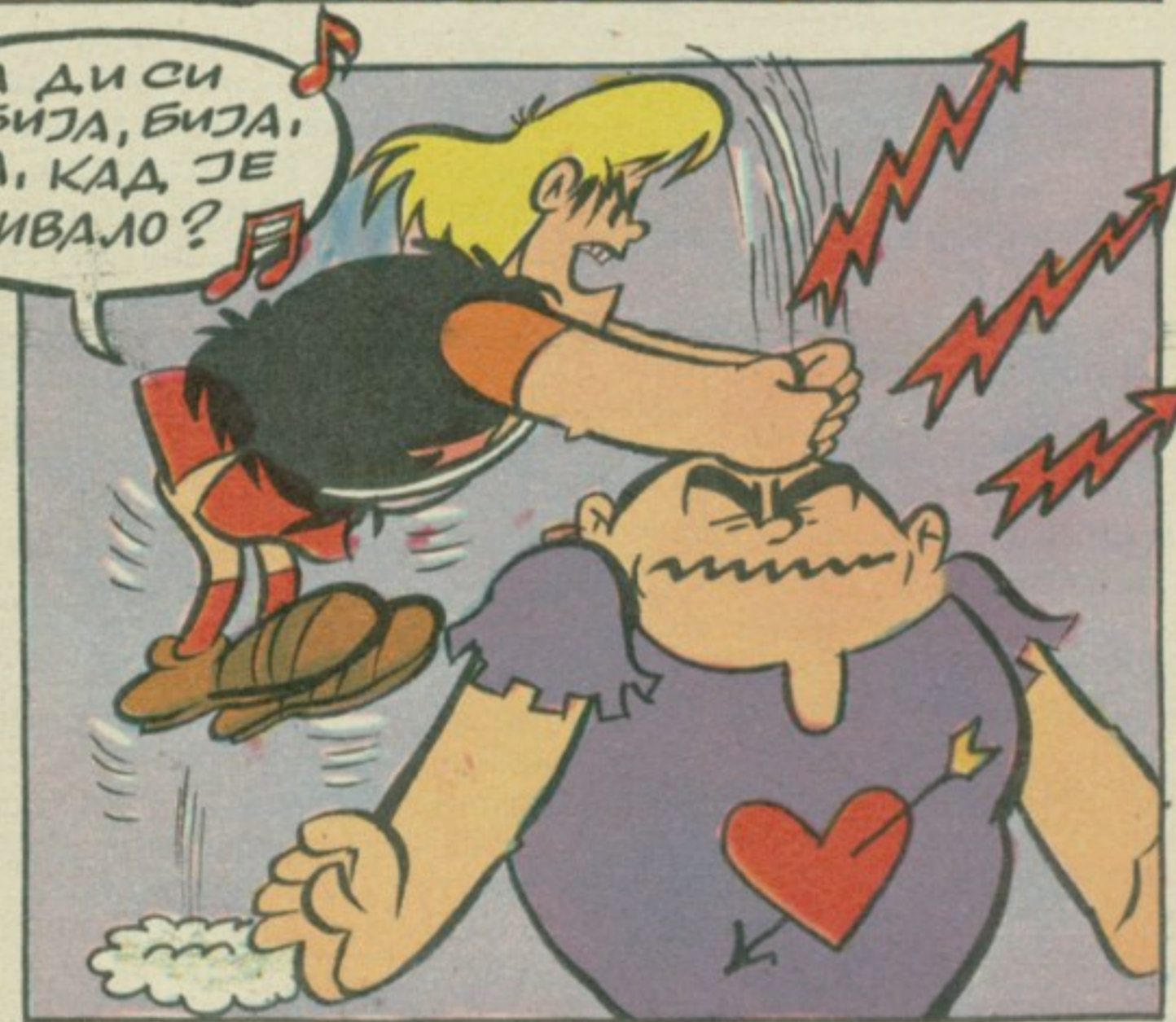
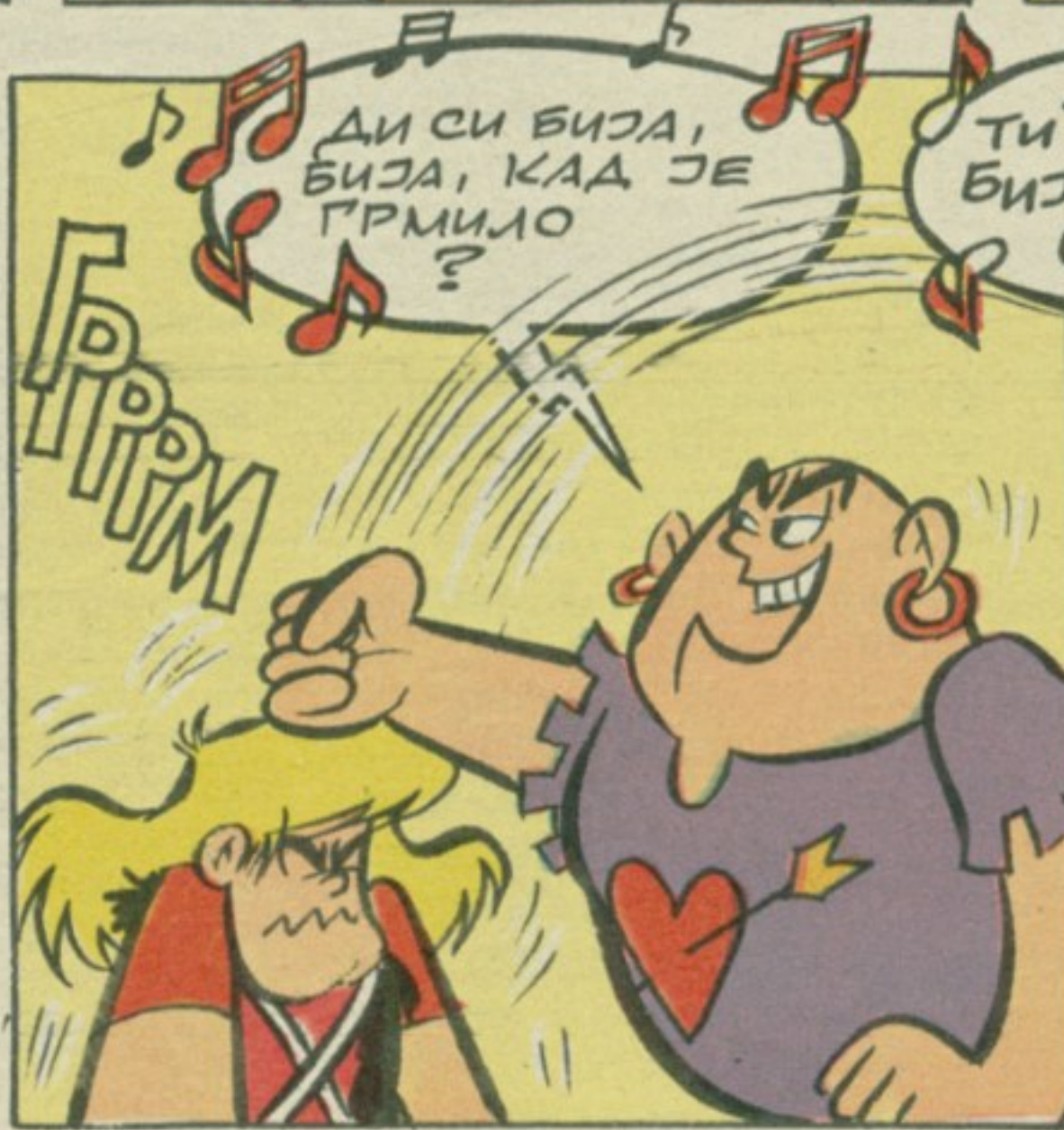
НЕ ПОТЦЕЊУЈТЕ ИХ!

Кад су за пола столећа и 17 олимпијада спортисти на шег времена успели тако фантастично да поправе све рекорде, каква ли су све савршенства постизали стари Грци који су имали без прекида 293 олимпијаде и, нормално, трудили се да превазиђу своје претходнике? Кад би се атлетичари старе Грчке у Минхену сусрели с врхунским спортистима данашњице, једно је сигурно: они не би били последњи.

Ко зна ко у том тренутку у њој није издржао: тренер или мајка? Калипатера је потрчала да загрли сина и — превара је откривена

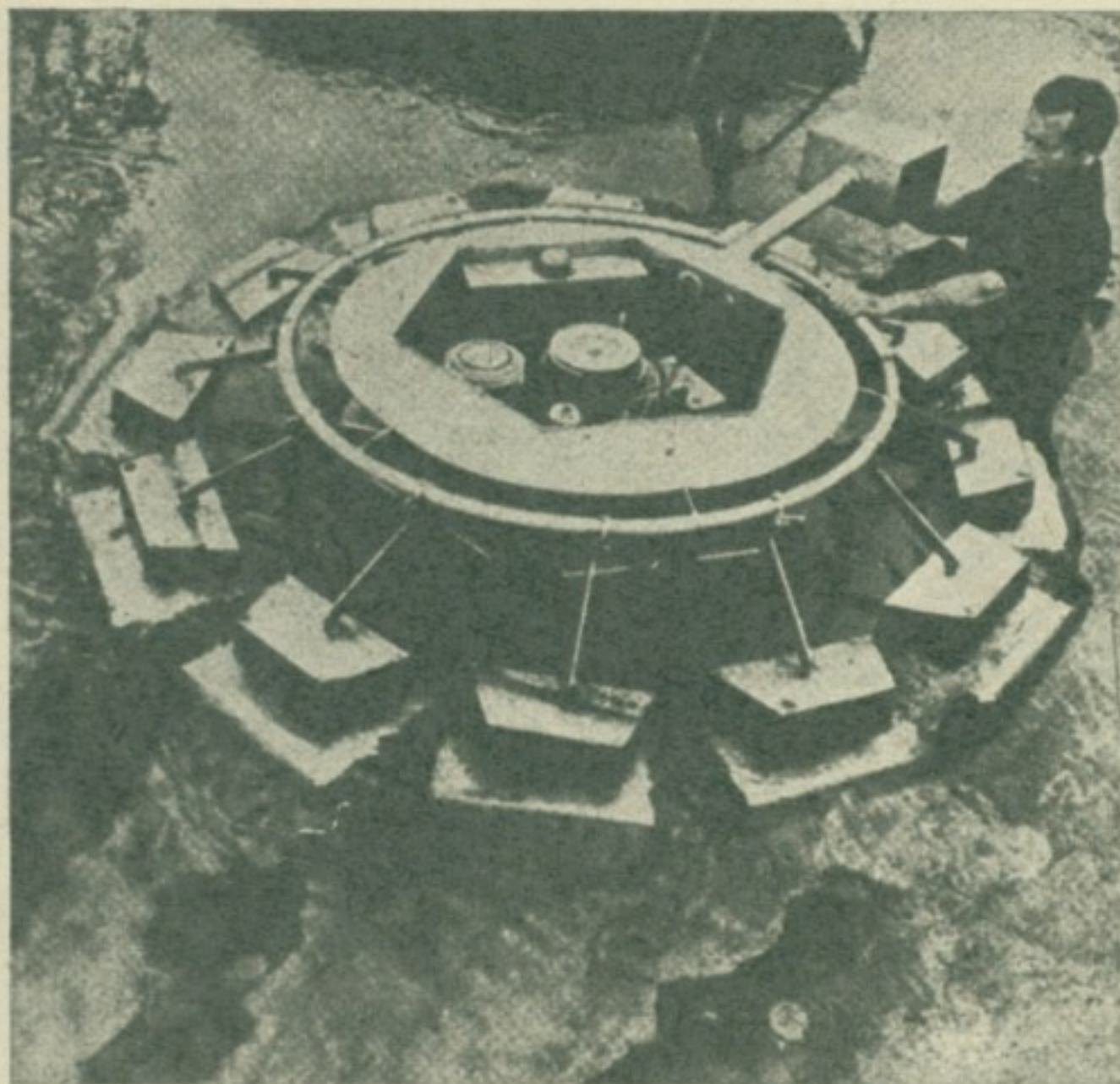

ДИКАН MONTEKARLOS И ПРВИ РЕЛИ

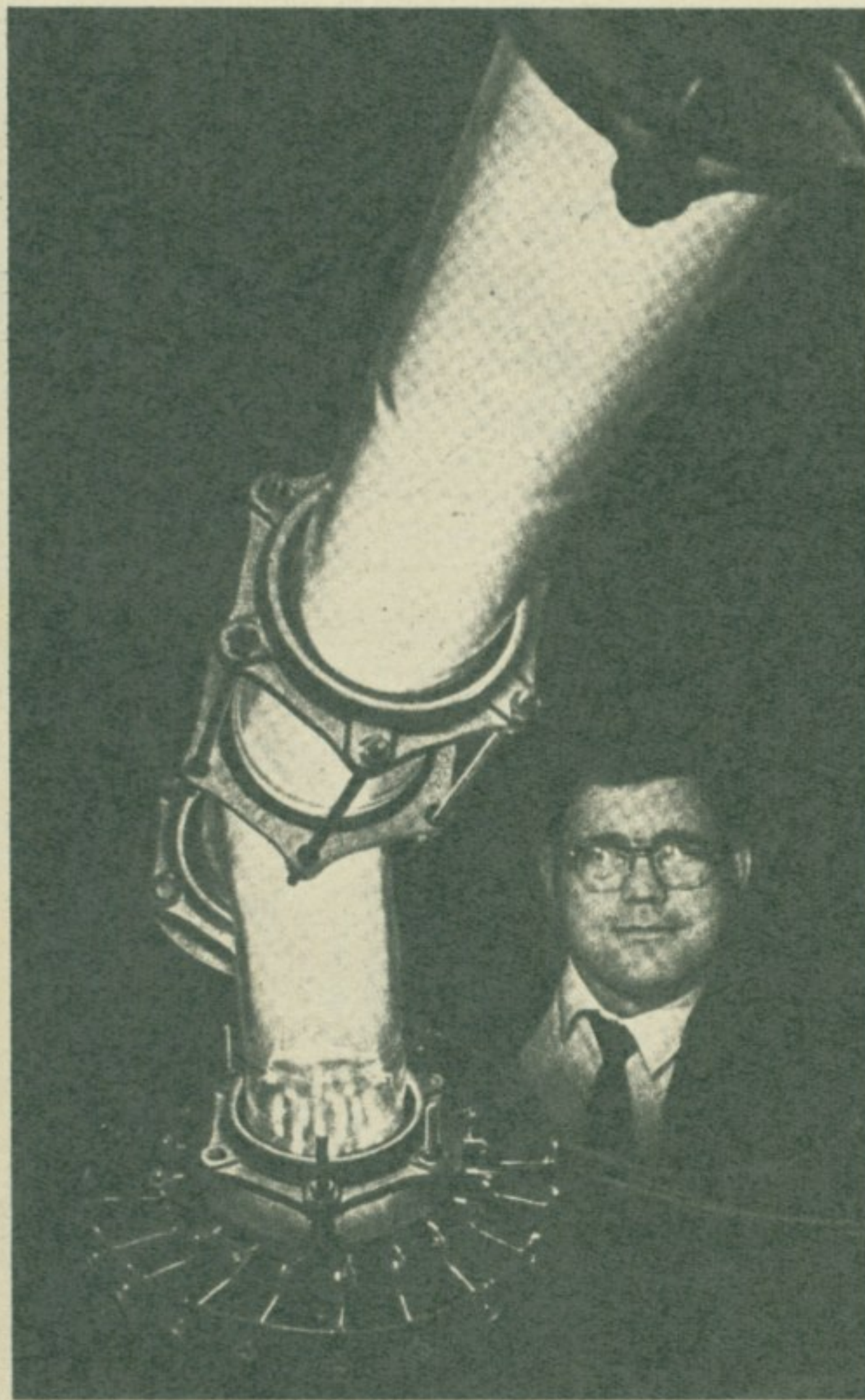
* * ТЕХНИКА * *

УСИСИВАЧ ЧИСТИ ВОДУ

На истом принципу на којем ради обичан уисивач за праштину конструисан је и апарат назван „медуза“ који из загађене морске или речне воде скупља нафту и пумпама је убацује у танкер. За један час „медуза“ може да са површине воде покупи до 450 литара нафте или мазута и да тако за кратко време очисти морску луку или загађено море испред плаже.

ЛАСЕР ЗА ТУНЕЛЕ

Један од најјачих ласера на свету конструисан је недавно у Сједињеним Америчким Државама. Техничке појединости о њему још нису објављене. Зна се само да се у њему користи угљен-диоксид и да ће успешно моћи да се употребљава при прокопавању тунела и рударских окана.

СУПЕР КВИЗ СУПЕР ШИЗ!

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК од данас почиње серију нових наградних игара. Сваког петка наћи ћете нови квиз, награду или конкурс (у овом броју види насловну страну!). Ваш је задатак да тачно одговорите на питања или решите неку загонетку и пошаљете одговор, а ми ћемо вас обрадујемо необичним наградама од којих се неке не могу лако набавити у радњама. Пошто се сваког петка организује нова игра, имате шансе да добијете више награда.

СУПЕР КВИЗ је добио ово име јер ће трајати готово три месеца а **СУПЕР ШИЗ** јер су награде специјално одабране за младе. Ево само неких које су последња реч технике и моде: фото-снајпери с великим телескопским, стерео и фото-апарати, репортерски магнетофони, а од модних луксузности то је шиз фротирска хаљина, колекције лутака привезака, плетене капе и чакети итд.

СУПЕР КВИЗ је заједничка акција **ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА** и **ФОНДАЦИЈЕ СПОМЕНИЦЕ СОЛИДАРНОСТИ** али ће у њему учествовати и друге друштвене и радне организације које ће доделити своје награде. Југословенско ратно ваздухопловство ће, на пример, учесницима овог квиша поделити значке ЈРВ које међу скупљачима значака представљају праву реткост. Како има хиљаду ових значака, то ће 25 учесника ваздухопловног квиша добити по 40 значака за себе и своје другове у одељењу.

ФОНДАЦИЈА СПОМЕНИЦА СОЛИДАРНОСТИ је организација која се стара о незбринutoј деци као и о старим и немощним особама. Основала је и опремила дом за децу без родитеља у Ваљеву, адаптирала и опремила дом „Христина Маркишић“ у Алексинцу за тридесет девојчица и опремила Дом старих у Тутину. Многим домовима на територији наше земље послала је прилоге у храни и новцу прикупљене од радних организација, фабрика и појединаца.

Новцем добијеним од продаје својих маркица ова установа је створила фонд за школовање незбринуте деце као и за уређивање дечијих домова. Велику помоћ ова организација је добила од наших познатих глумаца, певача и сликара који су своје хонораре за изложбе и концерте уступили дечијим домовима.

ПРВИ ПУТ: СЕРИЈСКА НАГРАДНА ИГРА!

Право учествовања у овој серијској наградној игри имају сви читаоци који тачно одговоре на постављено питање. На при-

мер: у овој наградној игри чија се питања налазе на насловној страни треба да одговорите овако: на прво питање „Која су два димњака иста?“ наведите њихове бројеве бројежи их слева надесно. На друго питање напишите колико има пацова на слици. Да бисте одговорили на треће питање, потребно је да бар мало познајете ноте и да бар у неколико речи напишете шта је неправилно у њима. Одговор на четврто питање је лак: напишите само како се зове дугоноси дрвени лутак, свима нама тако добро познат.

СУПЕР КВИЗ — СУПЕР ШИЗ

Дописницу, на којој сте с једне стране написали сва четири одговора и залепили купон а с друге стране навели своју тачну адресу, пошаљите **ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ**, 11001 Београд, п. факс 124 до 10. септембра ове године. Међу онима који буду тачно одговорили на сва четири питања извући ће се на срећу следеће награде:

1 НАГРАДА: фото-снајпер (фото-апарат са носачем, нормалним објективом и телеобјективом од 300 милиметара и другом додатном опремом у металној кутији). Посебно погодан за спортска снимања, ауто-мото трке, снимања у природи када није могуће прићи близу објекту који се снима. Вредност ове необичне награде је четврт милиона старих динара (2.500 нових динара).

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ: 5 комплета колекционарских путница привезака.

СВИРАЧ *

СПРИНТ. — То је брзо трчање на стазама од 100, 200, 300, и 400 м. Захваљујући свременим методама тренирања постижу се невероватни резултати. Најбржи у Југославији на 100 м су Ивица Караси и Предраг Крижан са 10 сек. и 2 дес, а на свету три Американца: Хајнс Рони, Реј Смит и Чарли Грин 9,9! Код нас рекорд на 200 м држе Крижан и Коцуван (20,9 сек) а светски Американец Карлос — 19,7. На 400 м код нас најбољи је Ђани Ковач са 46,6 док је светски првак Американец Еванс, 43,8.

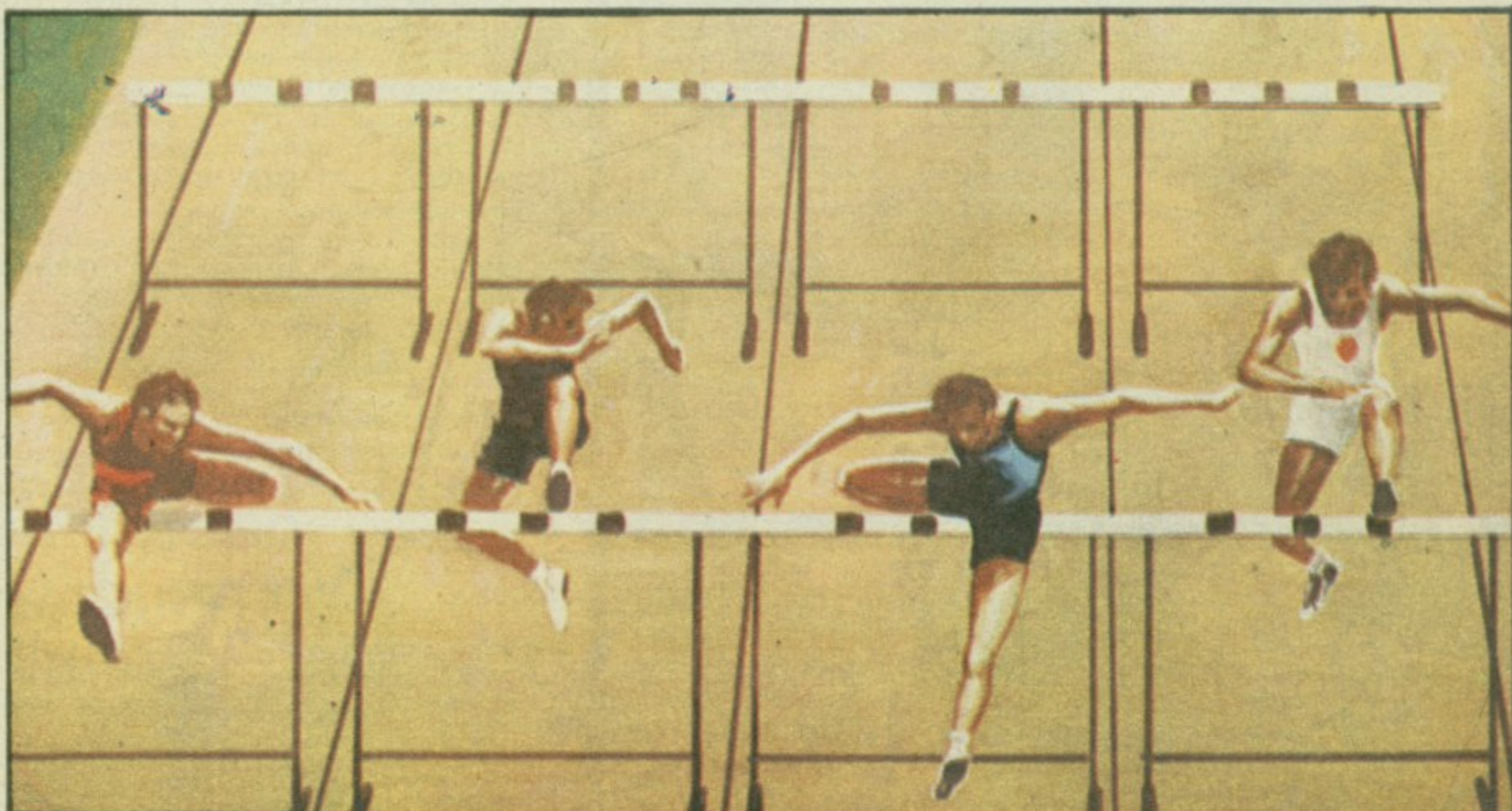
КРА

МАРАТОН. — Први пут појавио се на Олимпијади 1896. у спомен ратника који је претрчао 42 км и 125 м да би саопштио победу Грка на Маратонском пољу. Најчувенији маратонци су Емил Затопек и Абебе Бикила са досад најбољим временом 2 часа, 12 мин, 22, сек. и 2 дес. Наш Фрањо Михалић био је други на играма у Мелбурну.

ТРЧАЊЕ ПРЕКО ПРЕПОНА. — Добри препонаши су у исто време и одлични спринтери и изврсни скакачи. Мушкарци трче углавном на 110 м и 400 м а девојке на 100 м. Најпознатији наш препонаш свих времена је Станко Лоргер из Цеља који још од 1958. држи југословенски рекорд на 110 м од 13, сек. и 8 десетина. И наш рекорд на 400 м с препонама је дуговечан: постигао га је Ђани Ковач још 1964 — 50,9. Светски рекорд на 110 м с препонама деле Немац Лауер (1959) и Американци Калхун Ли (1960) и Мек Калон (1967) са 13,2, а светски рекорд на 400 м држи Енглец Хемери с изванредним резултатом 48,1 који је постигао на Олимпијади у Мексику.

ЉИЦА СПОРТОВА

1

ШТАФЕТЕ. — Атлетска дисциплина у којој тркачи, по строго утврђеним правилима, додају један другом палицу, као некад гласоноше поруку. Побеђује она штафета која за најкраће време пређе стазу. Најпознатије су трке 4x100 и 4x400 м. Југословенски рекорди на овим стазама су 39,7 и 3:08,4. Светски рекорд на 4x100 поставила је репрезентација САД са 38,2, 1968. у Мексику. Она такође има најбоље време и у трци 4x400 — 2:56,2.

СТИПЛ ЧЕЗ. — Комбинација трчања с прескакањем, само што је стаза знатно дужа, 3000 метара, а препреке другачије и веће. Најтеже је савладати „мокре“ препреке, јаму с водом испред кој је препрека. Тешка дисциплина која од атлетичара тражи много снаге и воље. Југословенски рекорд од 1964. држи **Славко Шпан**, 8:35,3 а светски рекорд Аустралијанац **О Брајен**, 8:22,0 постигнут прошле године.

СРЕДЊЕ И ДУГЕ СТАЗЕ. — Стазе дуже од 400 м, па до 3000 м зову се средње а оне од 5000, 10.000, 20.000 м дуге. Од такмичара се тражи не само изванредна кондиција већ и тактика. **Вера Николић** била је светска рекордерка на 800 м док Немца **Јанце** није ову стазу претрчала за 1:58,3! **Дане Корица** наш је рекордер на 5000 и 10.000 м. Иначе, светске рекорде на 5 и 10 километара држи Аустралијанац **Рон Кларк** са 13:16,6 и 27:39,4.

БРЗО ХОДАЊЕ. — Напоран и здрав спорт. Први пут појавио се на Олимпијади 1908. године. У почетку су такмичари прелазили краће стазе док данас постоје само две: на 20.000 и 50.000 метара. Такмичари ниједног тренутка не смеју да пређу у трк. Проучавање механизма ходања, нарочито улоге коју имају кукови у продужењу дужине корака уз минималан утрошак снаге, много је допринело да се постигну високи резултати.

AUTO

ЗА ЧИТАОЦЕ ЗАБАВНИКА

Још 1965. године у СР Немачкој је механичар Фридел Мун израдио првог „мамута“. Пре тога Мун је поправљао мотоцикле и пољопривредне машине, и ни у сну није помишљао да би једног дана могао да прави најскупље, најбрже и најснажније мотоцикле у Европи.

Све је почело с аутомобилом НСУ ТТ који је неко довукао у његову радионицу. Кад је покварени мотор ставио на радни сто пало му је на ум да би ова четири цилиндра, која се хладе ваздухом, могао да углави у оквир мотоцикла. Ни сам није то схватио сасвим озбиљно. Хтео је тек да проба, а надао се да ће то бити и добра реклама за његову радионицу. Али кад је позвао новинаре да погледају његов мотоцикл они не само да су били одушевљени него су га и натерали да своје дело одмах одвезе у фабрику НСУ. И инжењери ове фабрике били су не мање одушевљени па су му предложили да почне са серијском производњом тог чуда на два точака.

КАО ТРКАЧКИ АУТОМОБИЛ

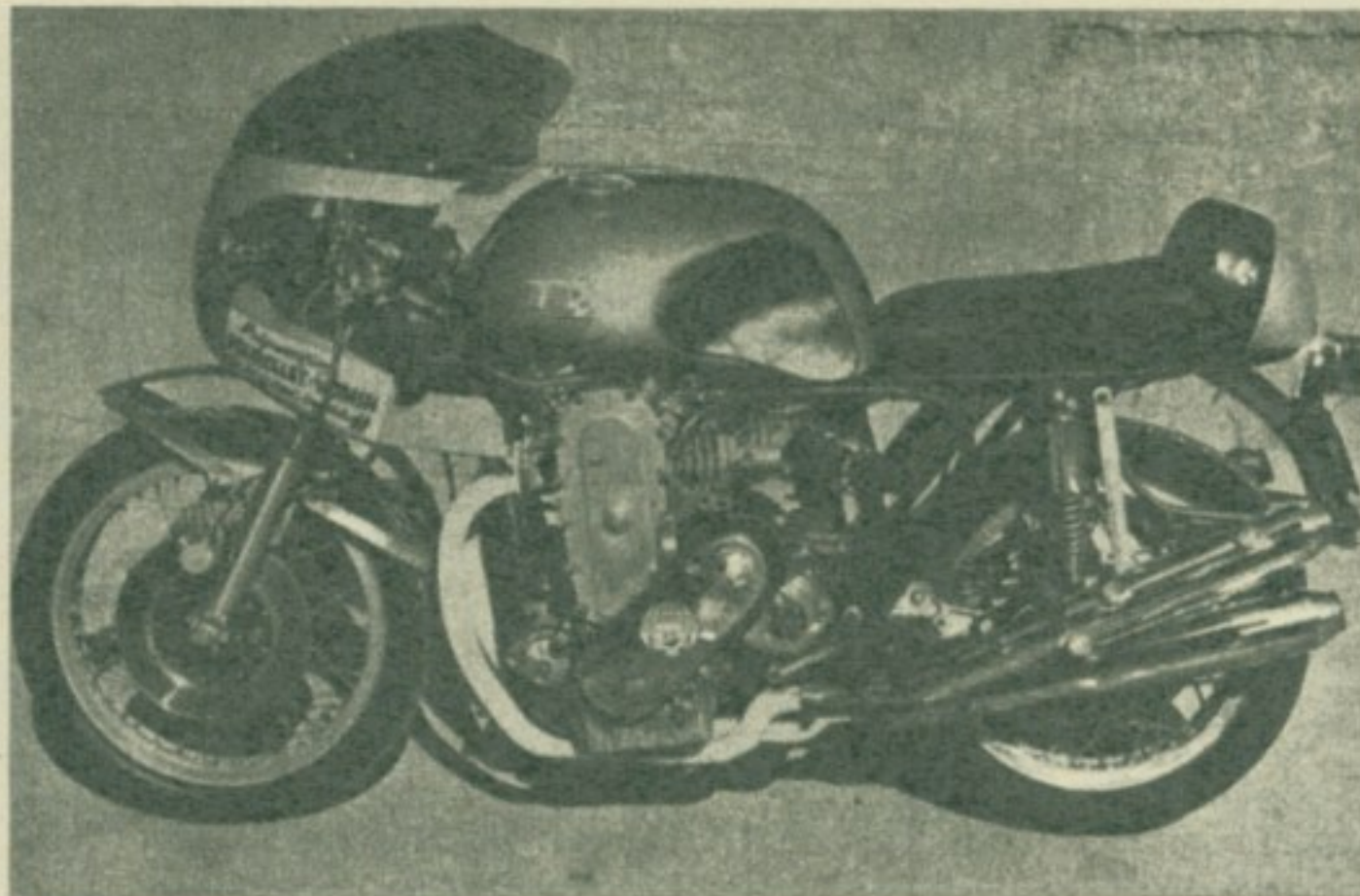
Тако је Мун, сам, уз помоћ кредита, подигао фабрику, али није умео да је води са успехом. Зато је цео посао преузела једна фабрика која је производила машине за паковање а баш је тада тражила нов производ да би повећала производњу. Сваки произведен мотор Мун би возио на пробну писту и сам га проверавао. Увек када би се враћао са пробне вожње био би одушевљен.

Мунов мотоцикл покретао је мотор од 1200 кубика и 88 коњских снага при 6000 обртаја у минуту. Имао је убрзање као добар тркачки аутомобил формуле 1, с одличним возачем за управљачем, што значи 3,5 секунде од 0 до 100 километара на час. С обзиром на таква убрзања, није било никакво чудо што је задња гума могла да издржи само две до три хиљаде километара.

НИЈЕ МОГАО ДА СПАВА

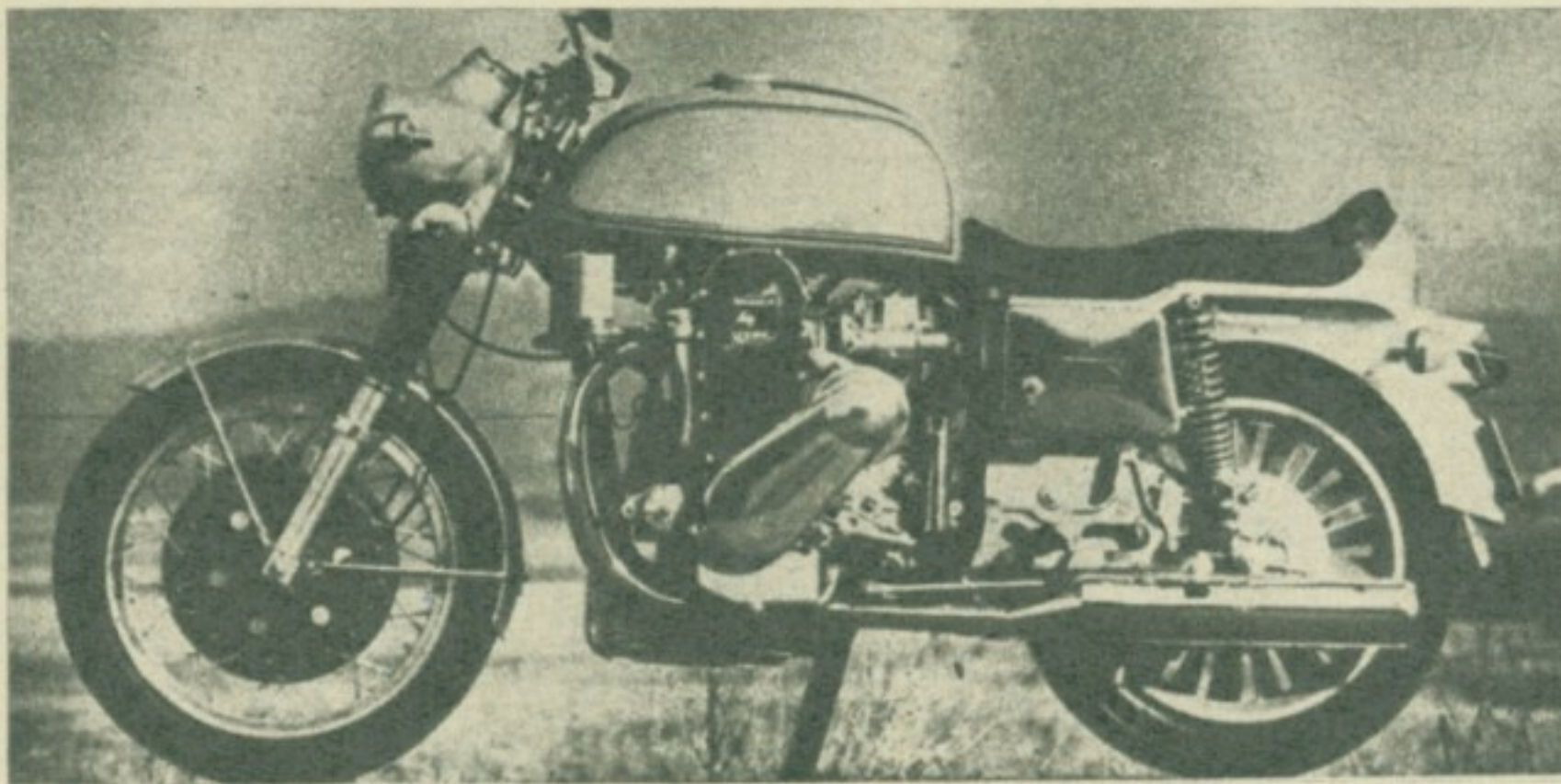
Конструктор првог југословенског „мамута“ је студент прве године Машинског факултета у Љубљани и никад раније није радио ни учио аутомеханичарски занат. Још док је седео у гимназијској клупи, Виктор Битенц је у слободном времену у гаражи упознавао тајне мотора. Сам је научио и заваривање. Почео је да прерађује серијске моторе у мотоцикле за крос. Данас Словенијом младићи возе „јаве“ и МЗ с оквиrom који је по Битенцовој замисли преправљен за теренску вожњу.

Кад је у ревији „Мото магазин“

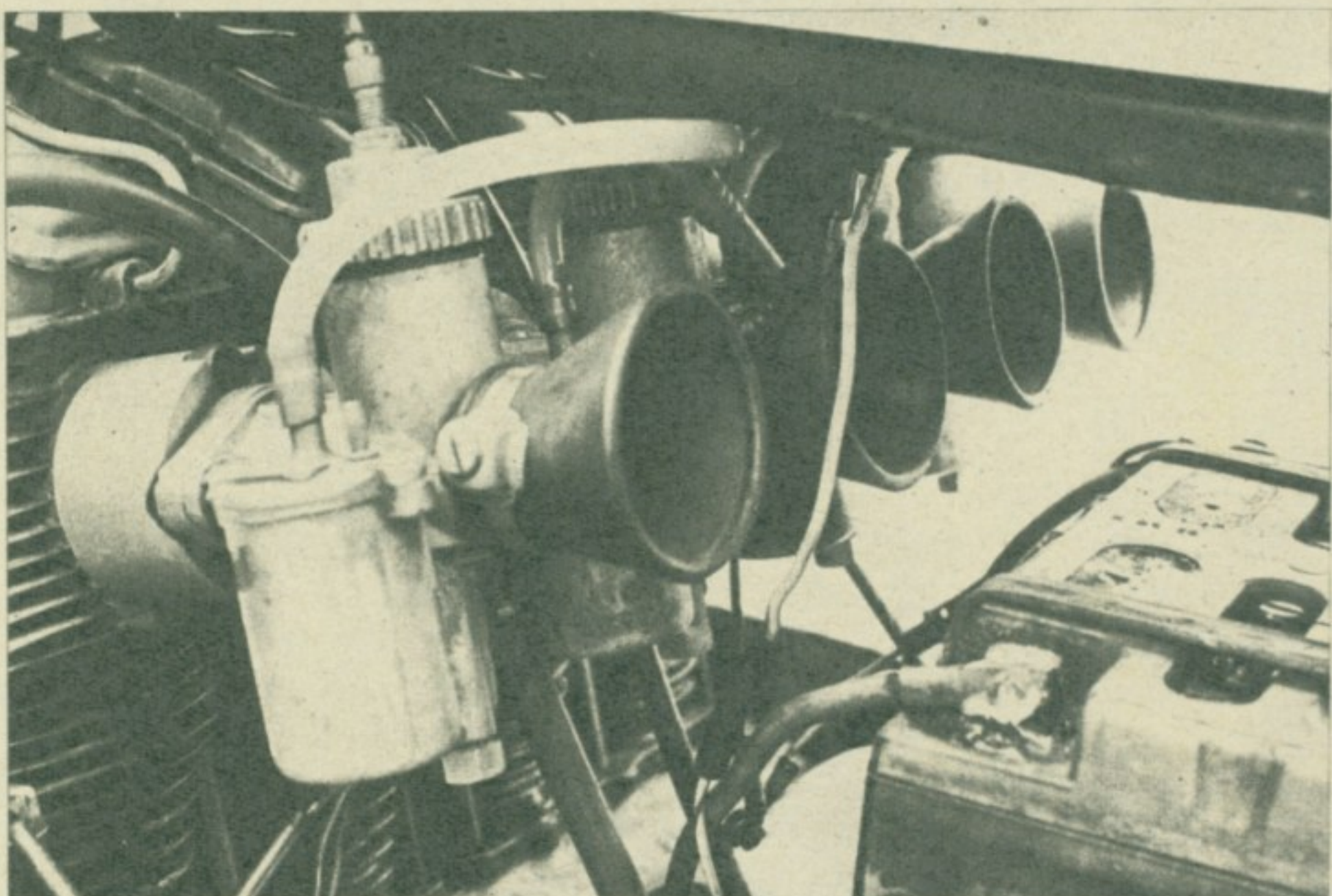
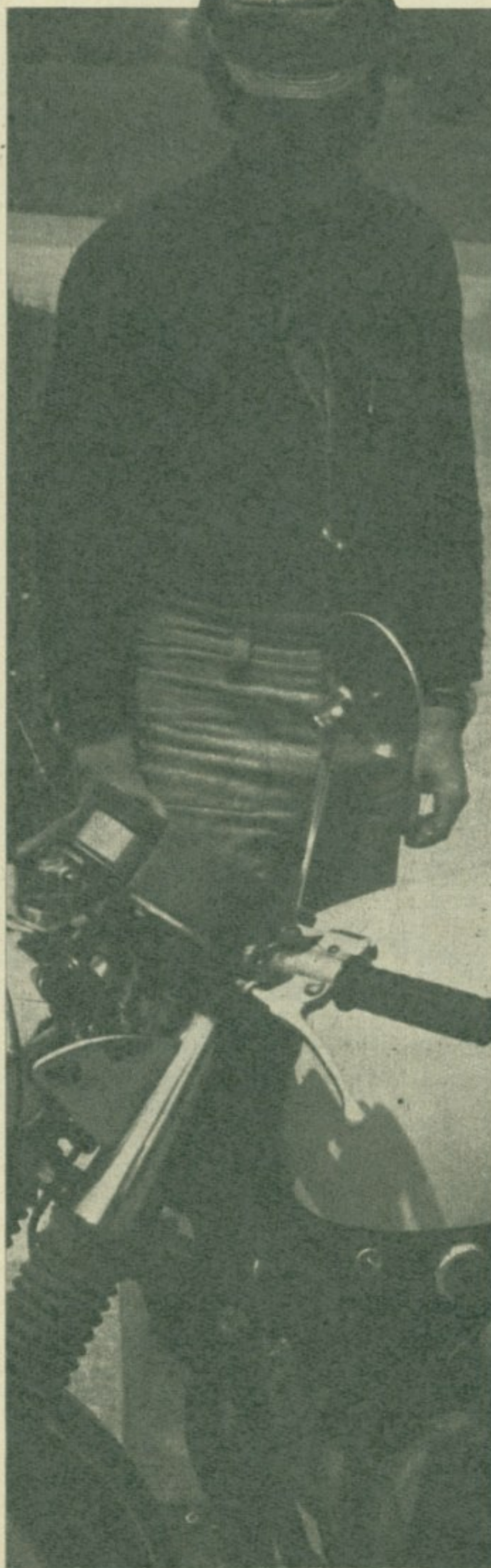
Француски механичар Клод Домен такође прави моторе налик на „мун 4“ Управљач, предњи точак и виљушку узео је од хонде 750. — Задње вешање и издувне цеви прављени су по његовим замислима.

Најновија варијанта муна 4“ са три стране: тежи 247 кг, што је 23 кг мање од нашег „мамута“. Међусовинско растојање, 1440 мм, 10 цм је мање него код нашега. Посебност је и задњи точак који нема уобичајене жбице. Наплатак је ливен, као код спортских кола.

НАШ ПРВИ

Ово је прича о једном нашем младићу, Љубљанчанину Виктору Битенцу, коме мотоцикли одавно не дају да мирно спава. Преправљао је старе, исслужене мотоцикле како је знао и умео и прекрајао серијске машине да би најзад направио мотоцикл са аутомобилским мотором који је задовољио његове жеље.

Чак четири карбуратора пуне мотор бензином. Млади конструктор је проверио и утврдио да овом мотору одговарају карбуратори „јиков 26“. Скинуо их је са јаве 175 спорт.

угледао слику „муна“, више није могао да спава. Стално му се по глави врзала мисао да би и он могао направити тако нешто. Знао је да право „мамута“ не може да направи, не само због увоза, него и цене која се у СР Немачкој приближава своти од 15 000 ДМ.

Срећа му се насмешила кад је добио мотор изгорелог НСУ 110. Довукао га је у своју малу радионицу и одмах почео да комбинује са

деловима разних мотоцикла које је већ имао. Тако је после више од 400 часова рада и конструисања, пред њим стајао мотор коме данас, ни код нас ни у другим земљама, нема равног. С Муном има заједничко само то што су руковођени истом идејом. Све остало Виктор је конципирао сам и од сасвим других делова. Неке делове направио је сам, по својим нацртима, у машинској радионици.

Џиновски мотоцикл израђен је тако брижљиво и стручно да се ни по чему не види да је прављен у малој гаражи готово сасвим ручно.

Мотоцикл се лако пали кључем као аутомобил, при чему електропокретач покреће мотор једнако као у аутомобилу НСУ. Али мотор може да се упали и ногом — покретачем који је на мењачу.

НАЈДУЖИ НА СВЕТУ

Пошто „мун“ има специјално подешен мењач, њему није потребна међуосовина као што је потребна нашем југомамуту, и зато је код њега краће и међуосовинско растојање.

Међуосовинско растојање мотоцикла који је направио млади студент машинског факултета веће је за 2 цм од „херлеј девидсона“ који се сматра најдужим мотором на свету.

То добро дође кад се ставља у покрет оволики мотоцикл јер се на пример „мун“ радо пропиње на задњи точак пошто је краћи. Викторов цин повуче до 180 км на час, а кад би му се заменио задњи ланчаник могао би да развије и 200 км на час.

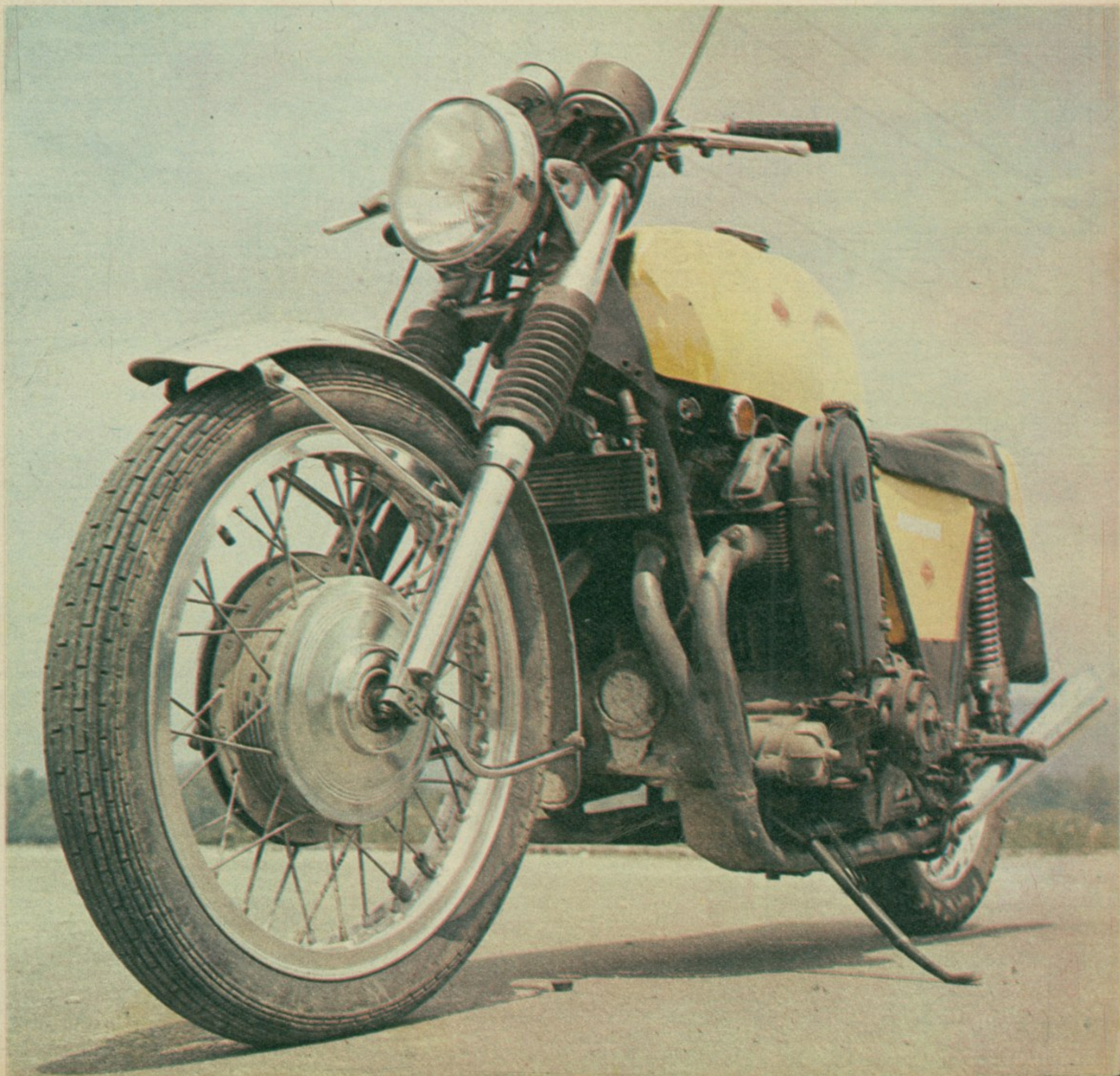
Југословенски „мамут“ троши горива као и прави аутомобил. При брзој вожњи потроши чак и по 10 литара бензина. Наш домаћи мотоцикл с аутомобилским мотором је прави двоточкаш и није копија „муна“ већ мотоцикл потпуно оригиналне конструкције. Исто тако југословенски стручњаци су убеђени да би многа Битенчева решења без и мало стида присвојио и тако искусан конструктор као што је немачки механичар Мун

„МАМУТ“

ЧЕТИРИ МОЋНА КАРБУРАТОРА

Мотор је обесио на оквир који је сам замислио и израдио. Има доста делова од старог мотоцикла БСА од 500 кубика: мењач с квачилом, оба точка, предње и задње вешање с виљушком. Мотор има 1085 кубика и доживео је неколико измена. Требало је преправити корито за уље због облика оквира, а отпало је и присилно хлађење ваздухом, јер се на мотоциклу мотор хлади директно. Обртај мотора преноси међуосовина на мењач и одатле даље преко ланца на задњи точак. Међуосовину је конструисао Виктор Битенц јер ниједна постојећа није одговарала. На сваком цилиндру Битенц је поставио по један карбуратор „јиков 26“ какви су на „јави 175 спорт“. Одлични су и пре свега знатно јефтинији него оригинални карбуратори НСУ ТТ. Електричну енергију обезбеђује аутомобилски акумулатор од 12 волти који напаја алтернатор који је такође покупљен са остатака мотоцикла БСА 500 и причвршћен директно на радилицу. На „муновом“ мотору алтернатор је поред цилиндра, а покреће га преносни каиш преко радилице. Једини недостатак је разводник паљења који је као у аутомобилу и штрчи напоље. Пошто је конструктору јасно да би се при паду сломио, већ је направио нацрт да га замени краћим, затвореним разводником.

Резервоар за гориво је од спортске варијанте „кавасакија 500“, а седиште и задњи блатобран преузео је од спортске варијанте „нортон“. Од овог енглеског мотора наследио је и издувне цеви. Да би се побољшало хлађење, на овом мотору је уграђен и хладњак за уље купљен у продавници Томоса. Примењен је хладњак за уље „амија 8“.

необичан
ЛОВ

ДУВАЉКА УБИЈА НЕЧУЈНО

не и до 70 метара, а челична стрелица може да пробије даску дебљине од једног сантиметра као да је од картона.

ОРУЖЈЕ

С ФИЛИПИНА

Најмистериозније и најстрашније оружје на свету је дуваљка. Потпуно је нечујна, прецизна је и на удаљености до педесет метара, а смртоноснија и од пушке ако се из ње избацују отровне стрелице. Писци криминалних романа описују убиства помоћу дуваљке, али никад тачно не опишу оружје. Међутим, они у једном претерују: не постоји такав отров за стрелице који би могао да усмрти човека за мање од четврт часа, како се то догађа у њиховим романима. Ови писци греше и у погледу домета и пробојности, који су већи него што они кажу. Лаке дрвене стрелице могу да буду избачене из дуваљ-

Први пут сам ловио помоћу дуваљке сасвим случајно. Мој пријатељ из Флориде, Џон Хамлет, управо се био вратио са Филипина. Једне вечери ловочувар дође да погледа збирку урође ничког оружја коју је Џон оданде донео. Случајно споменух да ме је одувек занимала дуваљка.

— Овде се један сељак жали да му дивља мачка коље кокошке — рече ловочувар. — Ако имате дуваљку, ово је прилика да је испробате.

— Послужи се мојом дуваљком — предложи Џон и изнесе ми дуваљку са то-

НА МАЛАЈСКОМ АРХИ- ПЕЛАГУ И У ПРАШУМА- МА ЈУЖНЕ АМЕРИКЕ УПОТРЕБЉАВА СЕ ПУШКА БЕЗ БАРУТА КОЈА ОТРОВНОМ СТРЕЛОМ ПОГАЂА ЦИЉ УДАЉЕН ДО 70 МЕТАРА

болцем коју је донео са Филипина.

Штап је био од бамбуса, дугачак метар и осамдесет. У тоболцу су биле две врсте стрелица. Оне за ситну дивљач имале су широк врх, нису биле отровне и деловале су као минијатурне стрелице. Отровне стрелице, које су биле намењене великим животињама, биле су још лакше.

— Ово оружје су направили Зубанци, који живе у брдима острва Миндано — рече Џон, који је стрелице узимао врло пажљиво у руке, као што мајка узима новорођенче. — То је миран и благ народ; да нису имали дуваљке, одавно би их већ уништила дивља племена.

Узех дуваљку и неотрљане стреле па пођох у двориште да вежбама гађање. Циљ ми је био стог сламе. Тајна вештине гађања је да се дуне брзо и кратко: ако се дува полако, онда стрела не полети брзо и у ваздуху врлуда. Оружје је било врло прецизно на 25 метара. Преко ове удаљености стрелице губе правац, па треба дувати јаче.

После мало вежбања успео сам да у пет гађања три пута погодим јабуку на 25 метара. На педесет метара успевао сам да погодим стог сламе. Џон ми је испричао да су му Зубанци помоћу дуваљки хватали мајмуне. Били су толико вешти да су отровном стрелицом погађали мајмуна у реп и чим он падне са дрвета одсецају му га пре него што отров почне да се шири.

Одлучих да уловим дивљу мачку. Пошао сам следећег јутра у пратњи Била Пајпера, управника чувеног парка Евергледс Вандер, који је имао псе.

Тек касно по подне, у близини фарме, испод копита Биловог коња нешто шумгну из пожутеле траве. Видео сам само један сиви блесак. Бил повика: „То је мачка! Овамо, овамо, момци!“

Пси појурише за пленом кроз шикару. Кад стигох псе, лајали су испод једног дрвета. Једноме је уво било криво.

Мачка се налазила на грани, око седам метара изнад земље.

— Немојте гађати отровном стрелицом — рече Бил. — Пси ће се бацити на мачку чим сиће са дрвета и не желим да их огровна стрела на било који начин додирне.

МОЈ ПРВИ УСПЕХ

Узех велику стрелицу. Била је дугачка педесет сантиметара и танка као плетаћа игла. Пошто сам био удаљен од дрвета више од 20 метара, помислих да ће стрелица падати у благом луку, па нанишаних мало изнад мачке и нагло дунух. Стрелица погоди тачно тамо куда сам нишанио... на око два сантиметра изнад мачкиних леђа. Тако открих да су ове велике стрелице сечене и подешене толико прецизно да упркос величини лете исто тако као и мале. Убацих у дуваљку другу стрелу и дунух. Мачка одскочи увис, окрену се и ухвати стрелу зубима. У руци сам имао још две стреле. Избацио сам их истом брзином као да сам опалио два хица из пушке. Мачка паде са дрвета, и по начину на који је пала закључио сам да је била мртва пре него што је додирнула земљу. Две стрелице заболе су се у њу пет сантиметара дубоко. Верујем да би је отровне стрелице, које имају оштрији и финији врх, пробиле кроз наскроз.

Принцип дуваљке је веома прост: дување одговара деловању барута у пушчањој цеви. Стрела треба да излети из отвора дуваљке у тренутку када се исцрпи снага даха. Стреле могу да буду разних дужина, од осам до шездесет сантиметара, и што су лакше то даље лете. При дну стреле налази се један чеп од памука, који тачно приања уз цев дуваљке. Треба назити да чеп не буде предебо јер би онда запињао. Чарлс Брук, официр енглеске полиције у Малезији, прича да је видео ловце који са сто метара погађају јелена дуваљком и да се стрела забодје у бок и до седам сантиметара

ра дубине. Никад нисам успео да погодим циљ удаљенији од 70 метара.

Теоријски, дomet и прецизност дуваљке зависе од њене дужине. Индијанци Јиваро у Еквадору употребљавају дуваљку дугачку шест метара, којом могу да погоде чак и сићушну птицу колибри удаљену педесет метара! Можда је то тачно, али да би могли да употребљавају тако дугачак штап треба да имају плућа као ковачки мех.

КАО МОТКА ЗА ЗАСТАВУ

Успео сам да набавим дуваљку Јиваро Индијанаца од четири метра, али нисам имао тако снажан дах да бих могао да је употребим. Открио сам јој и друге мане. Приликом ношења кроз шуму као да сам носио мотку за заставу. А кад сам дуваљку приносио устима, дугачка цев је подрхтавала као педарошки штап. Конструктори ове дуваљке су уместо трске употребљавали дрвени штап расечен напола по дужини, па су на свакој половини издубили жлеб, а онда штап поново залепили. Жлеб је израђен тако да не иде по средини штапа већ по његовој дијагонали: кад се штап због дужине искриви жлеб, односно цев штапа, остаје прав.

Стрелице су биле дугачке око четири сантиметра, танке као шибица са врхом као жаоке у јежа. Биле су начињене од жила палиминог листа и необично тврде. На два сантиметра од отровног вршка стрелице начињен је зарез да би се стрелица сломила кад се забодје у месо и отровани вршак остао у жртви. Погођени мајмун или човек не може да извуче из ране одломљени вршак стреле.

Дуваљка Јиваро Индијанаца била је за мене сувише сложена, па сам набавио једну од бамбуса, коју су направили Индијанци Чироки из Северне Каролине. Ова дуваљка била је дугачка 2,40 м а имала је стре-

лице од 45 сантиметара. Стрелице су биле прилично тешке и летеле су у правој линији око 18 метара.

И СТАРИ АСТЕЦИ

Најпознатије дуваљке на свету су малајске, које сам проучавао али нисам никад њима ловио. За време другог светског рата употребљавали су их Јапанци у пределу Брунеи, близу отока Палаван, против јапанских стража. Биле су смртоносне. Дугачке су два и по метра, од једног комада дрвета, из бушене сврдлом. Неке дуваљке су имале нишан од беле кости, да би се ноћу лакше гађало.

Дуваљка се употребљава као ратно оружје само на два места у свету: на Малајском архипелагу и у Јужној Америци. У овим областима се, наиме, налази отров који је погодан за стрелице. Дуваљку су познавали и стари Астеци, а употребљавали су је и Ирокези. У Националној палати у Мексику налазе се изванредни примерци дуваљки Астека, украшених златом и драгим камењем.

Отров за ове стрелице је стрихнин, који се добија из семена биљке из породице Логаниацеае на јужном Пацифику, или кураре који се справља од једне јужноамеричке биљке. Стрихнин проузрокује грчеве и затегнутост мишића, а кураре одузетост нервних завршетака што проузрокује отежан рад дисајних органа и срца па жртва умире од гушења.

Први пут сам употребио дуваљку у лову на велике животиње у дивљини близу Аламоса на северозападу Мексика. Имао сам фабричку дуваљку, дугачку метар и по и са челичним стрелицама. Прецизно је погађала на 25 метара.

За овај лов у Мексику био ми је потребан отров за стреле, па сам се одлучио за кураре, јер не трује месо уловљене дивљачи. Кураре је отрован само ако уђе у крвоток. Али, ако је стрелица отрована стрихни-

ном, онда ловац мора одмах да исече велико парче меса где је стрелица продрла у животињу да се отров не разиђе јер би месо постало неупотребљиво за јело.

Кураре се може набавити само уз специјалну дозволу, па сам га добио на препоруку редакције часописа „Труе“ из лабораторије Сквиб у Њу Џерсију.

БЕЗБОЛАН КРАЈ

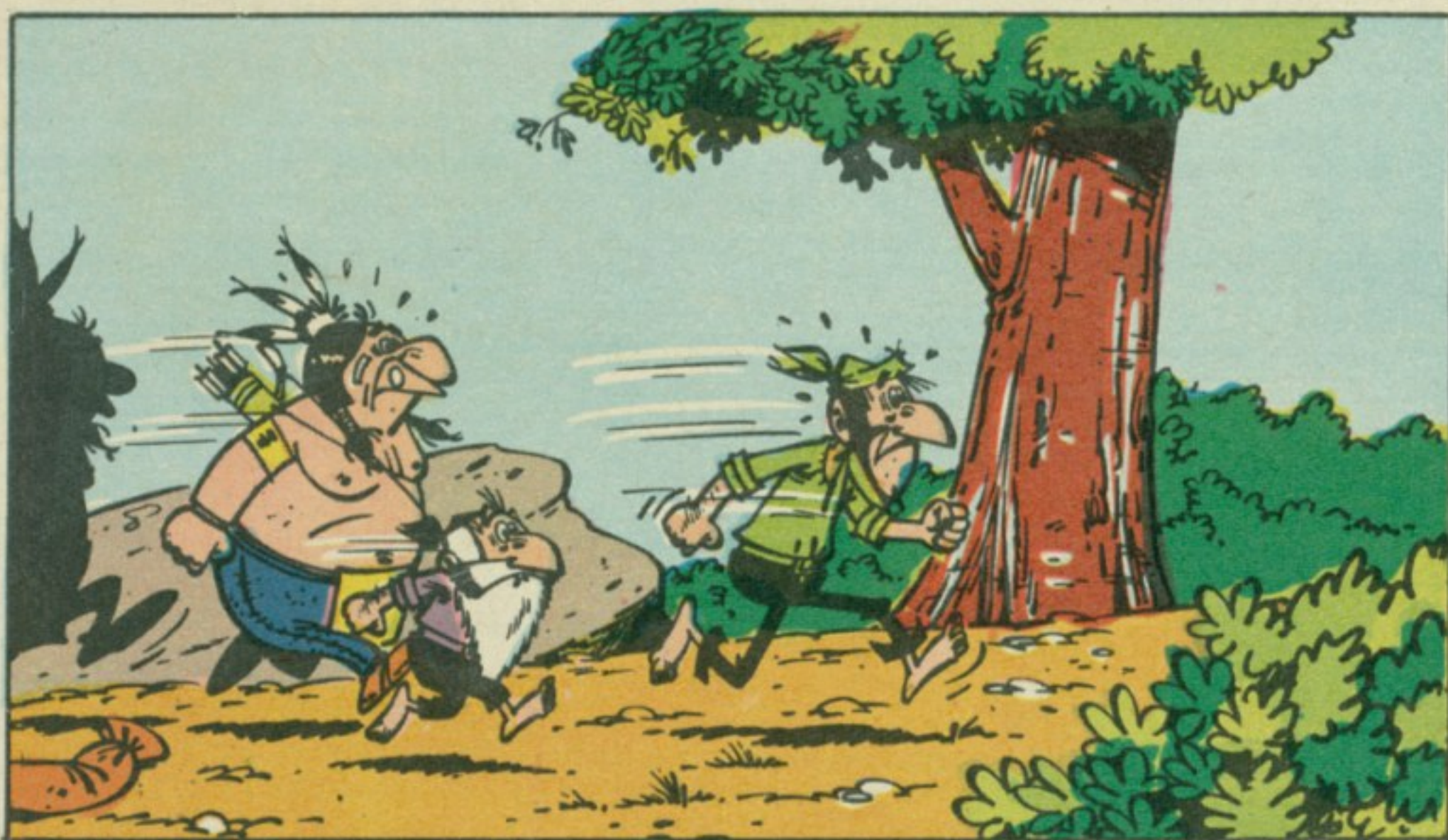
Једног дана, док смо се дели у заседи, појави се у жбуњу јелен. Тихо подигох дуваљку и дунух. Приликом погађања дрвеним стрелицама могао сам тачно да оциеним подбацујем ли или пребацујем. Челичну стрелицу видех само како полети. Јелен се није ни окренуо. Узех другу стрелицу. Нанишаних, али сувише ниско. Стрелица је погодила суво лишће испод јелена. Овог пута, јелен се окрену и погледа ме. Дунух и последњу стрелицу. Јелен поскочи и изгуби се у грмљу, али нисам могао да закључим да ли је рањен или се само уплашио.

Кураре је безболан отров. Жртва осети поспаност и једноставно заспи.

Нашли смо јелена пет стотина метара даље. Прву стрелицу смо тражили пет минута али за другу нам је било потребно пола сата. Обе су се заболе у тело јелена. Кад је први пут погођен јелен није поскочио јер је, вероватно, мислио да се набо на неки три од кактуса. Вршак стрелице је танак као игла за инјекције. Друга стрелица му је узетела у бок на један сантиметар испод коже. Јелену се једноставно приспавало од курареа, па се опружио у лишће. Смрт је била много без болнија него да је убијен из пушке.

Данијел Маникс

ЦРНА БРАДА И ИНДИЈАНЦИ

ОСТАТИ ЗНАЧИ УМРЕТИ!

Група бегунаца безнадежно се потуцала по окупираном острву све док није наишла на једног шкртог Кинеза

Бакалин Хари Мареј обукао је своју белу свилену пижаму, извадио вештачку вилицу и ставио је у чашу. Ноћ је била тиха, а он сам толико преморен од дневног посла да је одмах утонуо у сан. Одједном је над острвом одјекнула бесомучна митраљеска ватра, а на небу су засветиле десетине разнобојних ракета. Марејев момак Џеки улетео је у спаваћу собу:

— Газда! Газда! — викао је панично. — Брзо, пробудите се! Долазе Јапанци!

Мареј је за трен ока био будан. Скочио је из постеље и истрачао на веранду да својим очима види оно од чега је стрепео још од бомбардовања Перл Харбура — инвазију Нове Ирске. Било је то у 3.30 ујутро 23. јануара 1942. На тле Аустралије, отако је 1788. у њој основана прва колонија белаца, први пут је крочила нога непријатеља.

ИЗ ПОСТЕЉЕ У МОЧВАРУ

Мареј није имао времена за посматрање јер је према њему, бесомучно пуцајући, већ трчало неколико силуэта. Онако како се затекао, у пижаму и без зуба, скочио је са веранде и побегао у ноћ...

После неког времена, избио је на друм. Срећа је хтела да наиђе на један цип аустралијске војске који је насумце лутао, покушавајући да измакне Јапанцима. Цип је успорио да би Мареј могао да скочи на папучицу, а онда је дао гас и упутио се ка још неокупираном аеродрому.

Када су, нешто касније, стигли у место Улул Нон, Мареј се придружио групи војника и једном цивили који су били одлучили да се пробију до Каут Кемпа на западној обали острва. Пут их је водио кроз мочвару пуну крокодила. Војници нису смели да пуцају да не би привукли пажњу Јапанаца. Кретали су се споро, понекад до колена газећи кроз муљ и воду, што је за Мареја, онако босоног и слабо одевеног, представљало неописив напор.

После два дана оваквог кретања, бегунци су најзад стигли у Каут. Ту су се окрепили пасуљем, а Мареј је преврио своје кржаве и изубијане ноге. Затим су му дали одело и као награду за његов подвиг наименовали га командантом групе од осам наест цивила који су овамо стигли са разних крајева острва.

Мареј је знао да би остати овде значило смрт. Кинеско становништво је већ било похватано и затворено, а многи домороци пали су као жртве јапанских сабља, или, како су их они звали, „дугих ножева“.

Размишљајући о бекству, Мареј је одлучио да некако набави камион и да се пробије на југ острва. Знао је да Јапанци, немајући времена за задржавање, остављају ус-пут камионе који се не могу олмх

оправити. Тако је, на челу групе, кренуо натраг кроз мочвару према путу на источној обали.

У ДРУШТВУ ЈАПАНАЦА

Заиста, чим су избили на друм, наишли су на један камион. Оправили су га, замаскирали на ивици џунгле и спремили се да чекају. Ускоро се појавио јапански конвој од два мотоцикла, два отворена аутомобила и неколико камиона. Мареј их је пустио да одмакну око педесет метара, а онда је збацио грање са свог камиона и храбро им се придружио.

Километри су промицали без неприлика, а онда се конвој зауставио на једном пропланку. Мареј је и тада сачувао хладнокрвност. „Проћи ћу поред њих, па шта буде“, мислио је. „Можда неће приметити ко је за вољаном“.

Док је пролазио поред колоне, Јапанци су га пријатељски поздрављали сиренама. Он им је на исти начин љубазно одвраћао. Возио је по-

лако да не би изазвао сумњу и чинило му се да конвоју нема краја. Када је, коначно, зашао иза једне олуке, одахнуо је и дао гас...

Од домородаца, са којима је уз пут измењивао по неколико речи, сазнао је да се на једном спруду удаљеном стотинак километара налази напуштен рибарски брод. Ово је изменило његове планове: помоћу брода могли би кроз канал Сент Џорџ да се докопају Нове Гвинеје. После једног и по часа вожње заиста су га пронашли и, видевши да је у сасвим добром стању, стали уз помоћ домородаца да га гурају у воду. Али, тек што су обавили посао, неко је донео вест да уз обалу непрекидно патролирају јапански чамци. Мареј је уздахнуо и упутио се ка камиону. Неколико тренутака касније, поново су се труцкали према источној обали...

КАШЉУЦАВА БЕСИ

Успутни разговори са домороцима улили су им нову наду. На оближњем острву Танга, говорили су, по-

стоји брод. Чим су изишли на обалу, Мареј је без оклевања сео у један чамац и сам одвесао до острва. Када је угледао брод, уверио се да је то оно што им је потребно. Звао се „Кашљуцава Беси“, а био је својина неког Чин Пака.

После дужег цењкања, Мареј и препредени Кинез су успели да се погоде. Цена је била висока: један мањи брод и 360 фунти стерлинга. Али, када се радило о људским животима, за Мареја ништа није било прескупо. Вратио се на обалу и пронашао бродић.

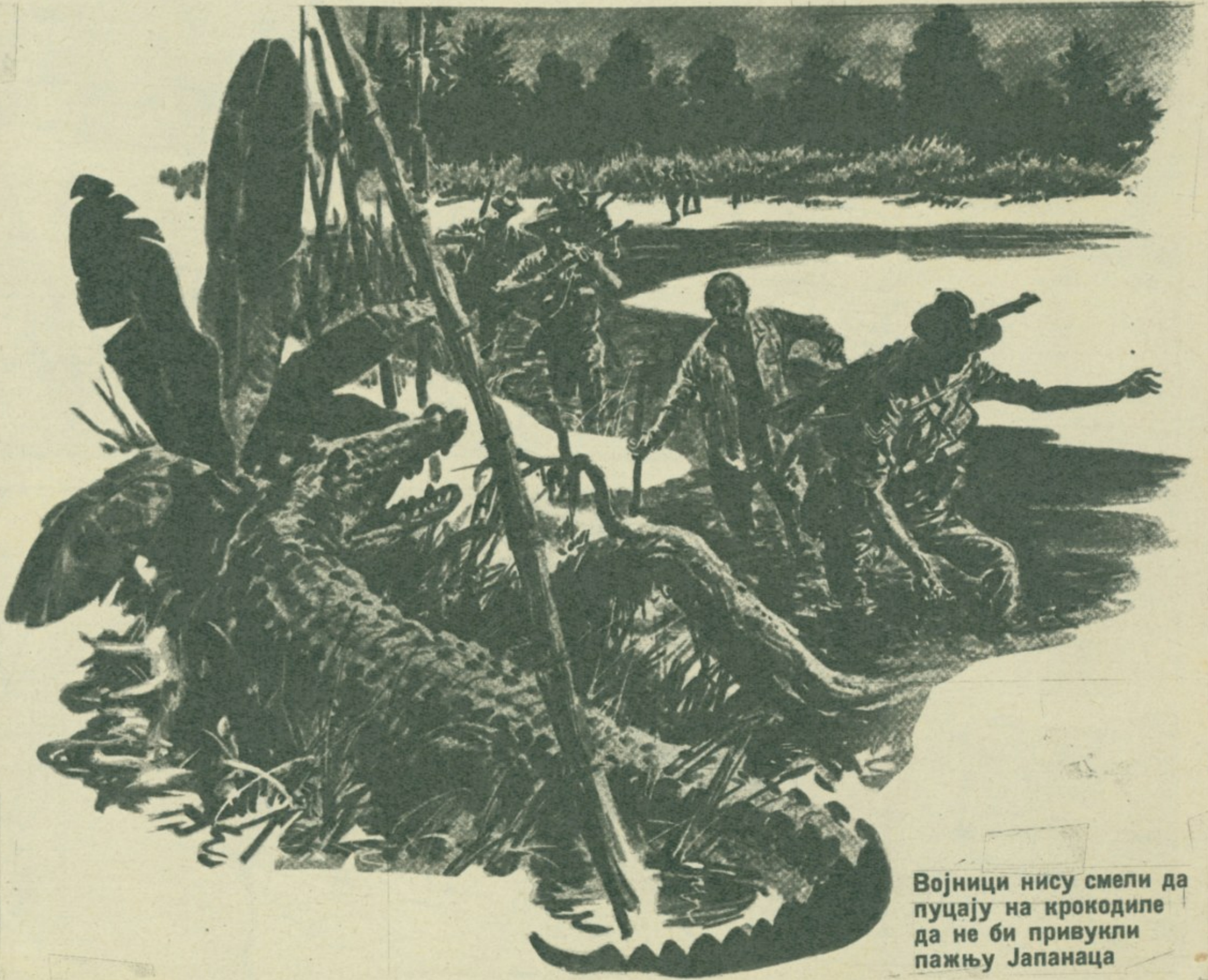
Неколико часова касније, деветнаест бегунаца отиснуло се од острва, зерујући да им је коначно отворен пут ка слободи. Међутим, било је суђено да се опет виде с Кинезом: после четири сата пловидбе, из „Бесинов“ димњака је покуљао црни дим, а мотор је почео да штуча и прескаче. Мареј је морао да се врати на Тангу и да замоли Чин Пака да оправи мотор, на шта је овај пристао тек пошто је бегунцима извучао и последњих сто фунти.

Најзад, 30. априла 1942, три и по месеца пошто је напустио дом, Мареј се докопао слободне територије. „Беси“ је, остајући верна свом имену, и даље кашључала, али је ипак довела своје путнике до новогвинејског острва Папуа, одакле их је један патролни чамац пребацио у Порт Морезби. Тамо су војним властима испричали све о свом узбудљивом бекству.

— Хоће ли вам нешто бити нарочито потребно кад стигнете у Сиднеј? — упитао је Мареја један од официра.

— Свакако — одговорио је овај, смећећи се својим беззубим устима. — Мораћу да набавим нову вилицу!

И. Ј.

Војници нису смели да пуцају на крокодиле да не би привукли пажњу Јапанаца

МАНДРАК РАЗМАЖЕНА НАСЛЕДНИЦА

ВИ СТЕ МОЈ АДВОКАТ!
ВАШ ОТАЦ ЈЕ БИО
АДВОКАТ МОГ
ОЦА... ОН ЈЕ
САСТАВИО
ТАЈ ТЕСТА-
МЕНТ!

ЈА
ДА
ВАМ
НА-
ЋЕМ
МУЖА?

КАКО
ЈА
МОГУ...?

УНАЗМИТЕ
АГЕНТЕ... НЕ-
КА ОБИЌУ
СВЕТ ТРАЖЕ-
ЋИ ОНОР КО
БИ МИ
ОДГОВА-
РАО...

ЈА ЈОШ НИ-
САМ УПОЗНА-
ЛА НЕКОГ
ЗА КОГА
БИХ СЕ
УДА-
ЛА!

НА-
ЋИТЕ
ДЕ-
СЕТАК
ГЕ-
НИЈА...

...ПА КУ ИЗМЕЋУ
ЊИХ ДА ОДАВЕРЕМ
НЕКОГ... ИЛИ КУ
ВАС ОТПУСТИ-
ТИ...

10-16

КАКВИХ ГЕНИЈА?
КАО АЗНШТАЈН?

НЕ,
ГЛУПА-
ЧЕ!
МЛАДИХ
И ПРИ-
ВЛАЧ-
НИХ...

ПОД ГЕНИЈЕМ
МИСЛИМ НА ОНЕ
НАЈБОЉЕ НА ПО-
ЉУ НА КОЈЕМ
РАДЕ! НАЈ-
БОЉЕ
НА
СВЕТУ...

ДА БУДЕ
ШАМПИОН
НЕЧЕР...
НАЈБОЉИ...
КАКО
БИМО НА
ДРУГИ
НАЧИН
НАШЛИ
МУЖА
ДОСТОЈ-
НОГ
МЕНЕ?

ГЕНИЈЕ...
ШАМПИОН...
ОК, НЕ-
БЕСА!

10-17

ПОЧЕЛА ЈЕ ПО-
ТРАГА ПО ЧИТАВОМ
СВЕТУ...

... ЗА МУЖЕМ
ДОСТОЈНИМ...

10-19

... БАСНОСЛОВНО
БОГАТЕ И ЛЕ-
ПЕ ШИРЛАНЕ...

АЛИ, ШИРЛА-
НА ОНИ СУ
НАЈБОЉИ
У СВОМ
ФАКУ...

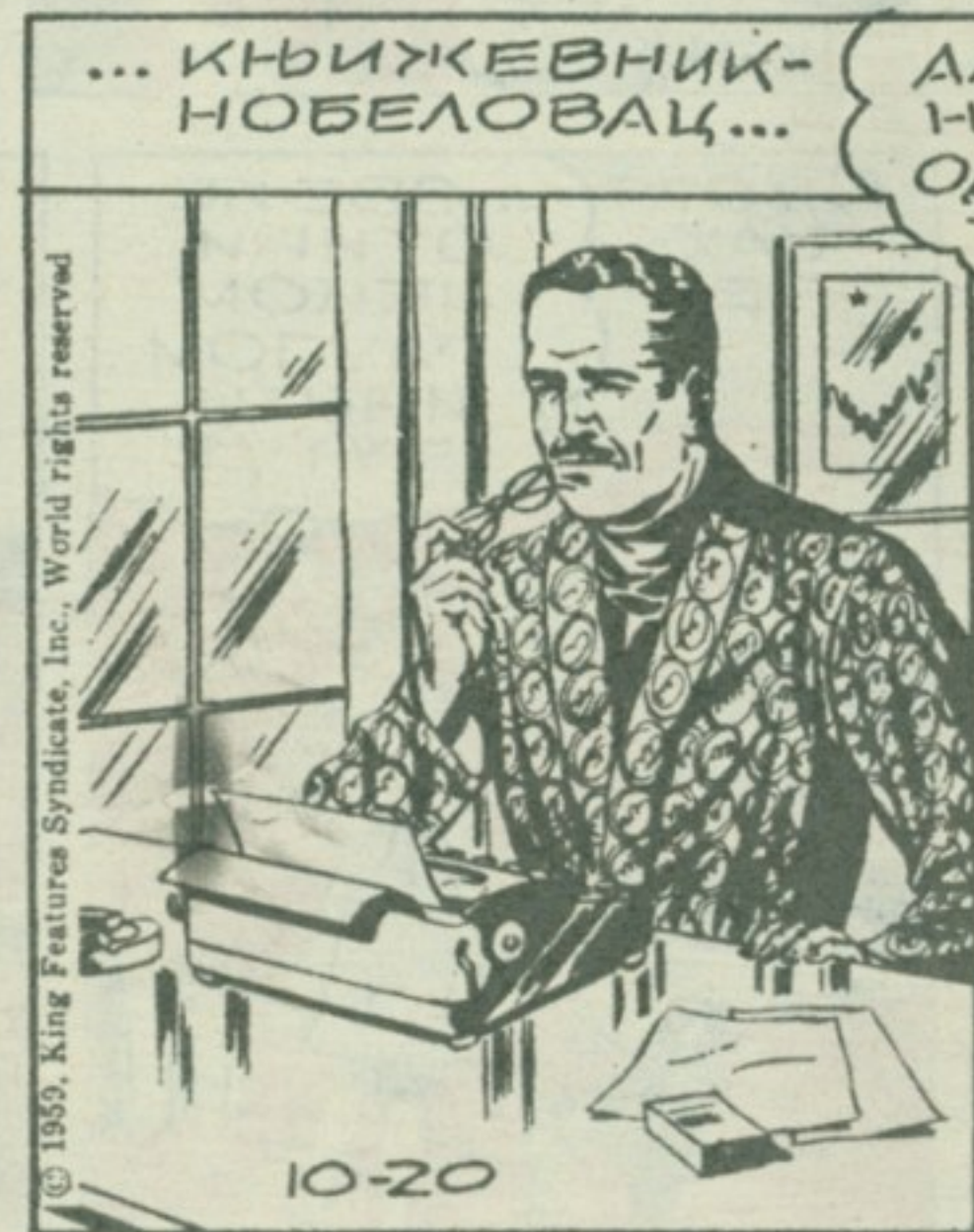
И БЕЗ
ТРУ-
НИ
МОЗ-
ГА!
НЕ!

СЛАВНИ
СЛИ-
КАР...

... ГЕНИЈАЛАН
КЛАВИРИСТА...

... КЊИЖЕВНИК-
НОБЕЛОВАЦ...

АЛИ, ШИРЛАНА...
НИЈЕДНОГ
ОД ЊИХ НИС-
ТЕ УПОЗНА-
ЛИ!

НИЈЕ
НИ ПО-
ТРЕБ-
НО! КАК-
ВАСУ ИМ
САМО ЛИ-
ЦА...

© 1959, King Features Syndicate, Inc. World rights reserved

10-20

2

НЕ!
НИ-
ЈЕДАН
НИ-
ЈЕ
ДО-
ВОЉ-
НО
ДО-
БАР!

НЕ ЗНАМ ШТА ДА
РАДИМ! ПРОНАШЛИ
СМО НАЈСЛАВНИЈЕ
НЕОЖЕЊЕНЕ ЛУДЕ
НА СВЕТУ! АКО НЕ
ПРИСТАНЕТЕ
ДА БАР
УПОЗНА-
ТЕ...

...И ОДЛУЧИ-
ТЕ СЕ ЗА ЈЕДНОГ
ОД ЊИХ...
ОНДА МИ
ДАЈТЕ
ОТ-
КАЗ!

...И
ИЗГУ-
БИТЕ
БО-
ГАТ-
СТВО!

ЧЕКАЈТЕ,
ЏЕК! ДОВЕ-
ДИТЕ НЕКЕ
ОД ЊИХ...
ПРИМИЉУ
ИХ!

© 1959, King Features Syndicate, Inc., World

10-21

ЛЕДИ ШИР-
ЛАНА? СВАКА-
КО, ВОЗИО САМ
ПРОТИВ
ЊЕНИХ
КОЛА...

СВЕТСКИ АУТОМО-
БИЛСКИ АС...

ЛЕДИ ШИРЛА-
НА? ЈАСНО,
ЧУО САМО
ЊЕНОМ
БОГАТ-
СТВУ...

МЛАДИ ДИРЕКТОР:
НАЈВЕКЕ БАНКЕ...

ЖЕЛИ
ДА СЕ
УДА
ЗА
МЕНЕ?

МОЖДА...
ОНА ЖЕЛИ ДА
УПОЗНА
ПОЗНАТЕ
ЛУДЕ...

ЧУВЕНИ АМБАСАДОР...

ДОКИ НЕ
ТРОЈИ-
ЦА...
СВИ
СУ
СЈАЈНИ!

МО-
ГУ
МИС-
ЛИ-
ТИ!

ААА!

А ЈА
ОНДА
ДАМ
ГАС
И...

СУСРЕТ С ВОЗАЧЕМ...

А ОНДА ЈЕ
ДОШЛА ДЕВАЛ-
ВАЦИЈА И
АКЦИЈЕ
СУ...

ААА!

...БАНКАРОМ...

ПОЛИТИЧКА
СИТУАЦИЈА У
ГЛОЧПЛАЦУ...

ААА!

...АМБАСАДРОМ...

КАЖИТЕ
ИМ ДА ИДУ!
СМРТНО СУ
ДОСАД-
НИ!

ПА
КО ЗА
ВАС
НИ-
ЈЕ?

© 1959, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

10-23

ШИРЛАНА,
ПРОБАЈ-
МО ЈОШ
ЈЕДНОМ...
МАЈРОН
БАЈ-
РОН...

ОХ! ТАЈ
ФИЛМСКИ
СТАР!
ЛЕПО
ИЗГЛЕ-
ДА...

МИЛИОНИ ЖЕНА
ЛУДЕ ЗА ЊИМ!
НАЈБОГАТИЈИ
ЈЕ, НАЈСЛАВ-
НИЈИ, НАЈ-
ЛЕПШИ...

У МЕЂУВРЕМЕ-
НУ СТИГЛА ЈЕ
ЈЕДНА ЈАХТА...

ВИДЕЌЕМО!

СВИЌА МИ СЕ ОВО
МЕСТО! ЛЕПО ЈЕ ОД
ХАРИЈА ШТО НАС ЈЕ
ПОЗВАО НА КРЕТА-
РЕЊЕ! ЗАР НИЈЕ
ОВО ЛЕПА
КУКА?

ХАРИ
КАЖЕ
ДА ПРИ-
ПАДА
НЕКОЈ
ЛЕДИ
ШИРЛА-
НИ!

10-24

© 1959, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

ПОГЛЕДАЈ... ГЛУ-МАЦ МАЈРОН БАЈ-РОН... ЗАР НИ-ЈЕ ЛЕП?

ХММ...

ЛЕП ЈЕ СКОРО КАО ТИ!

НЕ ПРЕТЕ-РУЈ, НАРДА! ЈА НИСАМ ФИЛМ-СКИ СТАР!

ЕНО ГА, ШИРЛАНА! ИДОЛ МИЛИОНА ЖЕНА! АКО ВАМ ОН НИЈЕ ДОВОЉНО ДО-БАР...

ЛЕП ЈЕСТЕ... МОЖДА ЈЕ ОН ОНАЈ ПРА-ВИ!

ЕНО ГА, ШИРЛАНА! ИДОЛ МИЛИОНА ЖЕНА! АКО ВАМ ОН НИЈЕ ДОВОЉНО ДО-БАР...

ЛЕП ЈЕСТЕ... МОЖДА ЈЕ ОН ОНАЈ ПРА-ВИ!

МОЈ ПОСЛЕДЊИ ФИЛМ ДОНЕО ЈЕ НАЈВЕЋИ ПРИХОД У ИСТО-РИЈИ ФИЛМА...

МОЈ ПОСЛЕДЊИ ФИЛМ ДОНЕО ЈЕ НАЈВЕЋИ ПРИХОД У ИСТО-РИЈИ ФИЛМА...

ВОЛИМ КАД МИ КО-СА МАМО ИЗБЛЕДИ ОД СУНЦА... ТРЕБА САМО ДА СМР-ШАМ ДВА КИЛО-ГРАМА...

ВОЛИМ КАД МИ КО-СА МАМО ИЗБЛЕДИ ОД СУНЦА... ТРЕБА САМО ДА СМР-ШАМ ДВА КИЛО-ГРАМА...

ОХ, А ТЕК ОБОЖА-ВАТЕЉИКЕ! ХИМЛАДУ ПИСАМА ДНЕВ-НО! СВЕ СУ ЗАЉУБЉЕ-НЕ У МОЈУ ЛЕПОТУ!

ОХ, А ТЕК ОБОЖА-ВАТЕЉИКЕ! ХИМЛАДУ ПИСАМА ДНЕВ-НО! СВЕ СУ ЗАЉУБЉЕ-НЕ У МОЈУ ЛЕПОТУ!

ОХ, А ТЕК ОБОЖА-ВАТЕЉИКЕ! ХИМЛАДУ ПИСАМА ДНЕВ-НО! СВЕ СУ ЗАЉУБЉЕ-НЕ У МОЈУ ЛЕПОТУ!

ОХ, А ТЕК ОБОЖА-ВАТЕЉИКЕ! ХИМЛАДУ ПИСАМА ДНЕВ-НО! СВЕ СУ ЗАЉУБЉЕ-НЕ У МОЈУ ЛЕПОТУ!

ДОСАДИЛО МИ ЈЕ ТРАЖЕЊЕ МУЖА! ХОЋУ ДА СЕ ЗАБА-ВИМ!

ДОСАДИЛО МИ ЈЕ ТРАЖЕЊЕ МУЖА! ХОЋУ ДА СЕ ЗАБА-ВИМ!

ДОСАДИЛО МИ ЈЕ ТРАЖЕЊЕ МУЖА! ХОЋУ ДА СЕ ЗАБА-ВИМ!

ДОСАДИЛО МИ ЈЕ ТРАЖЕЊЕ МУЖА! ХОЋУ ДА СЕ ЗАБА-ВИМ!

ДОСАДИЛО МИ ЈЕ ТРАЖЕЊЕ МУЖА! ХОЋУ ДА СЕ ЗАБА-ВИМ!

ДОСАДИЛО МИ ЈЕ ТРАЖЕЊЕ МУЖА! ХОЋУ ДА СЕ ЗАБА-ВИМ!

ДОСАДИЛО МИ ЈЕ ТРАЖЕЊЕ МУЖА! ХОЋУ ДА СЕ ЗАБА-ВИМ!

ДОСАДИЛО МИ ЈЕ ТРАЖЕЊЕ МУЖА! ХОЋУ ДА СЕ ЗАБА-ВИМ!

ОБЈАСНИКУ ВАМ ШТА ЈЕ МА-СОВНА ХИПНО-ЗА...

ОБЈАСНИКУ ВАМ ШТА ЈЕ МА-СОВНА ХИПНО-ЗА...

ОБЈАСНИКУ ВАМ ШТА ЈЕ МА-СОВНА ХИПНО-ЗА...

ОБЈАСНИКУ ВАМ ШТА ЈЕ МА-СОВНА ХИПНО-ЗА...

ОБЈАСНИКУ ВАМ ШТА ЈЕ МА-СОВНА ХИПНО-ЗА...

ОБЈАСНИКУ ВАМ ШТА ЈЕ МА-СОВНА ХИПНО-ЗА...

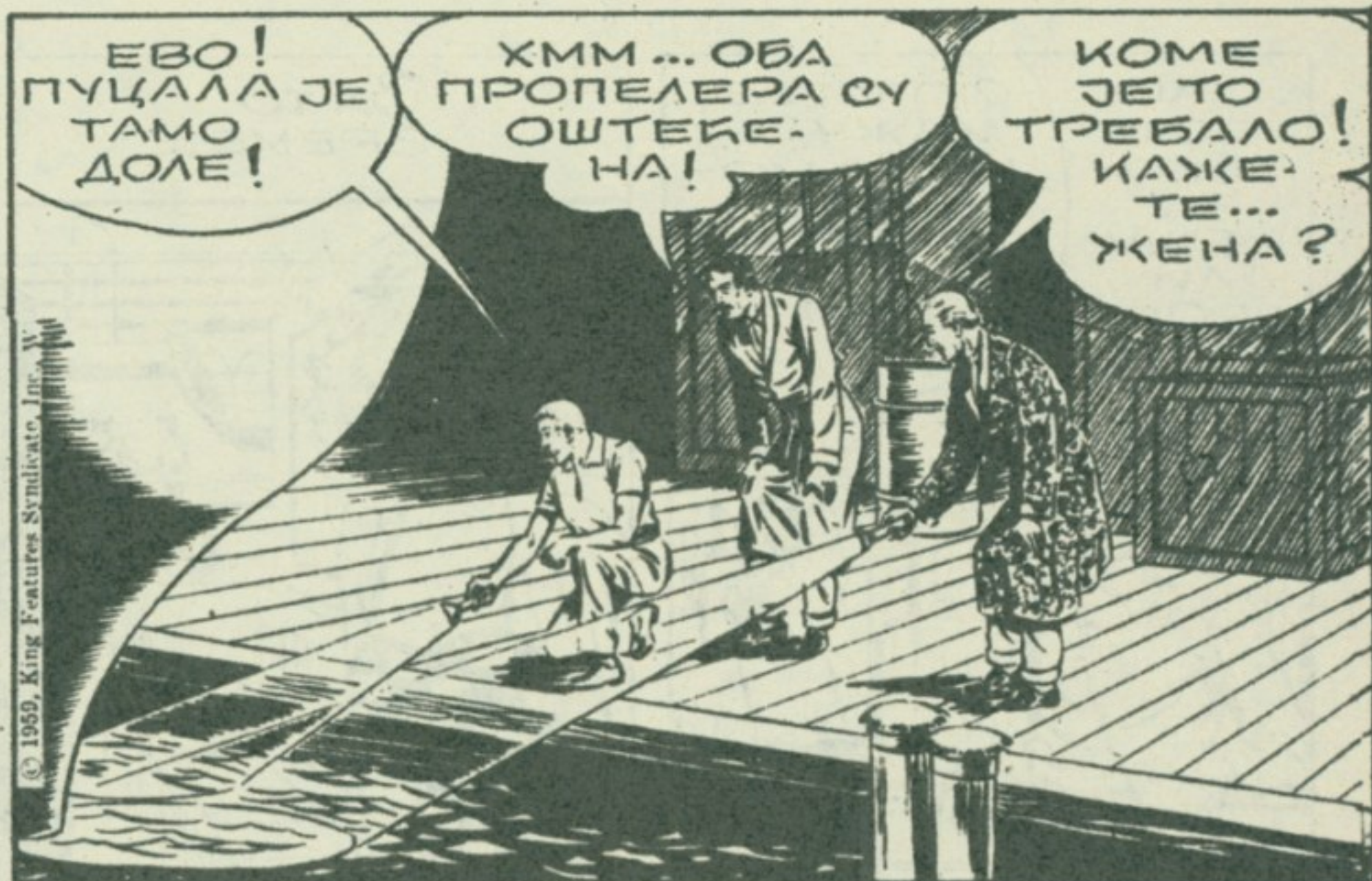

СЕР ХАРИ, КАКВИ СУ ТО ПУЦЊЕВИ!

НЕ ЗНАМ! ХЕЈ, ВИ ДОЛЕ! ШТА СЕ ДОГОДИЛО!

ХУ... НЕКА ЖЕНА ЈЕ ПУЦАЛА НА ЈАХТУ ... ПОКУШАО САМ ДА ЈЕ УХВАТИМ... НЕКИ МОМАК МЕ УДАРИО...

ЕВО! ПУЦАЛА ЈЕ ТАМО ДОЛЕ!

ХММ... ОВА ПРОПЕЛЕРА СУ ОШТЕКЕ НА!

КОМЕ ЈЕ ТО ТРЕБАЛО! КАЖЕТЕ... ЖЕНА?

КАКО СТЕ СМЕЛИ ДА МЕ ПРАТИТЕ?

МОГЛИ СТЕ НЕКОДА УБИЈЕТЕ!

ГЛУПОСТИ! ПУЦАЛА САМ НА ПРОПЕЛЕРЕ И ЗДРОБИЛА ИХ!

А ДА МЕНЕ НИЈЕ БИЛО... ВАС БИ УХВАТИЛИ!

ЈА БИХ ОНДА ПЛАТИЛА ЗА НОВЕ ПРОПЕЛЕРЕ И... НИКОМ НИШТА! ТРЕБАКЕ ИМ НЕКОЛИКО ДАНА ДА ИХ ОПРАВЕ... МАНДРАК НЕКЕ ОТПУТОВАТИ!

ТО ЈЕ, ЗНАЧИ!

ЗА ОПРАВКУ ЋЕ БИТИ ПОТРЕБНА БАР ТРИ ДАНА! КАЖЕТЕ ДА ЈЕ БИЛА ЖЕНА?

СИГУРАН САМ! НИСАМ ЈОЗ ВИДЕО ЛИЦЕ... АЛИ, ИМА ЦРВЕНУ КОСУ!

КОГА ОВДЕ ПОЗНАЈЕМО СТАКВОМ КОСОМ?

ШИРАНА? ПАТО ЈЕ ГЛУПО! ЗАШТО БИ ОНА ОСИМ...

... АКО НЕ ЖЕЛИ ДА СЕ ОСВЕТИ ЗБОГ ТОГА ШТО САМ НА БАЛУ НАПРАВИО ОД ЊЕ БУДАЛУ!

Мандраке, вам чини сам да вам је аутри одложен. Молим на јучан добрије војно је. Широкот

ПРЕДАЛИ СТЕ ПОРУКУ!

ДА, ЛЕДИ! ГОСПОДИН СЕ ИЗВИЊАВА, СУВИШЕ ЈЕ ЗАУЗЕТ!

ЗАУЗЕТ!

НАМЕРАВАМ ДА СЕ УДАМ ЗА ТЕБЕ, МАФИОНИЧАРУ И НЕБЕШ МИ УМАНИ!

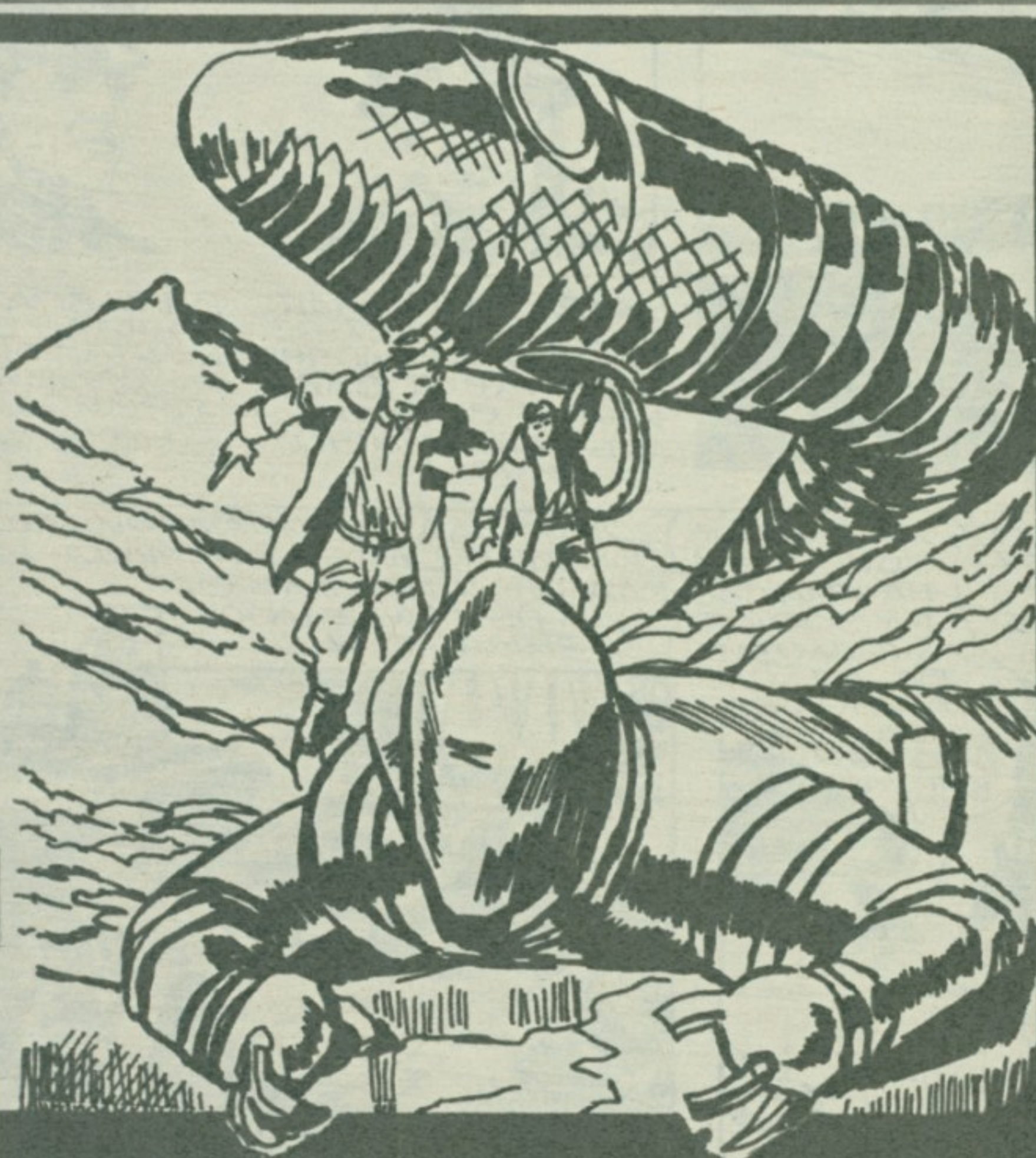
© 1959, King Features Syndicate, Inc. World rights reserved

У ИДУЋЕМ БРОЈУ ДВА КОМПЛЕТНА СТРИПА

1. ПИТОН - НЕСПОРАЗУМ

2. Лоис Лејн

ВЕЛИКЕ
АВАНТУРЕ
МИРА И
РАТА

МОСТ У РЕМАГЕНУ

ЗИМА
1945. АНГЛО-АМЕ-
РИЧКА ВОЈСКА ПОНИ-
ХЕМЦЕ КОЈИ СЕ ПОВЛА-
ЧЕ ПРЕМА РАЈНИ...

САДА ЈЕ НАЈВАЖНИЈЕ ДА СТИГНЕ-
МО ДО РАЈНЕ. ТАМО ЋЕМО ИЗВРШИ-
ТИ РЕОРГАНИЗАЦИЈУ ЗА НОВУ ОФАН-
ЗИВУ НА СРЦЕ НЕМАЧКЕ.

У
САВЕЗ-
НИЧ-
КОМ
ГЕ-
НЕРАЛ-
ШТА-
БУ...

У НЕМАЧКОМ ГЕНЕРАЛШТАБУ...

РАЈНА ЋЕ БИТИ НАША НЕ-
ПРОБОЈНА ЛИНИЈА! ДИ-
ЋИ ЋЕМО У ВАЗДУХ СВЕ
МОСТОВЕ ДА НЕПРИЈА-
ТЕЉ НЕ МОЖЕ ДА ПРЕ-
ЋЕ РЕКУ!

НА СЕКТОРУ РЕМАГЕНА, КОЈИ ЈЕ
БИО ОД ДРУГОРАЗРЕДНОГ: ЗНАЧА-
ЈА, РАТ ЈЕ СУКОБИО ДВА ЧОВЕКА...

ТАКО ЈЕ БИЛО ОД-
РЕЂЕНО ДА У ПОГОД-
НОМ ТРЕНУТКУ ОДЛЕ-
ТИ У ВАЗДУХ И ЖЕЛЕЗ-
НИЧКИ МОСТ ПРЕКО РАЈ-
НЕ КОД ГРАДИНА РЕ-
МАГЕН (ЈУЖНО ОД
БОНА), КОЈИ
ИМА 5.000 СТАНОВ-
НИКА.
МОСТ ЈЕ ТРЕБАЛО ДА
СРУШИ 60 МИНА СА
ЕЛЕКТРИЧНИМ УПА-
ЉАЧЕМ И
ЈЕДНА ВЕЛИКА
ОБИЧНА
МИНА.

КАРЛ ТИМЕРМАН:
ПОРУЧНИК 27-ОП
БАТАЈОНА ОКОПНЕ
ПЕШАДИЈЕ САД,
ИНАЧЕ СТУДЕНТ
ЛАТИНСКОГ И ИСТО-
РИЈЕ.

ВИЛИ БРАТРЕ:
КАПЕТАН ВЕР-
МАХТА, ИНАЧЕ
НАСТАВНИК
ПРИРОДНИХ
НАУКА.

ЗА ОДБРАНУ МОС-
ТА ИМАМ ЈЕДНО
ТУЦЕ СЛАБО НА-
ОРУЖАНИХ ВОЈНИ-
КА... ШТА СЕ МОЖЕ
ОЧЕКИВАТИ ОД
МЕНЕ?

МА, И ТАКО ЋЕ
У ОДРЕЂЕНО
ВРЕМЕ МОСТ
ОТИЋИ У ВАЗ-
ДУХ!

УРЕЂАЈ ЗА ЕКС-
ПЛОЗИЈУ ЈЕ У
ОДЛИЧНОМ
СТАЊУ, КАПЕ-
ТАНЕ БРАТ-
РЕ.

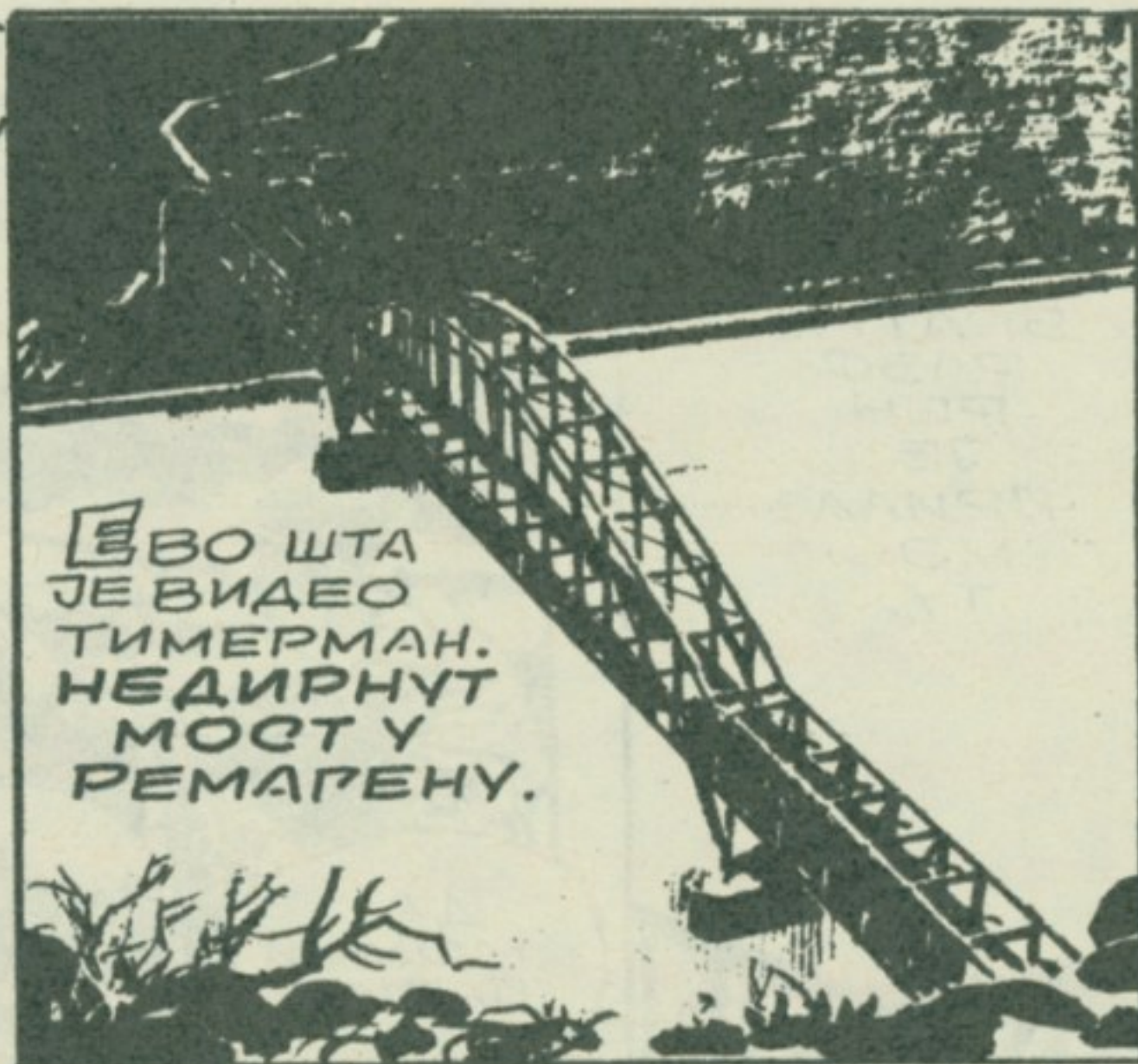
ДА, АЛИ ОНА
ОБИЧНА МИ-
НА ИМА СВЕ-
ГА 300 КГ
ЕКСПЛОЗИ-
ВА, А ЈА САМ
ТРАЖИО ЈЕД-
НУ ОД
600 КГ!

НА-
ДАЈ-
МО
СЕ!

ЗБОГ НАДИРАЊА АМЕРИКАНАЦА,
ВЕЛИКИ ОДРЕДИ НЕМАЦА У ПОВ-
ЛАЧЕЊУ ПОЧЕЛИ СУ
ДА ПРЕЛАЗЕ МОСТ
У РЕМАГЕНУ...

БРАНИТИ
ГРАД? ОКУД
НАМ
ВОЈНИЦИ?

ВИ СЕ СТАРАЈТЕ
ЗА МОСТ. А ГРАД
ЈЕ МОЈА
БРИГА!

У МЕЂУВРЕМЕНУ, НА ПОЗИВ
ТИМЕРМАНА, ДОШЛИ СУ
КОМАНДАНТИ САВЕЗНИЧ-
КЕ БОРБЕНЕ ГРУПЕ И
ДИВИЗИЈЕ.

ДА... МОСТ ЈЕ
ЈОШ НЕДИРНУТ!
ХМ... НЕ БИ БИЛО
ЛОШЕ ДА ГА
СПАСЕМО ЗА
НАС, А?

СРУШИЋЕ
ГА ЗА
КОЈИ
МИНУТ,
ГЕНЕ-
РАЛЕ!

НАЈПРЕ ДА ЗАУ-
ЗМЕМО ГРАД!
ГДЕ СУ ВАШИ
ЉУДИ, ПУКОВ-
НИЧЕ?

НАЛАЗЕ СЕ
НА УЛИЦАМА
РЕМАГЕНА,
ГЕНЕРАЛЕ!

ТИМЕРМАН СЕ ВЕЋ СА
СВОЈИМ 27. БАТАЈОНОМ,
БОРИО ПО УЛИЦАМА
ГРАДА...

... ПРИБЛИЖАВАЈУЋИ
СЕ МОСТУ.

ПРЕМА
ПЛАЊУ
НЕМАЧКОГ
КАПЕ-
ТАНА
БРАТРА,
РАЗО-
РЕН
ЈЕ
ПРИЛАЗ
МОСТУ.

ЕХ, ЧАК НАМ
НЕ ДАЈУ НИ
ДА ДИРНЕ-
МО ЊИХОВ
МОСТ!

ДОЛЕ
ГЛАВЕ! САД
ЋЕ ГА
БАЦИТИ
У ВАЗ-
ДУК!

ДА,
МОМЦИ,
ПАЗИТЕ!

ДОБРО ЈЕ ДА ГА
РУШЕ. БАР ЋЕМО СЕ
МАЛО ОДМОРИТИ. НИ-
ЈЕ БАШ ТАКО ЛОШЕ
ОВО МЕСТО, А?

У ТРИ САТА ПО ПОДНЕ,
МОСТ ЈЕ ЈОШ СТАЈАО.

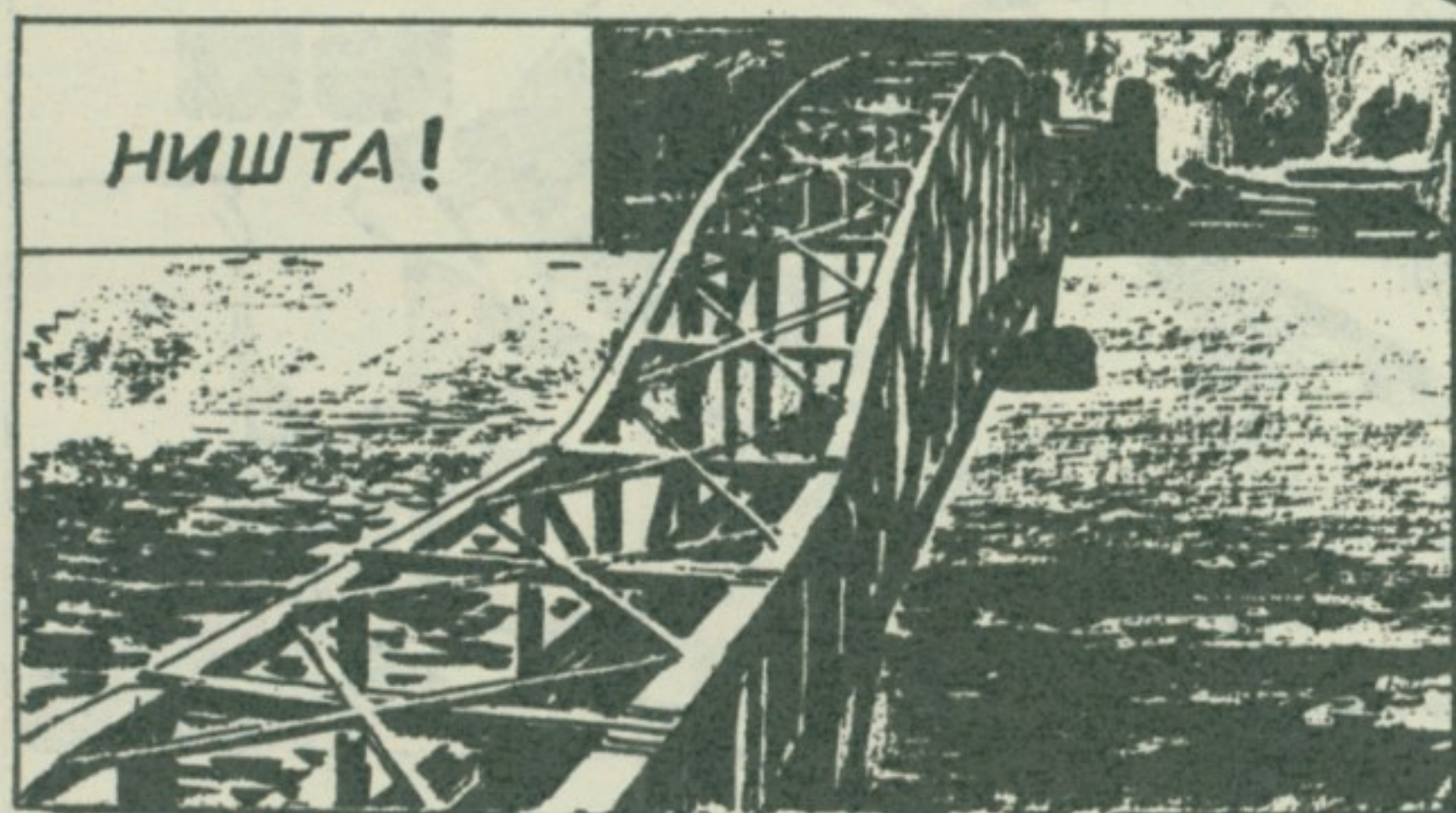
НЕШТО СЕ
НЕОБИЧНО
ДОЃАЛАО У
ТО ВРЕМЕ У
ГРАДИЋУ СИН-
ЦИП, ЈУЖНО
ОД РЕМА-
ГЕНА. НЕКО-
ЛИКО
НЕМАЧКИХ
ДЕЗЕР-
ТЕРА, КОЈЕ
СУ ЗАРОБИ-
ЛИ
АМЕРИКАН-
ЦИ
ДАВАЛИ
СУ
НЕОБИЧ-
НЕ
ИЗЈАВЕ...

ДА, ГОСПО-
ДИНЕ... МОСТ
У РЕМАГЕНУ
ЋЕ СРУШИТИ
ТАЧНО У
4!

МОЖЕТЕ ДА
НАМ ВЕРУЈЕ-
ТЕ. ТАКО
ЈЕ РЕКАО
МАЈОР!

МИНА ЈЕ ЕКСПЛОДИРАЛА...

УСПЕЛИ
СМО! СРУ-
ШИЋЕ СЕ!

ХАЈДЕ! МОСТ ЈОШ
СТОЈИ! А И МИ
СМО ЈОШ ЖИВИ!
ШТА ЧЕКАМО?
НАПРЕД!

ТИМЕРМАН!

АЛИ, КАД СЕ РАЗИШАО ОБЛАК
ПРАШИНЕ, МОСТ ЈЕ ЈОШ СТА-
ЈАО! 300 КГ ЕКСПЛОЗИВА
НИЈЕ МОГЛО ДА ГА УНИШТИ!

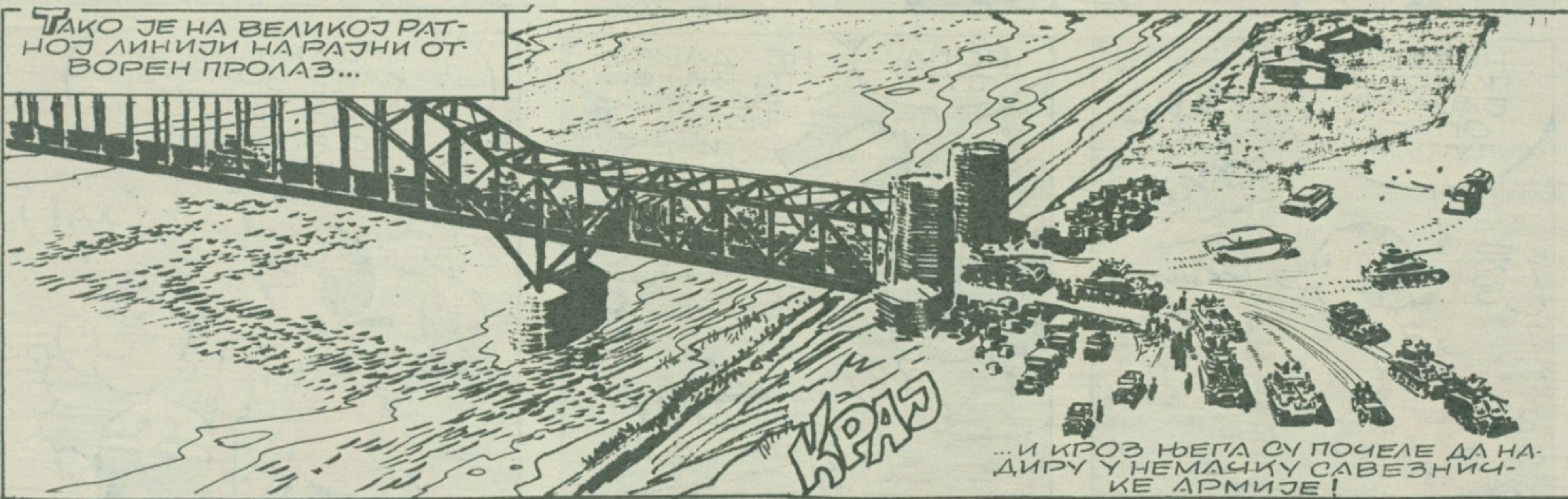
ТАКО ПЕШАЦИ
ПОРУЧНИКА ТИМЕРМАНА
ПРЕЋОШЕ МОСТ У
РЕМАГЕНУ...

... А ВОЈНИЦИ
КАПЕТАНА БРАТГА
МОРАЛИ СУ ДА СЕ
ПРЕДАЈУ...

ТАКО ЈЕ НА ВЕЛИКОЈ РАТ-
НОЈ ЛИНИЈИ НА РАЗЛИК ОТ
ВОРЕН ПРОЛАЗ...

...И КРОЗ ЊЕГА СУ ПОЧЕЛЕ ДА НА-
ДИРУ У НЕМАЧКУ САВЕЗНИЧ-
КЕ АРМИЈЕ!

СКАНДАЛ на ТЕЛЕВИЗИЈИ

ВЕСНА
ЈЕ, РАЗОЧА-
РАНА
ЗБОГ КОС-
ТИМА, ОТИШ-
ЛА ДА
СЕ ЖАЛИ
РЕЖИСЕРУ.
АЛИ,
ИЗНЕНАДА
ЈЕ УПАЛА
У СРЕД
ВРЛО
ВАЖНЕ
ЕМИСИЈЕ
КОЈА
СЕ ДИРЕКТНО
ПРЕНОСИЛА.

УК! УПАДОК У
ЕМИСИЈУ. ПРИ-
ЛЕПИКУ СЕ УЗ
ОВЕ... МОЖДА
МЕ НЕЋЕ
ПРИМЕТИ-
ТИ!

РЕЖИСЕРУ
ЈЕ
ПОЗЛИЛО...

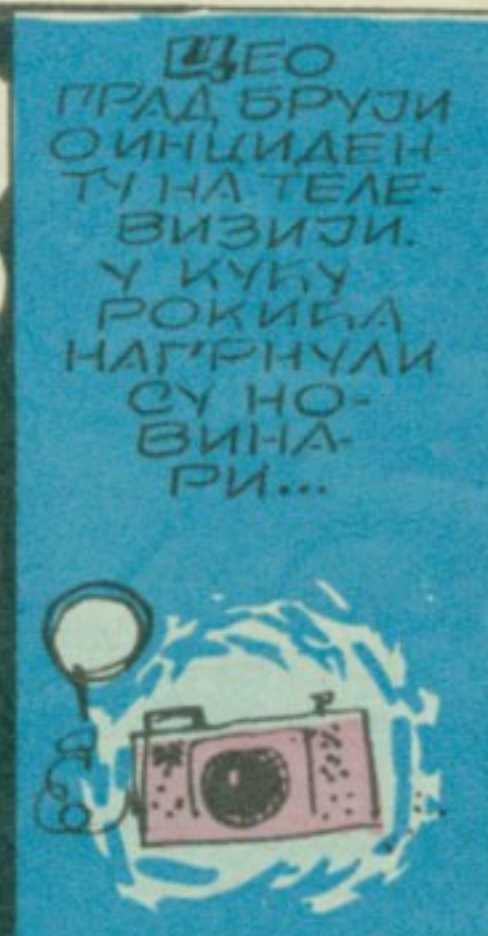
ТА
МАЛА!
ПОКВАРИЛА
ЈЕ СВЕ!

ПОЛИТИКА ЕКСПРЕС
СКАНДАЛ НА
ТЕЛЕВИЗИЈИ

ВЕСНА РОКИЊ
УПАЛА У
ЕМИСИЈУ.

ВАНРЕДНО
ИЗДАЊЕ!
СКАНДАЛ
НА
ТЕЛЕВИ-
ЗИЈИ!

ЦЕО
ГРАД БРУЗИ
ОИИЦИДЕН-
ТУ НА ТЕЛЕ-
ВИЗИЈИ.
У КУКУ
РОКИЊА
НАГРЊУЛИ
СУ НО-
ВИНА-
РИ...

ИЗГЛЕДА ДА САМ
ПОСТАЛА
ВАЖНА.

ТРЕНУТАК,
МОЛИМ!
ХВА-
ЛА!

НА РТВ...

ОБУСТАВИТЕ СНИ-
МАЊЕ ЕМИСИЈЕ "МЛА-
ДИКИ ИДЕВОЏКЕ"
ТАКО ЋЕ СЕ СЛУ-
ЧАЈ ЗАБОРАВИТИ.

ЗА СВЕ САМ ЈА
КРИВА! НЕЋУ ПЕ-
ВАТИ НА ТВ.
ШМРК!

СКИДАЊЕ
СА ПРОГРАМА ЕМИСИЈЕ, У КОЈОЈ ЈЕ ТРЕБА-
ЛО ДА ПЕВА, ДУБОКО ЈЕ ОЖАЛОСТИЛО ВЕСНУ.

НОВИНАРИ И ДАВЕ
ОПСЕДАЈУ ВЕСНИНУ КУ-
КУ. ПОРОДИЦУ РОКИЊ
ЈЕ ПОСЕТИЛА И
ДИРЕКТОРКА
ШОКИЊ.

ПУСТИТЕ
МЕ ДА
ПРОЂЕМ

КО
ЈЕ
ОВА?

ЈА САМ СУПРУГА ДИ-
РЕКТОРА ЕКСПОРТА
И ИМПОРТА. МОЖЕ-
ТЕ ДА НАПРА-
ВИТЕ СНИ-
МАК
МОЈЕ
МАЛЕ!

ПРОНИЦЉИВА
МАЈКА
ПОКУШАВА
ДА И ЊЕНА
МЕРИ
УЋЕ У
НОВИНЕ.
ДОБЕ И
ТРАМВАЈИЈА
ТАТИ РОКИЊУ
ЈЕ ПРЕКИ-
ПЕЛО...

ДОСТА! СВИ
НАПОМЕ
ИЗ МОЈЕ
КУЋЕ!

ГУБИ СЕ У СВОЈУ
СОБУ И ДА МИ ВИШЕ
НЕ ЗУЧНЕШ О ТЕЛЕ-
ВИЗИЈИ!

ВЕСНА
ЈЕ СТРАШНО
УТУЧЕНА.
ЛИСТОВИ
СУ ОБЈАВИЛИ
ОСОТГРАДИЈЕ НА КОЈИМА СЕ
ЛЕПО ВИДИ КАКО РОКИЊ
ИЗБАЦУЈЕ
ДИРЕКТОРКУ
ИЗ СВОЈЕ
КУЋЕ.
ДИРЕКТОРКА
ОБЈАВЉУЈЕ
СВОЈЕ
МЕМОАРЕ.
ВЕСНИНА
ПОПУЛАРНОСТ
РАСТЕ.
ЈЕДНОГ
ДАНА У
ШКОЛИ...

ВЕСНА РОКИЊ
ДА ДОБЕ У НАС-
ТАВНИЧКУ
КАНЦЕ-
ЛАРИЈУ!

ЈА?!
ЗАШТО?

ДОБИТНИЦИ БИРАЈУ НАГРАДЕ

У Политикином забавнику од седмог априла до двадесет и шестог маја ове године објављивана је Енергоинвестова наградна игра — КЛУБОВИ ЗНАЊА. Право учешћа у овој игри имала су друштва и секције при основним и свим средњим школама, као и све групе ученика које се самостално формирају а имају најмање десет а највише педесет чланова.

Током ове игре читаоцима ЗАБАВНИКА постављено је 36 питања из осам области: спорта, музике, физике, хемије, књижевности, радио-технике и извиђачко-планинарске активности и фотографије. Прво питање објављено је у Забавнику у броју 1058 од седмог априла а последње, то јест 36, у броју 1065 од двадесет и шестог маја ове године.

У игри је учествовало 3097 клубова са 49.552 учесника. Од тога 327 клубова имало је најмање осам тачних одговора и тако, према пропозицијама ове наградне игре, стекло право да учествује у извлачењу награда.

Награде су извучене у Енергоинвесту у Сарајеву а имена клубова победника у овој игри извукао је СВЕТИСЛАВ

Осам клубова-добитника имају право да за себе изабере награде које даје ЕНЕРГОИНВЕСТ у укупној вредности од 80.000 динара. Политикин забавник награђује све чланове победничких клубова ручним часовницима, фото-апаратима и књигама.

ПЕШИЋ, кошаркаш КК „Босна“ из Сарајева.

Као што смо већ раније објавили, победници сами бирају изванредне награде од којих свака вреди 10.000 НД и то из ових области: инструменти за цез-оркестар, фото-лабораторија, справе за фискултуру, хемијски кабинет, физички кабинет, опрема за радио-клуб, библиотека и спортска опрема, већ према томе како се договоре међусобно и са даваоцем ових награда — ЕНЕРГОИНВЕСТОМ из Сарајева.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК такође даје своје награде: ручни сат или фото-апарат капитену победничких клубова а по једну књигу сваком њиховом члану.

КЛУБОВИ ПОБЕДНИЦИ У ИГРИ ЗНАЊА СУ:

„Rockgeneration“ из Отока; капитен: Властимир Матаковић, М. Тита 87, 56252 Оток. Клуб има 11 чланова.

„Несаломиви“ из Гајдобре; капитен: Здравко Ковач, Зеленигора 28, 21432 Гајдобра; клуб има 13 чланова.

„Бетићи“ из Титограда; капитен: Борислав Марковић, Трг И. Милутиновића 5, 81000 Титоград; клуб има 14 чланова.

„Кармен“ из Панчева; капитен: Урош Мирковић, М. Пијаде 138-Ц-62-III-3, Котеж 26000 Панчево; клуб има 10 чланова.

ФК „Омладинац“ из Београда; капитен: Рајко Милић, Хумска 22, 11000 Београд; клуб има 11 чланова.

ЗА ВРЕМЕ ИЗВЛАЧЕЊА НАГРАДА

„Неустрасиви“ из Гакова; капитен: Јосип Сајко, I управа Граничар, 25282 Гаково; клуб има 11 чланова.

„М. В. Ђлидрп“ из Пријеполја; капитен: Горан Лучић, зграда ПТТ, 31300 Пријеполје; клуб има 10 чланова.

„Техничка секција“ из Фојнице, Специјална болница, 71270 Фојница; клуб има 13 чланова.

ПРОВЕРИТЕ СВОЈЕ ЗНАЊЕ ЕКСПРЕС КВИЗ

За све читаоце који нису пратили наш квиз, као и за учеснике наградне игре који треба да провере своје одговоре, Политикин забавник понавља свих 36 питања.

ПАЖЊА! Овај ЕКСПРЕС КВИЗ намењен је свима који желе да провере своје средњошколско знање. Квиз није лак и свако ко одговори на осам питања добија одличну оцену!

1. Колико је година имао Роберт Боби Фишер када је на међузонском турниру у Порторожу освојио титулу велемајстора и постао кандидат за светског првака?

2. Сви чланови овог ВИС ансамбла су из Ливерпула и дуго времена су се налазили међу првима на топ-листи свих земаља. Знате ли како се звао овај популарни ВИС ансамбл и његов вођа групе?

3. Ове године у Минхену се одржава XX Олимпијада. Како се зове човек који је 1896. године обновио модерне олимпијске игре?

4. Како се зове човек који је саградио први употребљиви брод на пару?

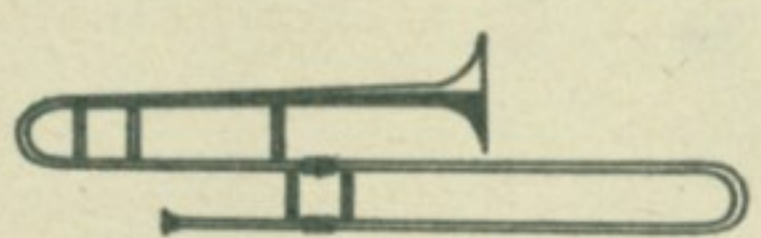
5. Омиљена Паганинијева виолина још постоји. У ком се италијанском граду чува?

6. У пливању постоји више стилова: краул, прсно, бетерфлај, леђно. Који је од ових стилова најспорији?

7. Како се популарно назива смеша од три дела концентрисане хлороводоничне киселине и једног дела концентрисане азотне киселине у којој се растварају злато и платина?

8. Један енглески физичар поставио је још у XVII веку закон који важи за све облике еластичних деформација. Тај закон гласи: Релативна деформација пропорционална је напону. Који је то физичар?

9. Како се зове овај инструмент?

10. Колико је пута фудбалски клуб „Сарајево“ освојио првенство државе?

11. Кажи наслов књиге и име писца чији су ово стихови:

... „Обично су тајне главне измишљене и љубавне“...

12. Енергоинвест има четири рудника из којих се вади један врло важан минерал који чини основну руду за добијање алуминијума. То су Власеница, Јајце, Мостар и Босанска Крупа. Ова руда чини седам одсто Земљине коре, а у елементарном стању се, између осталог, употребљава за легуру мангалија. Која је то руда?

13. По нашем научнику Николи Тесли дата је јединица „тесла“ у Џорџијевом

систему — за коју физичку величину?

14. Под којим је именом позната Бетовенова Трећа симфонија?

15. Колико су по пропису широка врата у фудбалу?

16. Како се зове телекомуникациони сателит који је 1965. године лансиран изнад Атлантика и који и данас омогућава да се врши ТВ- и радио-пренос из Америке у Европу и обратно?

17. Како се зове главни јунак Шекспирове драме чија се радња одиграва у замку Елсинору?

18. Који се метал, поред сребра и олова, добија у Енергоинвестовом руднику Сребреница?

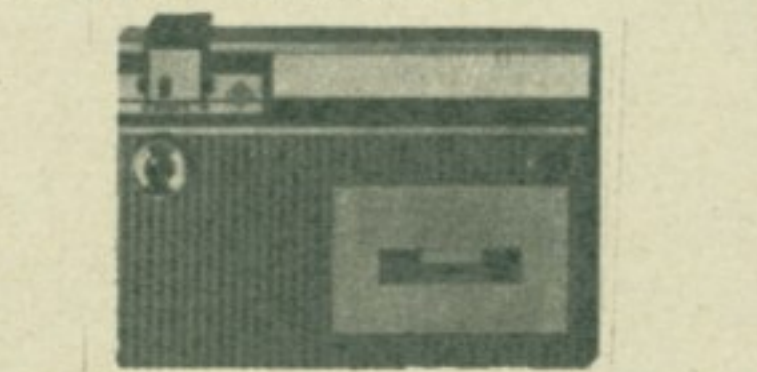
19. Колико пута је Јуриј Гагарин у вештачком сателиту облетео Земљу?

20. Колико је златних плоча досад освојио Сафет Исовић?

21. Како се тачно зове међународно кошаркашко такмичење, једно од три најзастајнија у Европи, установљено 1971. у част „златне левице“ југословенске кошарке?

22. Један наш велики научник пронашао је 1872. године високо и танко четинарско дрво које расте на планини Тари и још понегде у западној Србији и источној Босни. Који је то научник и како се зове ово дрво?

23. Колико најмање трансистора мора имати транзисторски пријемник?

24. У народној песми, којој многи сматрају једном од најлепших, јунаку који се распитује за пут дервиш одговара:

... „Твоје ћогу и твоје јунаштво

Свуд су броди гдје год дођеш води!“

Која је то народна песма?

25. Како се зове справа за нагомиланање и чување електричне енергије претварањем електричне енергије у хемијску?

26. Један италијански лекар и природњак експериментисао је крајем XVIII века са жаблим батацима. Други један научник, такође Италијан, објаснио је ка

сније да је у питању био електрицитет. Како се зову ова два научника?

27. Како се зову композиције са прве кантауторске плоче популарног Бориса Бизетића?

28. Како се зове мотоциклистичко такмичење које се одржава изван писте, на брдовитом и тешком терену?

29. Године 1968. један Југословен добио је награду „Оскар“ за свој цртани филм. Наведи име аутора и наслов награде?

30. Како се зове овај чвор који служи за скраћивање конопца?

31. Како се стручно зове део радио и ТВ-пријемника познат под популарним именом лампа?

32. Из које је приповетке Иве Андрића узет овај одломак:

„Гледан са стране, његов бео и смело извајан чук је изгледао увек одвојен и сасвим изненађивао путника

као необична мисао, залута-ла и ухваћена у кршу и дивљини“.

33. Који се хемијски елемент са 12 посто од укупне смесе употребљава за израду црног барута?

34. Како се зове уређај којим се помоћу рефлексије радио-таласа мале валне дужине откривају предмети на земљи, води или ваздуху и одређује њихов положај?

35. Како се зове црначка четврт у Њујорку која је после Њу Орлеанса и Чикага постала трећа отаџбина цеза?

36. Основу свих правила модерног бокса чини кодекс који је 17. августа 1743. године установио боксер чије је име ушло у историју спорта. Тај боксер био је шампион Велике Британије од 1743. до 1750. Како се зове тај боксер?

ОДГОВОРИ:

- Петнаест, 2. Битлси, Пол Макарти, 3. Пјер де Кубертен, 4. Роберт Фултон, 5. У Венови, 6. Прсни, 7. Царска водица, 8. Роберт Хук, 9. Тромбон, 10. Једанпут, 11. „Плави чуперак“, Мирослав Антић, 12. Боксит, 13. За густину магнетског тока, 14. Ероика, 15. 7, 32 метра, 16. „Рана птица“, 17. Хамлет, 18. Цинк, 19. Једанпут, 20. Четрнаест, 21. Куп Радиовоја Корана, 22. Јосиф Панчић, 23. Један, 24. Вановић Страхиња, 25. Акумулатор, 26. Луиђи Галвани, Алесандро Волта, 27. „Тема за двоје“ и „Сети се“, 28. Мотокрос, 29. Душан Вукотић, „Сурогат“, 30. Морнарске ресе, 31. Електронска цев, 32. „Мост на Жепи“, 33. Сумпср, 34. Радар, 35. Харлем, 36. Џек Бротн.

Dan
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

НЕКИ
ПРЕД-
МЕТ
НА
РАДАР-
У!

ТО ЈЕ НЕКИ ОД
НЕИДЕНТИФИКО-
ВАНИХ
ПРЕДМЕТА...
ТРЕБА ГА
"ПОЧИСТИТИ"

МОЖДА ЈЕ ДЕО НЕКЕ ОД
ВИШЕСТЕПЕНИХ
РАКЕТА!

НЕ
ИЗГЛЕ-
ДА МИ
ТАКО!

ОВА ЛЕТЕЛИЦА НЕ
ПОТИЧЕ СА ЗЕМ-
ЉЕ! КЛАДИМ СЕ ДА ДО-
ЛАЗИ ИЗ ДАЛЕКОГ
СВЕМИРА!

СЛАЖЕМ СЕ! ПОСЛА-
БЕМО НА ЗЕМЉУ ТЕЛЕ-
СНИМАК! МОЖДА ЋЕ
У БАЗИ МОЋИ ДА ГА
ИДЕНТИФИКУЈУ!

ЖАО НАМ ЈЕ, ФЛАШЕ! НЕМА-
МО НИКАКВИХ ПОДАТА-
КА! ПРЕПОРУЧУЈЕМО
ДА БУДЕТЕ ОПРЕЗНИ!
БРОД ДОЛАЗИ ИЗ НЕ-
КОГ СВЕТА КОЈИ ЈЕ
ВАН НАШЕГ СУНЧЕВОГ
СИСТЕМА!

НЕВЕРО-
ВАТНО!

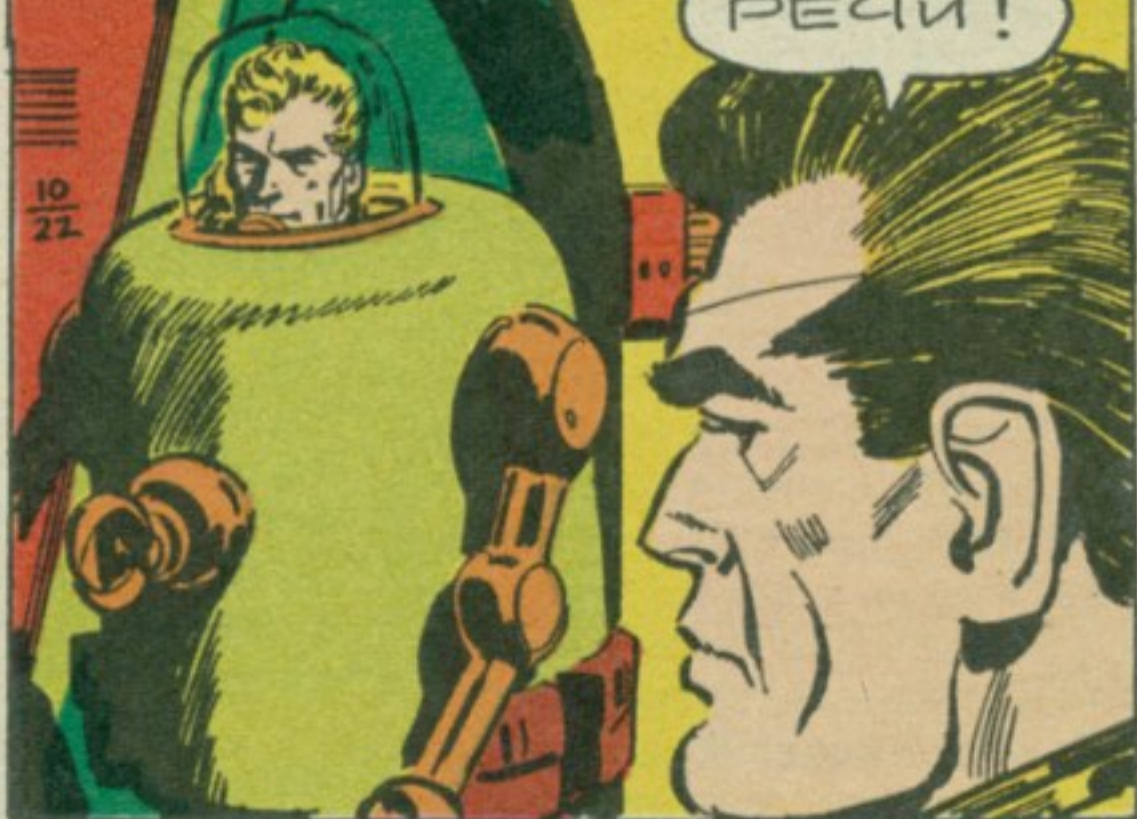
КАО
ШТО
САМ
И
МИС-
ЛИО!

СА ЗЕМЉЕ
ТРАЖЕ ДЕ-
ТАЛАН ОПИС...
АКО ЈЕ
МОГУЋЕ!

ПАЖЉИВО
БЕЛЕЖИТЕ
МОЈ
ОПИС!

НЕЋУ ПРО-
ПУСТИТИ НИ
ЈЕДНУ ОД
ВАШИХ
БЕСМРТ-
НИХ
РЕЧИ!

БРОД ЈЕ БИО У БОРБИ...
ПУН ЈЕ РУПА... НЕ ИЗ-
ГЛЕДА ДА ЈЕ РАТНИ
МАДА ИМА МАЛЕ ТО-
ПОВЕ! НА ЊЕМУ
ИЗГЛЕДА ДА НЕ-
МА...

...НИ
ЖИВЕ
ДУШЕ!
ПРЕДЊИ
ПРОЗОР
СМРСКИН!
УЛАЗИМ
У БРОД!

САМО
НАСТА-
ВИТЕ,
ГОР-
ДОНЕ!

...ТО ЈЕ СВЕ О
ПИЛОТСКОЈ
КАБИНИ! ОС-
ТАЛИ ДЕО ЗА-
УЗИМАЈУ
СКЛАДИШТА...

ТОВАР
ЈЕ
ЈОШ
ТУ!

ДУБЕМ БРОЈУ: НЕОБИЧНИ ТОВАР!

© King Features Syndicate, Inc., 1965.
World rights reserved.

1079

43

Моћни римски император Клаудије
бледео је од ситраха и полако губио
нерве, али је слепо веровао жени

ЧУВАЈ

МЕСАЛИНИНИХ СНОВА!

Тог јутра царица Месалина улетела је сва узбуђена, очију црвених од суза, у одаје свога супруга римског императора Клаудија који је баш доручковао печене шљукe пуњене мозгом од ноја.

— Већ неколико ноћи сањам ужасан сан! — узвикнула је Месалина кршећи своје лепе руке. — Питала сам свештенике и они ми рекоше да неће проћи ни месец дана, а мој ће муж страдати насилном смрћу!

Клаудије је од страха заборавио на јело, никако није волео Месалинине снове. Али, она већ има спремно решење: развешће се, наравно само привремено, док опасност не прође, па ће се опет венчати! Међутим, по римским законима, човек који се разведе не може се поново оженити истом женом уколико се она у међувремену не уда за другог и не остане удовица. Месалина се присетила још једне „ситнице“ из свога страшног сна: смрт ће покосити њеног мужа, али само ако је тај муж цар!

На те речи Клаудија је живнуо и предложио: нека се Месалина, не часећи часа, преуда, разуме се само формално, а он, Клаудије, одрећи ће се за то време царског престола и уступити га несрећнику који ће играти улогу мужа. Чим се испуни пророчанство и муж умре, Клаудије ће преузети императорску круну и своју Месалину!

Месалина је једва сакрила победоносан смешак јер она је и очекивала такав предлог, она је измислила страхан сан да би колебљивог и сујеверног Клаудија навела да јој предложи ово „дукавство“. А када се уда за свог љубљеног Силија, Клаудију се лако може догодити „несрећан случај“ и тако ће га заувек скинути с врата.

Цар и бој

Клаудије, цар и бог Римске империје, био је тридесетак година старији од своје треће жене Месалине са којом је имао двоје деце: Октавију и Британику. Клаудије је постао цар тако рећи случајно, после убиства озлоглашеног императора Калигуле. Римском Сенату био је потребан миран човек који неће правити компликације — уважени сенатори имали су прозно искуство са ранијим императорима Тиберијем и Калигулом који су многе великодошћунике скратили за гла-

ву — па су желели да мало одахну и владају моћним Римским царством по сопственој вољи.

Али, Сенат није рачунао на Месалину, опасну и амбициозну цареву супругу која није бирала средства да „очисти“ околину престола од разних супарника, саветодаваца и покровитеља. При том је користила богата достигнућа науке о отровима, плаћене убице и подмићивање. Месалина није морала много да се труди да би измислила овакав начин разрачунавања с непожељним личностима. Она је живела средином I века наше ере и имала за собом стогодишња искуства мудре и силне Римске империје.

Тако је захваљујући њој тројици добродушних Клаудије ускоро добио титулу „цара и бога Римске империје“. Али, Месалини нису увек били по вољи његови пријатељи и дворани. Она их је једног по једног ликвидирала — њен утицај на Клаудија био је безграничан, а вештина невероватна. Међутим, поред цара увек се налазио и Апије Силан, Клаудијева десна рука, кога није било лако уклонити. Месалини је за то била потребна помоћ богаташа Нарциса.

— Сањам сваке ноћи како Силан диже нож на тебе! — говорио је Нарцис Клаудију гледајући га нетренице док су му очи пакосно светлуцале.

— Невероватно! — упала да би Месалина Нарцису у реч. — И ја сам сањала исти сан!

Цар је бледео од страха и полако губио нерве. За време једног таквог разговора наишао је Апије Силан.

— Ухватите га! — викнуо је Клаудије својој стражи. — Погубите га, он ми ради о глави!

А сутрадан је цар у Сенату јавно захвалио Месалини и Нарцису што су га спасли подле Силанове завере!

Сладак живој

Поред таквог мужа Месалини није било тешко да постане најутичајнија личност царства. Док се Клаудије бави државничким и војним пословима, док строгим едиктима кори народ због разузданог понашања, Месалина, која га презире, води слadak живот о коме бруји читав Рим. Само њеном мужу, богу и цару Римске империје, ништа није познато.

Пошто је младој царици често досадно, она са великом свитом лута ноћу озлоглашеним градовим четвртима, посећује сумњива позоришта, чак и сама понекад наступа сасвим оскудно одевена и њене оргије трају до зоре. Тада у њен живот улази чувени глумац Мнестер, идол римске публике. Месалина са њим води љубав и наређује да му се по читавом Риму подигну кипови као каквом божанству или цару. Император Клаудије убеђен је да царица лудује за позоришном уметношћу!

Месалина, мада не води рачуна о царевом угледу, веома помно прати шта се догађа око престола и држи стотине ухода. Једнога дана шпијуни су је обавестили да патрицији Скрибоније и Виниције припремају заверу и да рачунају на далматинске легије. Гушење ове завере одлична је прилика за Месалину да се обрачуна са римском аристократијом и богаташима.

Нижу се погубљења без суђења, самоубиства, хапшења и тровања по наређењу с највишег места. Клаудије све потписује. Он се не распитује много. Цар слепо верује царици! А царица се богати јер јој редом падају огромна имања погубљених и изгнаних. Тако се домогла и надалеко чувених, раскошних Лукулоних вртова које је приграбила пошто је у смрт послала њиховог власника Валерија Азијатика.

И Месалина би по свој прилици несметано наставила да се забавља и ради шта хоће да се није смртно заљубила у младог Римљанина конзула Гаја Силија. Како је Месалина увек добијала оно што жели, ни овога пута није оклевала. Као прво отерала је из Силијеве куће његову закониту жену Јунију Силану и натерала га да се разведе.

Најлепши Римљанин

Гај Силије, најлепши Римљанин, био је потпуно свестан у какву опасност срља, али је такође знао да би одбијање Месалине значило сигурну смрт. Осим тога и он се заљубио у лепу и вешту царицу. Месалина му је свакодневно долазила у кућу и то не кришом већ са великом пратњом, није се одвајала од њега, обасипала га је новцем и почастима. То је ишло тако далеко да су се цареви робови, ослобођеници, царев намештај, нашли у Силијевој кући као да му је круна већ на глави. Само Клаудије није имао појма шта се збива у његовом браку.

После извесног времена Силију је досадила ова опасна игра и он навали на Месалину да престану с претварањем. Ситуација није таква говорио јој је он, да морају чекати да цар оствари. Незвани могу да праве безазлене планове, а они који су јавно згрешили морају да траже спас у одважности. Он, Силије, ожениће се Месалином, усвојиће њену децу и постаће цар, а њена моћ биће већа него икада!

Месалина је одушевљено прихватила ову идеју и љубавници су направили план да преваре Клаудија. Цар је одмах поверовао Месалининим „сновима“, чак јој је он лично наложио да се уда, а сам је отишао у оближњу Остију — док прође опасност од пророчанства.

Скандалозна свадба

Оно што се затим догодило личи на бајку. Чим је Клаудије објавио развод од Месалине и с пратњом отишао у Остију, она и Силије приредили су свадбу о којој се у Риму причало и после неколико векова. Заказаног дана позвани су сведоци да потпишу брачни уговор и уговор о усвајању деце. За тим су боговима принете жртве а онда су почеле оргије.

Вино је текло потоцима, свирало се, певало, јурило по вртovima. Месалина, распуштене косе и полунага, и Силије с венцем од бршљана на глави играли су усред званица као помахнители. Њихов пријатељ Ветије Валент попео се на дрво и, када су га упитали шта одатле види, одговорио је: „Страшну олују од Остије!“ Да ли је заиста видео олујне облаке, или је случајно то рекао, тек, његове речи биле су предзнање.

Царева кућа била је ужаснута, Сенат такође. Нарочито су се они најутичајнији уплашили да не дође до промене на престолу. Читав Рим отворено је негодовао због скандала који се одигравао пред очима свих грађана. Три најутичајнија царева човека који су имали највише разлога да се плаше Месалине и Силија, Нарцис, Калист и Палант, одлуче тада да оду Клаудију и о свему га опрезно обавесте, кришом од Месалине.

Њихов ризик био је огроман. Они су одлично знали колика је Клаудијева зависност од жене, сећали су се свих убиства које је починио на Месалинин миг. С друге стране, баш та Клаудијева мекоћа давала

Царица је ноћу лутала озлоглашеним градским четвртима и забављала се.

им је наде: ако би успели да Месалинино недело својом страхотом остави снажан утисак на цара, онда би могли да је победе пре него што буде изведена пред суд. Најважније је било да Клаудије не прими Месалину и не саслуша је. У противном, они су изгубљени јер би царева љубав према жени однела победу.

Цедуља је одлучила

Месалина није ни слутила да јој је припремљена клопка и као гром из ведрог неба стигле су јој вести да Клаудије све зна и да долази као осветник. Нису то биле пуне гласине, њени шпијуни потврдили су јој да је цар извао себе и да га њени непријатељи не пуштају ни тренутка самог.

Тек тада уплашила се Месалина и побегла у Лукулове вртове. Силије је некако сакрио страх и отишао на Форум као да се ништа необично не догађа. Остали саучесници распршили су се куд који. Али, Клаудијеви центуриони већ су били ту. Кога су год нашли, на ули-

ци или у скровишту, бацали су у окове.

Месалина у очајању донесе једину паметну одлуку, сасвим у свом стилу: да пође у сусрет Клаудију, да је муж види — то јој је већ небројено пута донело спас. Она одмах пошаље Британика и Октавију да похитају у загрљај оцу, а сама, са три пратиље, од свих других напуштена, прође пешце кроз град, а затим на обичним колима пут Остије.

Клаудије је за то време час оптуживао Месалину, час се сећао своје деце и љубави према жени. Али, Нарцис га ни часа није напуштао слутећи опасност. И већ је Месалина била пред њима и докивала Клаудију да саслуша мајку своје деце, када му Нарцис дода цедуљу с именима њених 160 љубавника о којима цар није ни сањао. И то је од-

лучило. Клаудије одврати свој поглед од Месалине, а она побегне. Нарцис није дозволио ни царевој деци да изиђу пред оца.

Тако Клаудије стигне у Рим и казни све кривце. Силија, који се није ни бранио, одмах убију. Погубе и све остале Месалинине љубавнике. Римљани се затворе у куће чекајући расплет, страх и паника завладају градом.

Твој живој је прошао!

Месалина је изbezумљено лутала Лукуловим вртovima и састављала молбе цару, растрзана између беса и наде. Клаудије се вратио у двор, вечерао, смирио се и, загрејан вином, наредио да оду и потраже „сву јадни-

цу“. Чим је Нарцис то чуо и опазио да Клаудијева љутња јењава, а љубав се поново буди, појур и нареди стражарима да хитно погубе Месалину. „То је царева заповест!“ рекао им је.

Његов човек од поверења Еуод појур пре осталих у вртове и нађе Месалину како лежи на земљи, а крај ње њена мајка Лепида. Када су угледале Еуода, Лепида рече Месалини:

— Твој живот је прошао, не остаје ти ништа друго осим да часно умреш!

Тек тада увиди Месалина да јој нема спаса, узме мач и док га је дрхтавом руком приносила час грлу, час грудима, Еуод прискочи и прободје је.

Клаудије се још налазио за столом када су му јавили да је Месалина мртва. Само, нису му рекли да ли се сама убила, или је умрла од туђе руке. Он то, уосталом, није ни питао. Затражио је пехар и наставио гозбу као да се ништа није десило. Ни сутрадан, ни на редних дана није показао никакав знак мржње, радости, беса, туге или било каквог људског осећања док је гледао тужиоце како се радују, а своју децу како тугују за мајком.

Сенат му је својом одлуком о уклањању Месалининог имена и статуа са јавних места и из приватних кућа помогао да је заборави.

ЗА
ЏОНИЈА
ТА
ВЕСТ
ЈЕ
БИЛА
ИЗНЕНА-
БУЈУКА
И НЕ-
ПРИЈАТ-
НА...

ВИДИТЕ И
САМИ ТРАГ
НА ПИСТИ...
ДОБРО
ЏУРИ!

МОРАТЕ
НАС ПУСТИ-
ТИ У
АВИОН... ДА
ВИДИМО
ГДЕ ЈЕ
КВАР!

?

ХАЗАРД ЈЕ БИО ПРИНУЂЕН ДА ОТВОРИ ВРА-
ТА НА АВИОНУ...

НЕ СМЕМ ДА
РИЗИКУЈЕМ... ПА
ДА МИ КОМАНДЕ
ОТКАЖУ У ВАЗ-
ДУХУ...

КИВАНИ!
ДОБИ ДА
ПОГЛЕ-
ДАМО!

РУКЕ
УВИС,
ДРУШ-
КА-
НЕ!

КАД
ВЕЛИКИ
КЕПИ
НЕШТО
ЖЕЛИ... ОН
ТО И ПО-
СТИГНЕ!

ПОДВА-
ЛА?!
И ЈА
САМ
НА-
СЕО...

ЕВО
И
ПТИЦИЦЕ
КОЈУ
ТРАЖИ-
МО!

САД БЕМО
ЗАЈЕДНО
НА МАЛУ
ШЕТЊУ...
АВИО-
НОМ!

ХАЈ-
ДЕ, МО-
МАК!
ПОКРЕ-
НИ ТУ
ПТИЦУ!

НЕГДЕ ИЗМЕЂУ
ХОНОЛУЛУА И
ФРИСКА ТВОЈ
АВИОН ЋЕ
ЈЕДНОСТАВНО
НЕСТАТИ!

ПОСЛЕ ЈЕДНОГ ЧАСА...

А САДА,
ХАЗАРДЕ,
МИ ПРЕУ-
ЗИМА-
МО...

ЈЕСТЕ ЛИ
ЛУДИ! ИСПОД
НАС ЈЕ ОКЕАН!
И ВИ БЕТЕ
СТРАДАТИ!

ЈОК!
СПУ-
СТИ-
БЕМО
СЕ
ЗАЈЕД-
НО...

...А
ОНДА
СЕ
РАСТА-
ЈЕМО!

ДРЖИТЕ
СЕ
ДОБРО!
СПУШТАМО
СЕ!

ОПЕРАЦИЈА ТИГАР

РИБАРСКИ БРОД ЗАЧАС ЈЕ ПРОМЕНИО ПОСАДУ. НА ЊЕМУ СУ СЕ САДА НАЛАЗИЛИ ПРЕОБУЧЕНИ САВЕЗНИЧКИ КОМАНДОСИ И ТОВАР ТАЈНОГ ОРУЖЈА...

ДО ВИЂЕЊА И СРЕЋНО!

17

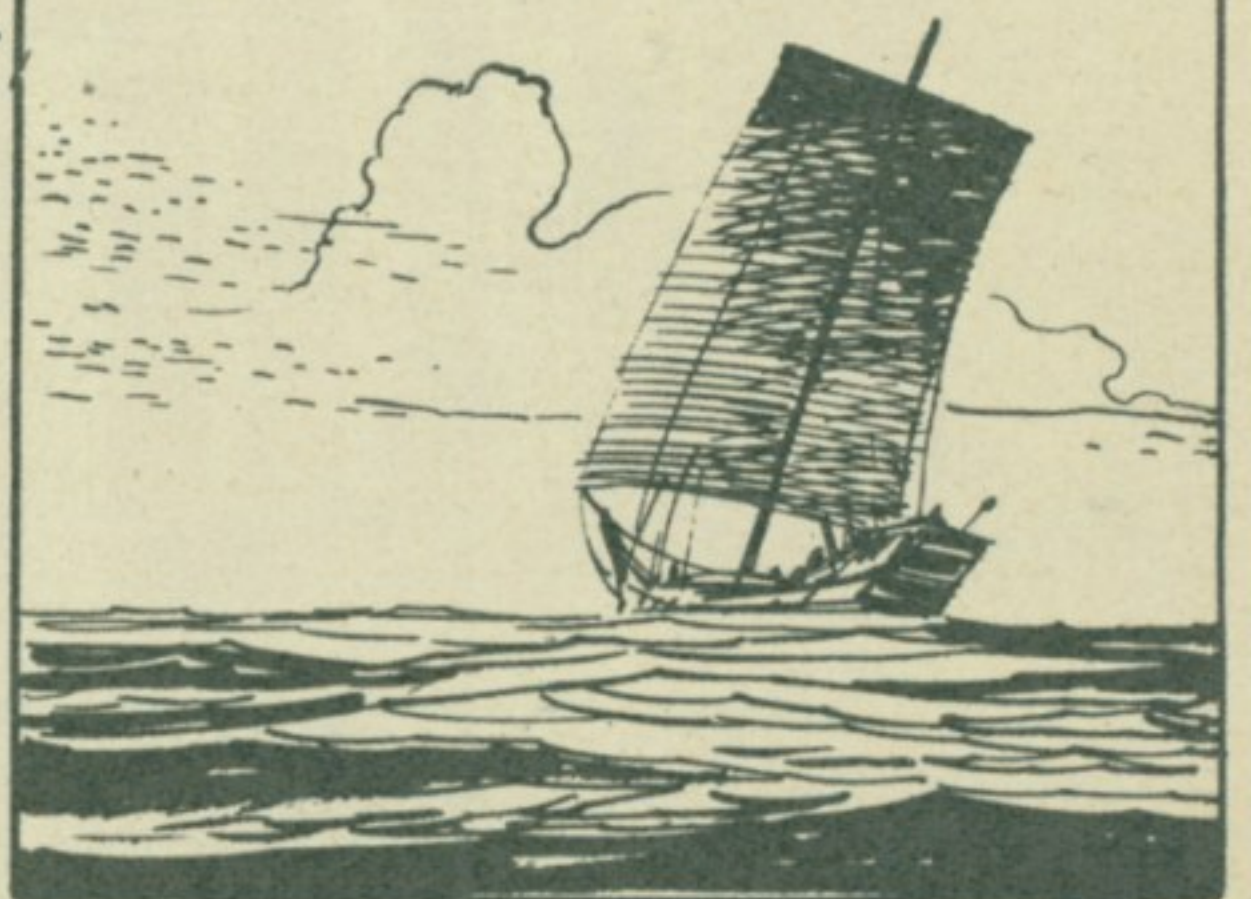
НАПРЕД, МОМЦИ! ПРЕМА МОПОЛУ! ОСТРВО НИЈЕ НАСТАЊЕНО И ТАМО ЋЕМО НАПРАВИТИ БАЗУ!

ДВА ДАНА КАСНИЈЕ ЛАЖНИ МАЛЕЗИЈСКИ РИБАРИ ИСКРЦАЛИ СУ СЕ НА МОПОЛ...

У ЗОРУ ЈЕ ГРУПА ОД 10 КОМАНДОСА У РИБАРСКОМ БРОДУ ЗАПЛОВИЛА У ПРАВЦУ СИНГАПУРА. СВИ СУ КОЖУ ОБОЈИЛИ ТАМНОМ БОЈОМ ДА БИ ЛИЧИЛИ НА МАЛЕЖАНЕ...

... И ПОДИГЛИ ЛОГОР...

КАПЕТАНЕ, ДА ЛИ ЋЕМО БИТИ ОВАКО ОДЕВЕНИ ЧИТАВО ВРЕМЕ?

ДА, И НАЈБОЉЕ ДА ИЗМЕЂУ СЕБЕ СТАЛНО ГОВОРИМО МАЛЕЗИЈСКИ... ЗА СВАКИ СЛУЧАЈ!

СВИ ОВИ КОМАНДОСИ ОДРАСЛИ СУ У МАЛЕЗИЈИ И ОДЛИЧНО СУ ГОВОРИЛИ ЊИХОВ ЈЕЗИК. ЗА ОПЕРАЦИЈУ ТИГАР ПРИПРЕМАНИ СУ НА ОСТРВУ ФРЕНЧ, ИСТОЧНО ОД АУСТРАЛИЈЕ...

КАДА ПОЧИЊЕМО?

У ЗОРУ КРЕЋЕМО ПРЕМА СИНГАПУРУ. НА ПРВИ ЗАДАТАК КРЕЊУЋЕ ДЕСЕТОРИЦА А ОСТАЛИ ЋЕ НАС САЧЕКАТИ ЗА СЛЕДЕЋУ РУНДУ!

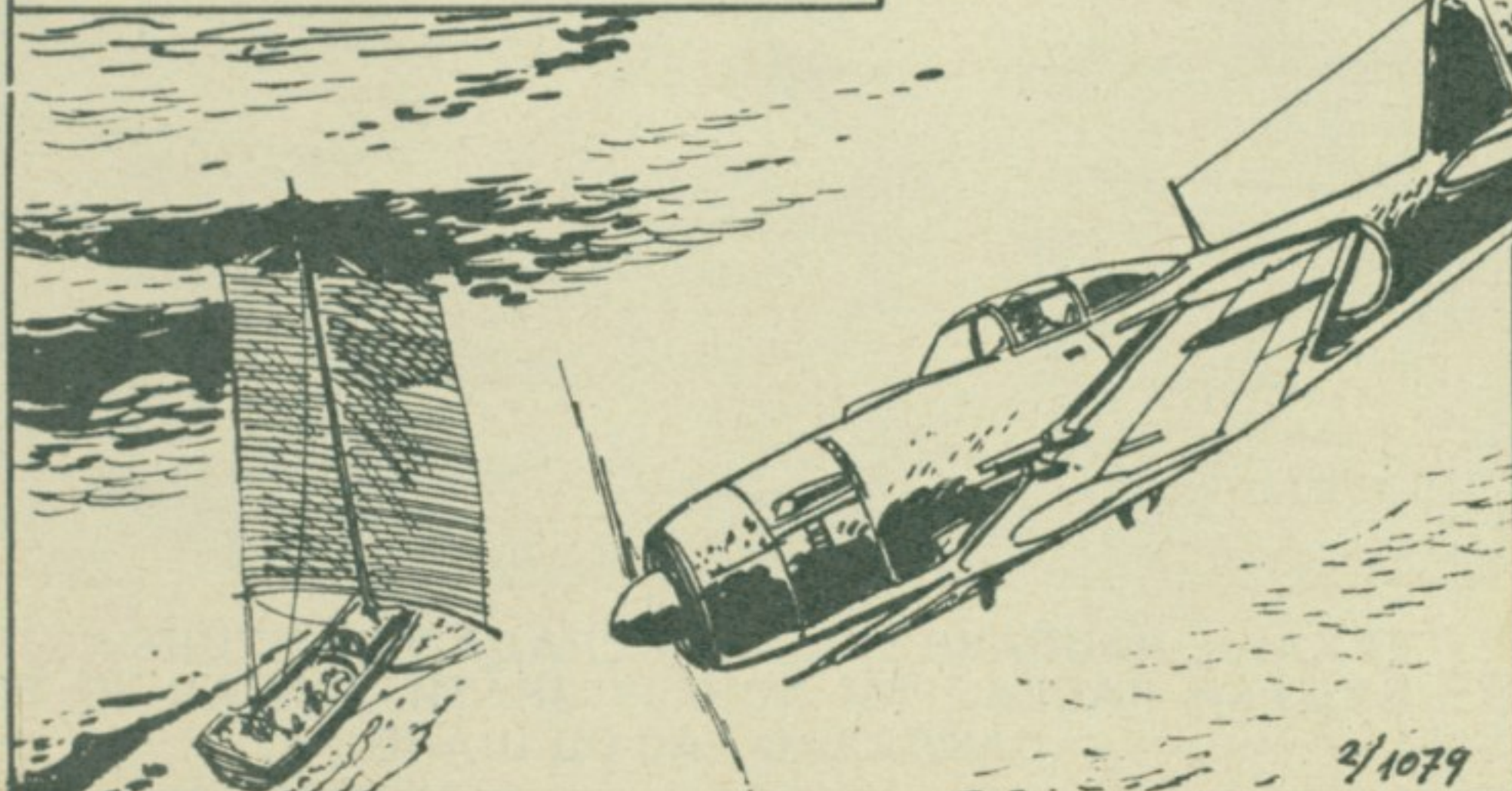
НЕШТО КАСНИЈЕ...

ГЛЕДАЈТЕ, КАПЕТАНЕ! АВИОН... ЈАПАНСКИ ИЗВИЈАЧ!

ВИДИМ ГА, ХЕНРИ! БРЗО ВАДИТЕ ЈАПАНСКУ ЗАСТАВУ!

ЈАПАНСКИ ИЗВИЈАЧ ПИКИРАО ЈЕ САСВИМ НИСКО И ДВА ПУТА НАДЛЕТЕО ПАЛУБУ КАО ДА ЈЕ ПИЛОТ НЕШТО ПОСУМЊАО...

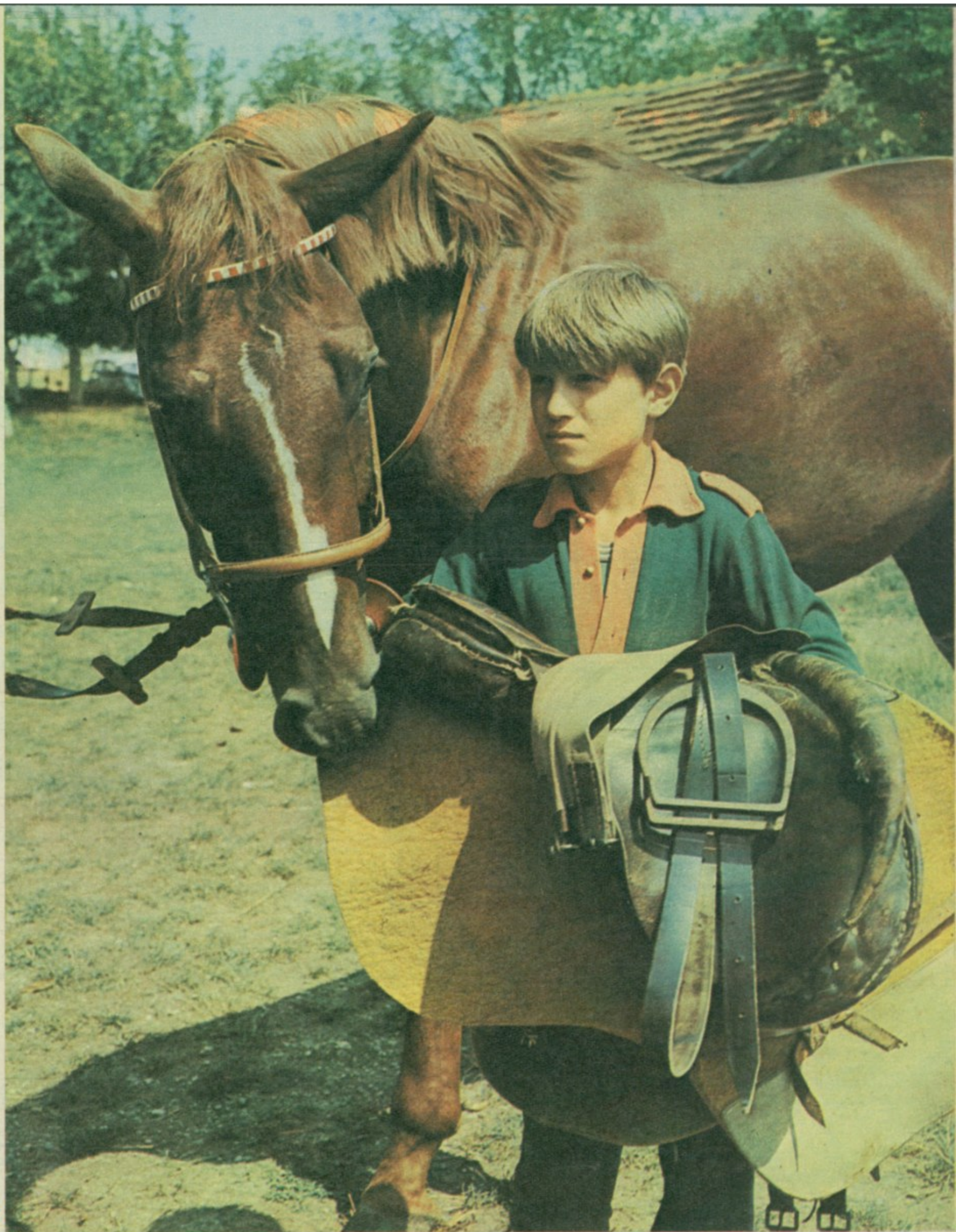
2/1079

...А ОНДА ЈЕ УГЛЕДАО ЈАПАНСКУ ЗАСТАВУ...

ШКОЛА ЗА ХРАБРЕ И ВЕШТЕ

ПОЛУКРВНОГ ВИКИНГА ЈАШУ СТАРИЈИ УЧЕНИЦИ, ОД ПЕТ ДО ПЕТНАЕСТ ГОДИНА. О ЊЕМУ НАЈВИШЕ ВОДИ РАЧУНА ДЕСЕТОГОДИШЊИ СИНИША МАКСИМОВСКИ.

ПЕТОГОДИШЊИ ДУШАН МИЉКОВИЋ УЗЈАХУЈЕ РАДОЈКУ ПОМАЖЕ МУ МЛАЂИ ДРУГ ДЕЈАН КРСТИЋ, А ТУ ЈЕ НЕГДЕ И ИНСТРУКТОР РАДЕ МИЉКОВИЋ, АКО ЗАТРЕБА.

ЈАХАЊЕ НАОПАКО У ГАЛОПУ СПАДА У ВЕШТИНЕ КОЈЕ БУДУЋИ КАСКАДЕРИ МОРАЈУ ЗНАТИ. ДУШАН ЈЕ ТО САВЛАДАО КАО ОД ШАЛЕ.

А ОВО ЈЕ ЗВЕЗДА ШКОЛЕ ДЕЈАН КРСТИЋ КОМЕ ЈЕ САМО ТРИ ГОДИНЕ, АЛИ ЈЕ ВЕЋ НАСТУПАО У ЗАБАВНОМ ПРОГРАМУ ТРКА У БЕЧЕЈУ И ПОЖАРЕВЦУ

СИНИША СТОКИЋ И СИНИША МАКСИМОВСКИ, ИЗ ИСТОГ ОДЕЉЕЊА, ЗАЈЕДНО ИДУ И У ЈАХАЧКУ ШКОЛУ. ОНИ СУ ВЕЋ ПРАВИ КАСКАДЕРИ.

РАДОЈКА, НАЈИСКУСНИЈИ КОЊ ШКОЛЕ, ПОСЛУШНО ИЗВРШАВА СВА НАРЕЂЕЊА — ПОД УСЛОВОМ ДА ЈОЈ СЕ ЛЕПО КАЖЕ. ОНА УМЕ И ДА СТОЈИ НА ЗАДЊИМ НОГАМА.

НИ НАРЦИС, ЉУБИМАЦ УЧЕНИКА, НЕ ЗАОСТАЈЕ ЗА РАДОЈКОМ. ДУШАНУ ЈЕ ДОСАДИЛО ДА ГАЛОПИРА, ПА ЈЕ НАРЦИСУ НАРЕДИО ДА „ПАДНЕ“

ГРУПА УЧЕНИКА СА НАСТАВНИКОМ МИЉКОВИЋЕМ НА ХИПОДРОМУ.

НАЈМЛАЂА КОЊИЦА НА СВЕТУ

У ЈУГОСЛАВИЈИ ПОСТОЈИ ШКОЛА ЗА КАСКАДЕРЕ ЧИЈИ НАЈМАЊИ ТАК ИМА САМО ДВЕ И ПО ГОДИНЕ

Које год дете у Пожаревцу упитате шта ће бити кад порасте оно ће вам без премислања одговорити: цокеј! Није ни чудо — у том крају познатих одгајивача коња постоји једина јахачка школа у свету чији ученици могу да буду и деца која још нису ни проходила.

ЧУВЕНИ ЧАМПА

То у ствари и није права школа: учioniца је хиподром, часови се одржавају само кад је лепо време и по договору са наставницима, кад су и они и деца слободни, не добија се никаква диплома. Неоправдани изостанци не постоје, свако може да дође кад хоће, па ипак ученици трче на хиподром и када не треба. Успеси не изостају, а понос школе је

четрнаестогодишњи Драган Михајловски, — Чампа, професионални цокеј ергеле Љубичево. Он је овде почео као сасвим мали, добио је пионирску трку у Пожаревцу 1. маја 1970. и сада успешно јаше у Београду.

Чувена ергела Љубичево код Пожаревца постоји већ скоро 90 година, а коњички клуб који се сада зове „Вељко Дугошевић“ такође више деценија. Он има око 4600 чланова, а идеја да се отвори школа и за најмлађе родила се пре неколико година. Ову замисао која је одушевила и децу и родитеље није било лако остварити јер није било новца. Проблем је решен на аматерски начин: нико у школи за свој рад не добија плату, друштво је уступило два коња, Радојку и Нарциса, а никоме на хиподрому не

смета што се настава тамо одржава. Испало је једноставније него што се мислило.

ПРАВИ КАУБОЈИ

Школа је прошле године отворила врата и најмлађим ученицима и деца су навала. Формирана су три одељења. У првој групи уче деца од годину до пет година; њих је за сада двадесет двоје. У другој групи су старији — од пет до петнаест година, а у трећем разреду су сви остали. Друга и трећа група постоје већ двадесет пет година!

Када су на великим пожаревачким тркама 7. јула ове године најављене каскадерске вештине које изводе пионери од три до девет година, гледаоци нису поверовали. Деца су извела програм који је трајао више од сата и на запрепашћење публике приказала све оно што мора да зна сваки прави каубој: јахање наопако, окретање у трку, падање с коња у пуном галопу, пењање и скакање у касу, обарање коња, пропињање.

Гледаоцима је застајао дах када је мали Дејан Крстић који још не уме честити ни да говори а члан је школе од своје прве године пројахао стојећи на коњу, а по готово када су трогодишње девојчице Драгана и Југослава прогалопирале клечећи на седлу. Трибине су одјекивале од аплауза и деца су читав програм морала да понове.

БУДУЋИ ШАМПИОНИ

У школи се не почиње одмах са оваквим тешким ве-

штинама. Наставник најмлађе групе Раде Миљковић, који такође јаше од детињства, а ни на одмор не иде да би био што више са својим ученицима, има посебан начин рада. Прво их упозна је с коњима, помаже им да се ослободе учи их основном јахању. Свако дете, каже он, различито прилази

свега, да донесе писмено одобрење од родитеља. Други услов је добро учење и владање у редовној школи. Они најмлађи морају добро да једу и слушају тату и маму иначе од јахања нема ништа.

Али, није све уживање и игра. Поред јахања, прескакања и каскадерских вешти

III КАСКАДЕРСКЕ ВЕШТИНЕ

Изводе пионери — чланови коњичког клуба „ВЕЉКО ДУГОШЕВИЋ“ на грлу Радојка.

1. Пејић Чедомир — Пожаревац	9 г.
2. Миљковић Душан — Пожаревац	5 г.
3. Миљковић Весна — Пожаревац	4 г.
4. Пејић Војкан — Пожаревац	4 г.
5. Крстић Дејан — Пожаревац	3 г.
6. Поповић Драгана — Пожаревац	3 г.
7. Огњановић Неша — Пожаревац	3 г.
8. Никколић Југослава — Пожаревац	3 г.

ИЗ ПРОГРАМА ВЕЛИКИХ ТРКА У ПОЖАРЕВЦУ 7. ЈУЛА 1972. ГОДИНЕ.

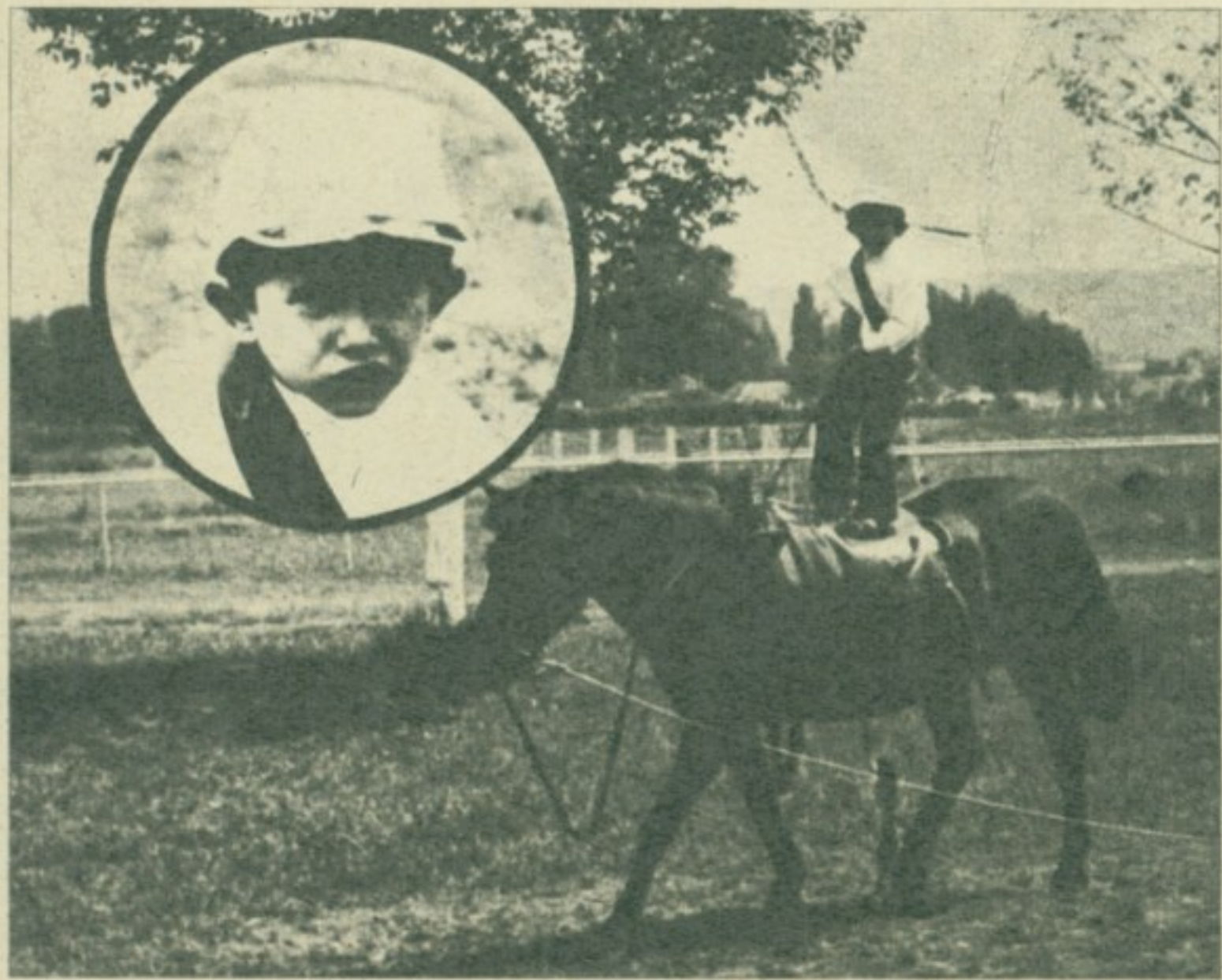
коњу и инструктор не треба ни на шта да их присиљава.

Коњ кога најмлађи јашу, чувена Радојка, нарочито је обучен и миран. Већ после неколико месеци и они најмлађи желе да пређу на Нарциса који је нервознији и бржи. Тренинг се самоницијативно наставља и код куће, па се догађа да родитељи морају да изигравају Радојку што им није увек право.

Дешава се да нека деца, нарочито она старија од пет година, долазе на хиподром кришом од родитеља или по неком досади права школа, па хоће да бежи у цокеје. Због тога је уведено строго правило: ко жели да иде у коњичку школу мора, пре

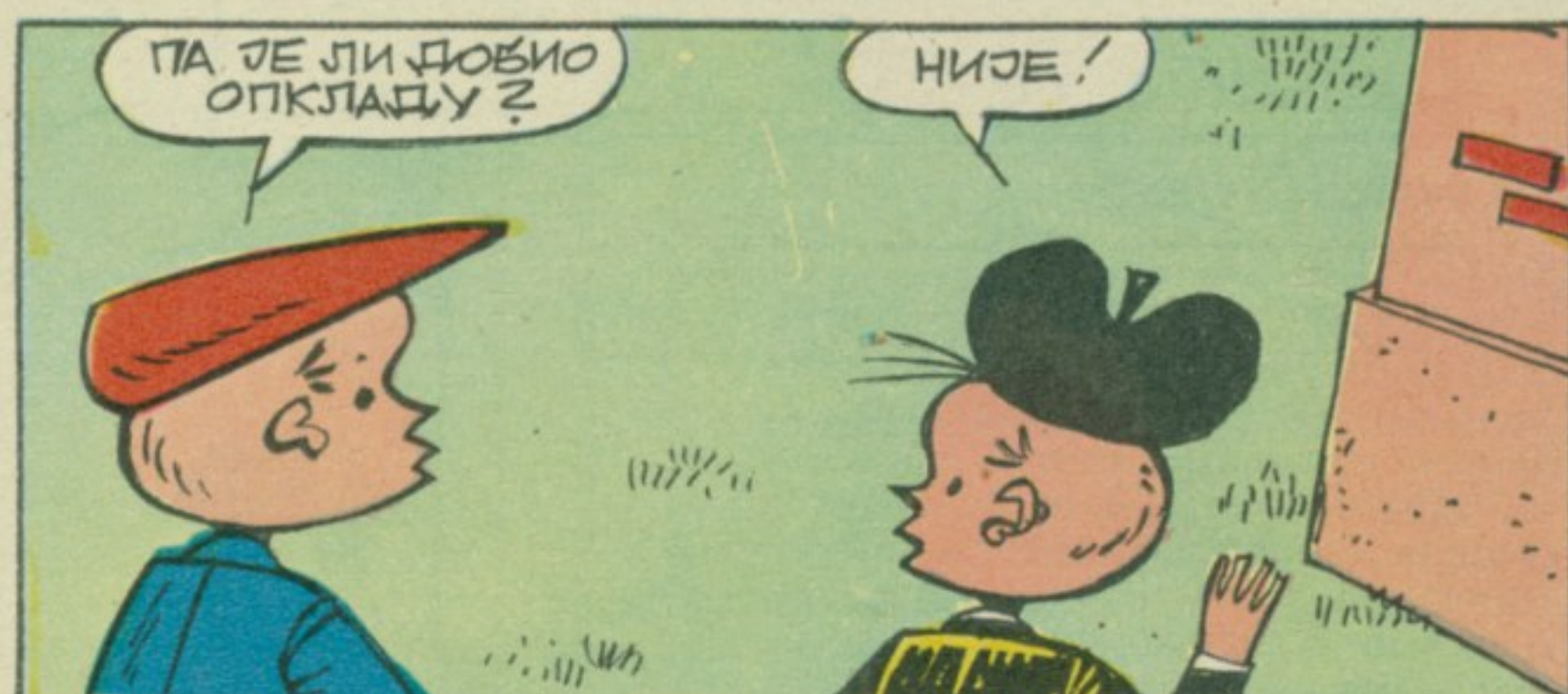
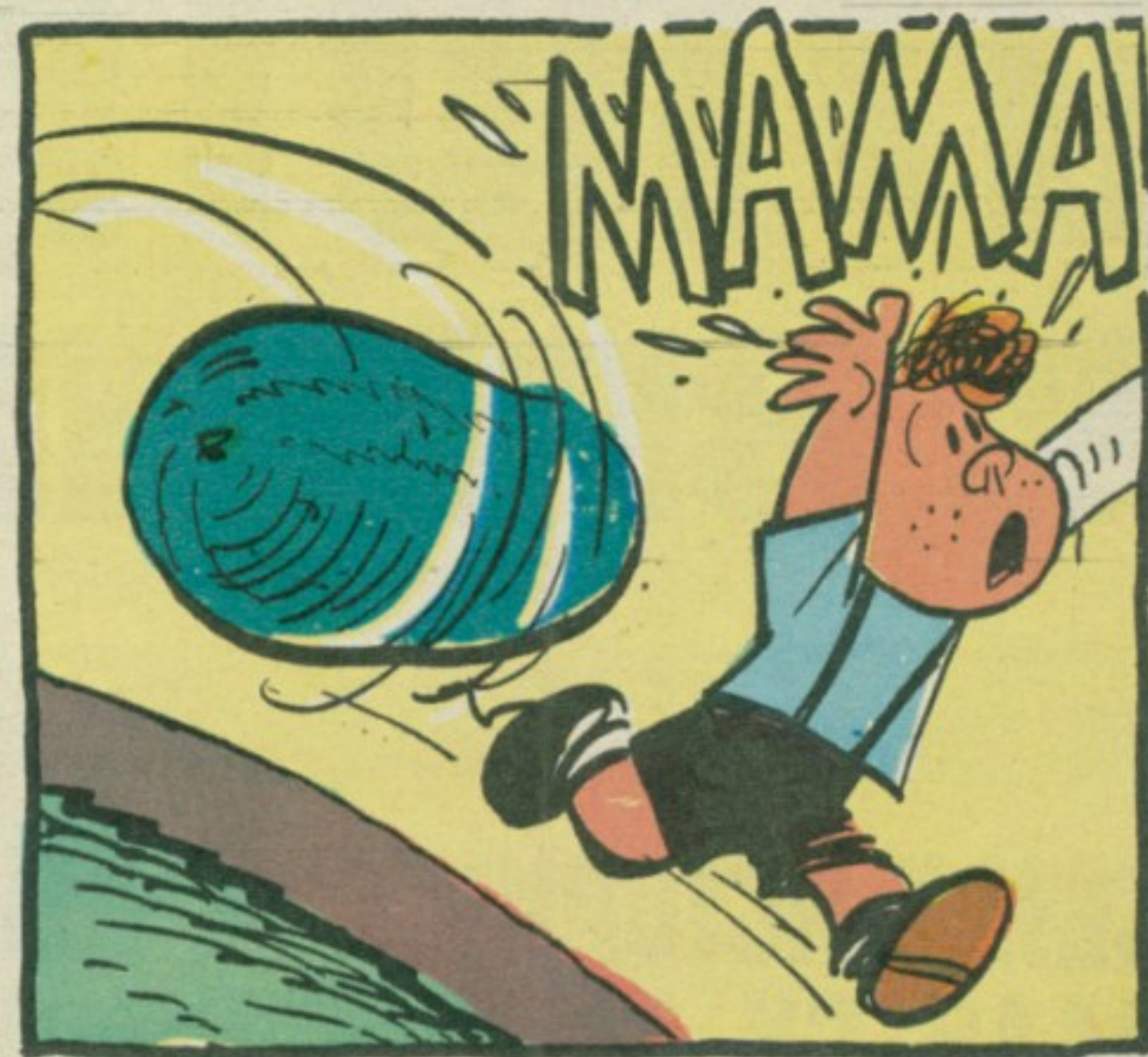
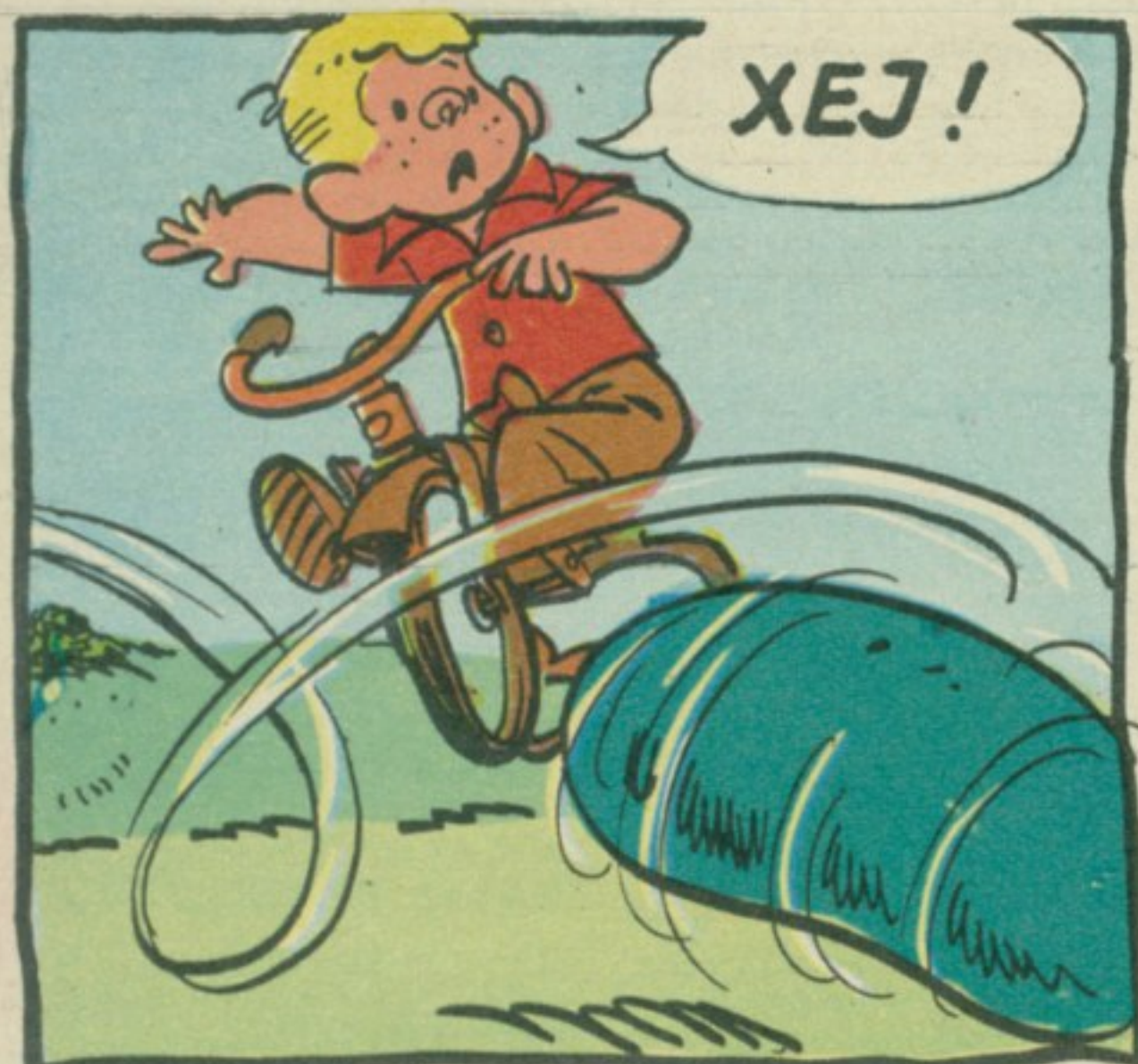
на ученици на хиподрому имају и обавезе. Њихово је да очисте шталу, нахране коње, истимаре их. За те полове постоје и посебни момци, али инструктори сматрају да деца од малена морају да науче да коњ не може добро да трчи ако се брижљиво не чува и негује. И то спада у љубав према јахању.

Ова јединствена школа на да се да ће једног дана постати професионална. Зато запамтите имена ове деце — међу њима сигурно има будућих шампиона! Они за сада о томе не размишљају: најважније им је да се што боље припреме за Љубичевске игре које се одржавају 1. 2. и 3. септембра ове године у Пожаревцу. Б. Д.

50 ТРОГОДИШЊИ ДЕЈАН КРСТИЋ ЧЛАН ЈЕ КОЊИЧКОГ ДРУШТВА ОД СВОЈЕ ПРВЕ ГОДИНЕ.

ВЕЛИКИ ЛОВ НА ~~ЛАВА~~ ЛУБЕНИЦУ

ПУЖОТИНА У ВРЕМЕНУ

ФИЛИП К. ДИК

СВИ У ИСТОРИЈСКОМ ЦЕНТРУ СМАТРАЛИ СУ ДА ЈЕ ЏОРџ МИЛЕР ПРЕТЕРАО СА СВОЈОМ САВЕСНОШЋУ

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

Робот заустави такси пред Историјским центром и отварајући аутоматска врата, радознало примети:

— Имате необично одело. Шта представљају те мале округле ствари?

— Дугмад — одговори Џорџ Милер, узимајући своју ташну за акта и убацује новчић у прорез. — Имају своју намену, али служе и за украс. Ово је, иначе, одећа из XX века. Мој посао захтева да је носим.

Милер се попе на приступну рампу и она га понесе ка улазу у зграду. „У последње време“, размишљао је, „сви се нешто чуде и запитују ме о одећи и понашању“. Откако је, као водећи стручњак за XX век, почео да припрема изложбу о животу у том далеком времену, осећао је све већу потребу да и сам постане његов део. Привлачила га је стара, давно напуштена одећа, понашање некадашњих људи, њихова задовољства и односи. Ето, почео је да носи ту ташну, а недавно је пронашао и једну стару лулу...

Оканише се маштања!

На улазу у Историјски центар стајало је неколико људи и жена одевених у једноставне тунике. Праћен њиховим упитним погледима, Милер уђе у један од многобројних директних лифтова који су великом брзином носили службенике право у њихове радне просторије. Стигавши у своје одељење, он најпре обави неке неопходне формалности у вези са контролом посла (у Центру су сви били под надзором, због чега се особље великим делом састојало од контролора разних степена), а затим пође дугим ходником према просторијама у којима је припремао изложбу.

Однекуд искрсну Флеминг, један од највиших контролора.

— Слушајте, Милер — поче он без увода. — Однедавно се на вама опажају чудне промене. Шта значи то смешно одело? И какав вам је то сад гмизавац у рукама?

шају како хоће, да пуштају косу и браду, да путују без контроле...

— О, Милер, ви почињете да претерујете! Опочињем вас да се оканете маштања и да се придржавате стварности. Лепо је обожавати прошлост, али ми имамо своје норме, свој начин живота!

Део ишчезлој свећи

Флеминг се нагло окрете и пође ка силазној рампи. Милер хладнокрвно поправи кравату (ово му је у последње време постала права навика) и упути се ка изложбеном простору.

У ствари, то и није била изложба у правом смислу речи, већ читава реконструкција начега што је једном постојало, делић давно ишчезлог света у коме се, захваљујући систему тродимензионалних пројекција, могло кретати као у правом. На ово дело утрошио је Милер године и године упорног рада. Ништа није занемарено: сваки кутак био је прожет духом прошлости.

Историчар је искључио сигурносни екран, прешао границу и поново га укључио да неко од посетилаца не би ушао за њим. Нашао се на шљунковитој стази која је ишла дуж једног травњака. Са леве и десне стране, иза ограда, видели су се вртови пуни ружа. Милер је прошао поред беле гараже из које је вирио задњи део једног „бјуика“ из 1954. и зауставио се пред кућом чијој је реконструкцији, под његовим будним надзором, била посвећена нарочита пажња. Ушао је и најпре завирио у спаваћу собу. Стил ампир, сатенски застирачи на креветима... Затим прешао у дечију: зидови прекривени живописним црежима животиња и клоновна, два мала кревета, модели авиона, књиге са шареним сликама, заставице, албум с маркама...

Милер је ишао из просторије у просторију, обузет све јачим осећањем да ту припада. Та топлина зидова, то нечујно њихање завеса на отвореним прозорима, мирис библиотеке, није ли га све то једном давно окруживало? Да, да! Треба се само присетити, вратити се... вратити се...

Из дубоког размишљања трже га смех. Женски смех, топао, радостан, чист. Милер се намршти. „Мора да се неко увукао на изложбу“, помисли.

Смех је допирао из кухиње. Упутивши се тамо, Милер наједном осети необичан мирис. И поред доброг познавања хране у XX веку, требало му је времена да му одреди порекло. Свакако! То је мирис пржене сланине, препеченог хлеба и црне кафе. Типичан доручак од пре двеста година!

За столом у кухињи седела је једна лепа жена са двојцом деце. Доручковали су и весело чаврљали. Изненађен, Милер се повуче иза врата и поче да слуша.

— Морате питати оца за то логоровање крај реке — рече жена. — Вратиће се, треба да доручкује. Отишао је само да потражи новине које је јутрос негде затурио...

Својна тачка

Док је као какву музику слушао њен звонак, умилан глас, сећање поче да му се буди: та жена била је његова супруга Марцори, а деца — његови синови! Присетио се, даље, да је тог јутра, не наставив новине поред баштенских врата где их је поштар обично остављао, пошао да их тражи по кући. Хтео је, како то већ годинама чини, да их прочита за доручком пре него што узме своју ташну и крене на посао.

Ташна за акта? Па зар она није у Историјском центру? Шта је сад јавна, а шта сан?

Милер је одједном био расвим пометен. Он изиђе и замишљено се упути сеновитом алејом. Одједном, застаде, наспред улице. Као неко при виђењу, видели су се обриси његове канцеларије у Центру. Неколико тренутака стајао је као упокан, без икакве мисли, а онда полако поче да схвата: ту је негде била својна тачка, граница између два света. Дакле, оба света су постојала, онај суморни иза сигурносног екрана, као и овај овде, препун зеленила, ружа и умиљних гласова. Све је било јавно...

Да ли да искључи сигурносни екран и скокне по ташну, а онда да се врати породици која га нестрпљиво очекује? Милер се упути пре-

Изненађен, Милер се повуче иза врата да би чуо разговор

ма граници, али тек што је закорачио у нејасне обриси, са друге стр не се појави Флеминг.

Не желим да се враћам!

— Шта радите тамо, Милер? Одмах изиђите!

— Ох, Флеминг! — узвикну Милер, па весело настави: — Будите љубазни па ми додајте ташну. Не желим више да се вратим у ваш век. Овде се лепо живи. Имам добру жену и два сина. Крајем недеље, водићу их на логоровање крај реке. Дивно је имати породицу, Флеминг! Ви не знате шта то значи.

— Будите разумни, Милер! Доводите ме у незгодну ситуацију. Јасно вам је да ћу морати да обавестим највишег контролора о вашим поступцима — а он ће нас обојицу казнити. Осим тога, ви као да сте заборавили да се налазите у сред дрвета, жице и пластике. Мора да сте полудели ако верујете да је то стварност! Уосталом, видим да је с вама бесмислено разговарати. Излазите, кад вам лепо кажем, иначе ћу морати да употребим сиду!

— Флеминг, ви причате којешта. Не можете ме извући одавде. Зар вам није јасно да нас дели читавих двеста година? Да није ове пукотине у времену, не бисте били у стању чак ни да ме видите!

Новине су ђронађене

Флеминг без речи отрча и врати се са неколико стручњака и нижих контролора. — Размотрите могућност за што брже уништење изложбе о XX веку! — нареди им. Затим поново приђе екрану.

— Понашате се као прави лудак. Познато је да лудаци теже да своја маштања претворе у логичан систем. Зар ви занста верујете у ту причу о временској пукотини?

— Свакако.

— Онда ми је жао што ћемо морати да вас разуверимо.

— Али, Флеминг, нећете од тога имати никакве користи. Ја више нисам ту, са вама. Рушењем ћете постићи само то да ме више не видите... Затворићете пукотину...

У то се из звучника зачу глас највишег контролора, који је већ био о свему обавештен:

— Припремите све што је потребно, Флеминг. Демолирање ће почети одмах. Желим да не остане ни атом од Милеровог дела... и да се о њему више не говори...

— Само губите време! — узвикну Милер. — Мене не можете уништити!

— До тога нам није ни стало — одговори метални глас. — Важно је да нико не пође за вама!

☆☆☆

Слегавши раменима, Милер се окрете и пође назад у кућу. На столу у предсобљу нађе новине које је тражио. „Гле“, помисли, „сигурно их је Марцори унела с млеком“.

Поневши их под мишком, он уђе у кухињу и седе за сто. Кафа се још није била охладилла. Он задовољно сркну, а затим рашири новине. Поглед му паде на наслов који је масним словима био отиснут преко читаве стране:

„ПРИПРЕМА СЕ ЛАНСИРАЊЕ КОБАЛТНЕ БОМБЕ! НА ПОМОЛУ ЈЕ УНИШТЕЊЕ СВЕТА!“

ПЛОЧА ЗА ВАС

НОЋНА МУЗИКА

„Сплит 72“ привукао је велики број еминентних извођача забавне музике. Мада фестивал није донео много добрих композиција неке од њих ће се још дуго слушати. Порд побдничке „Ди се бија кад је примило“ коју пева Ђорђе Перузовић, једна од најдопадљивијих је и „НОЋНА МУЗИКА“ Бела Јусића и Дубровачких Трубадура. „У МОМЕ ГРАДУ“ је мелодија са „Б“ стране плоче у издању Југотона. Цена ј 11,40 дин.

ПЕСМА ЛЕТА

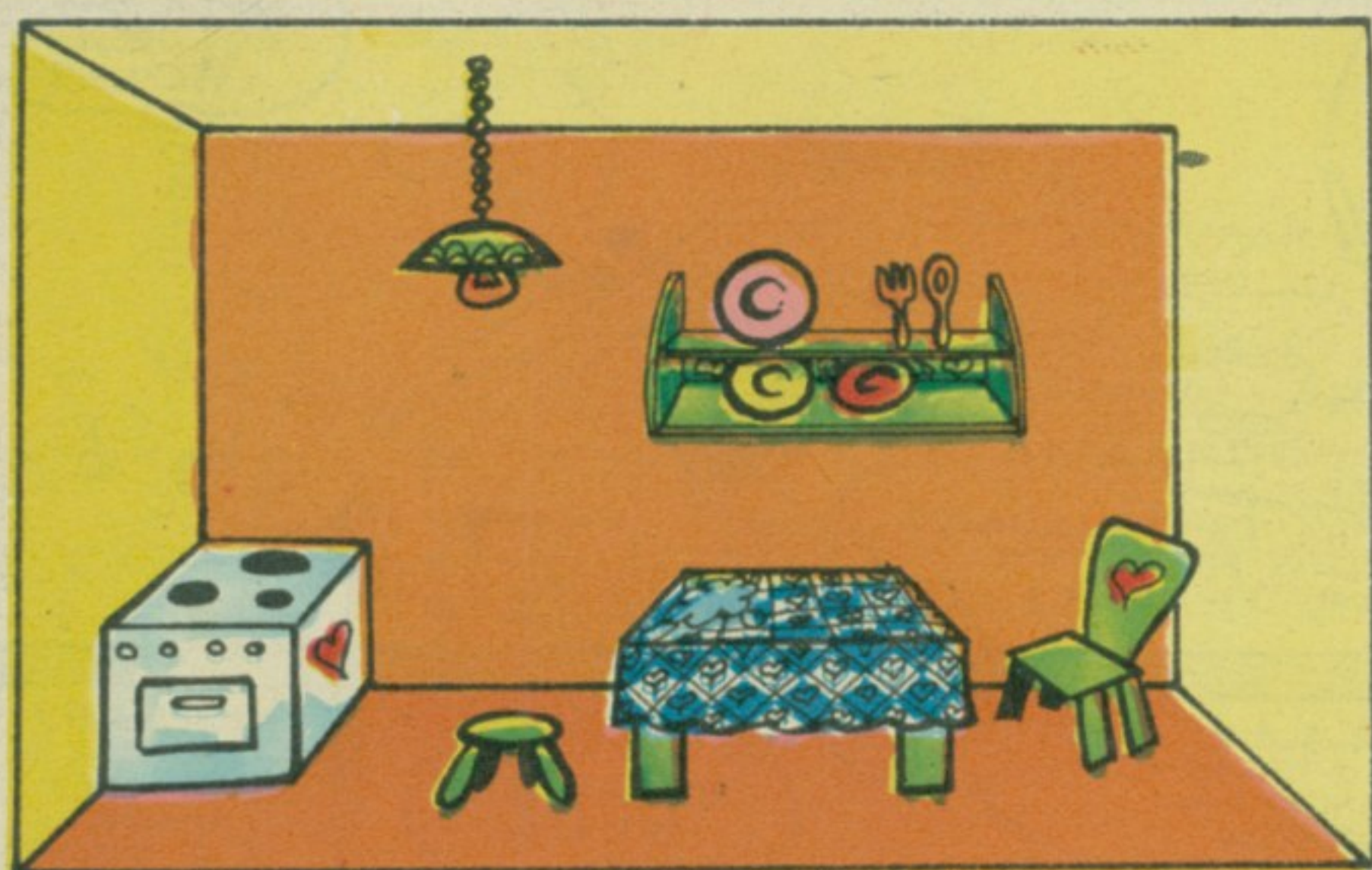
После неколико година одржавања, ова музичка турнеја је већ поста-ла традиционална. Нада Кнежевић, Ђорђе Марјановић, Лео Мартин, Мики Јевремовић и Мајда Сепе су само неки од њених учесника. На плочи Јосипе Лисац, коју је издао Југотон, осим мелодије „РАДУЈ СЕ СРЦЕ МОЈЕ“ која постиже лепе резултате на Дискомеру Студија Б, налази се и композиција „ЈОШ ТЕ ЧЕКАМ“. Цена је 11,40 дин.

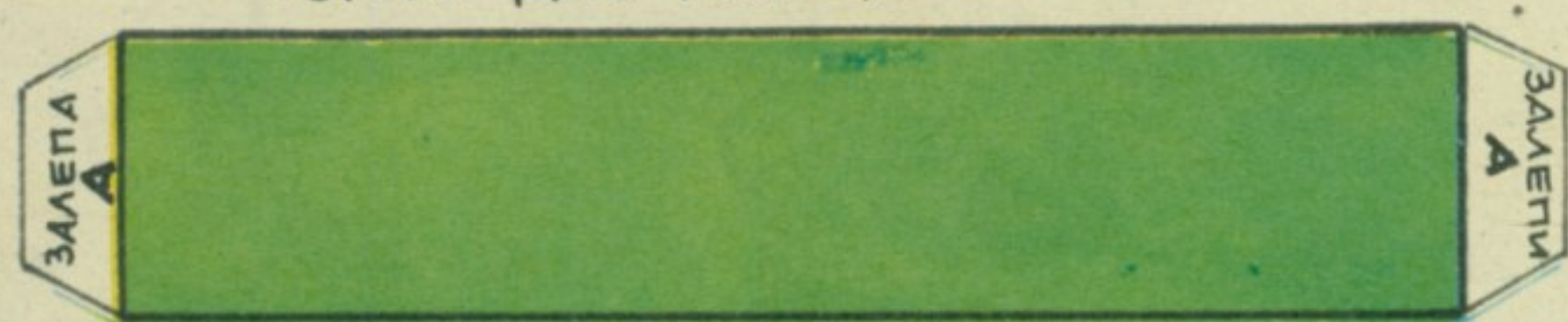
КУХИЊА ЗА ЦИЦУ

Све делове ове кухиње залепи на чврст картон, а кад се добро осуше, одрежи их према упутствима која се налазе поред сваког цртежа. Добро очувану кутију од ципела облепи с унутрашње стране шареном лепљивом хартијом и у њу поређај делове Цицине кухиње. На „зид“ залепи полицу с тањирима а на таваницу лустер.

ОВАЈ ДЕО НЕ ЛЕПИ НА КАРТОН НЕГО ПРЕДВИЈ И ЗАЛЕПИ СА СПОРАШЊЕ СТРАНЕ НАСЛОНА

ГОРЊИ ДЕО ПОЛИЦЕ

ПРОСЕЦИ ПО ЦРТИЦАМА, САВИЈ НАГОРЕ И ЗАЛЕПИ НА ЗИД

ПОЛИЦА

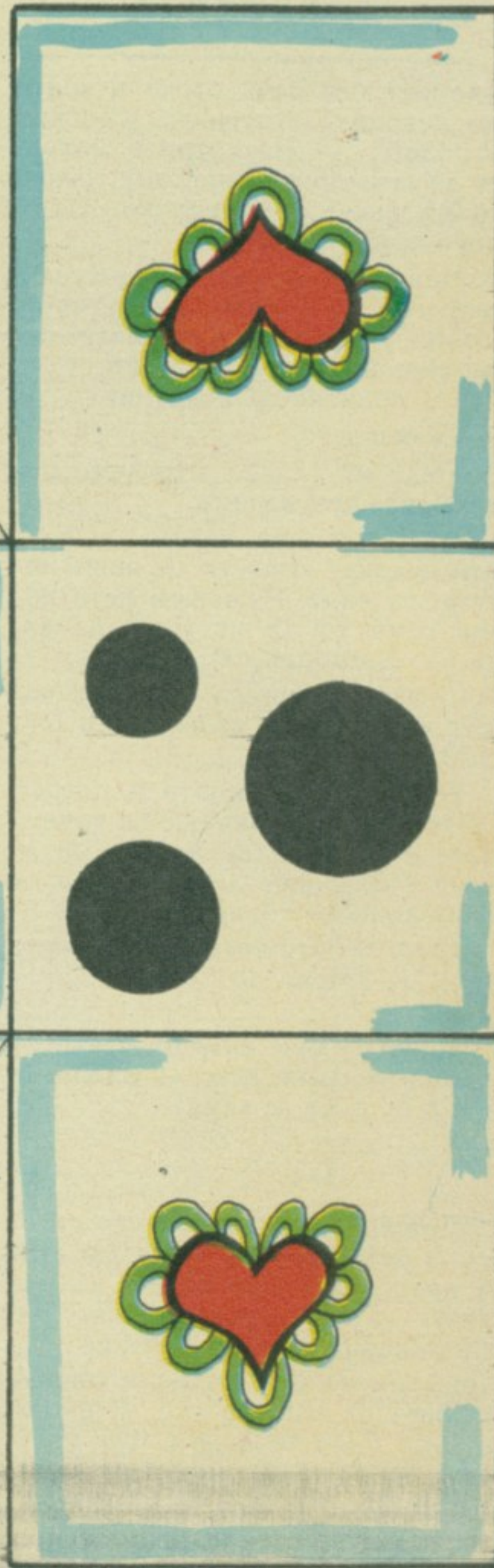

ПРЕДВИЈ

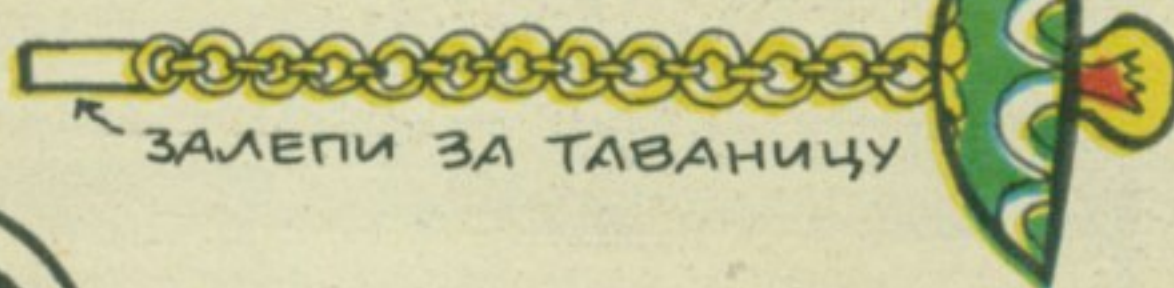
ОВАЈ ДЕО НЕ ЛЕПИ НА ЧВРСТ КАРТОН; ТО ЈЕ СПОЊИ ДЕО ПОЛИЦЕ

ПРЕДВИЈ И ЗАЛЕПИ

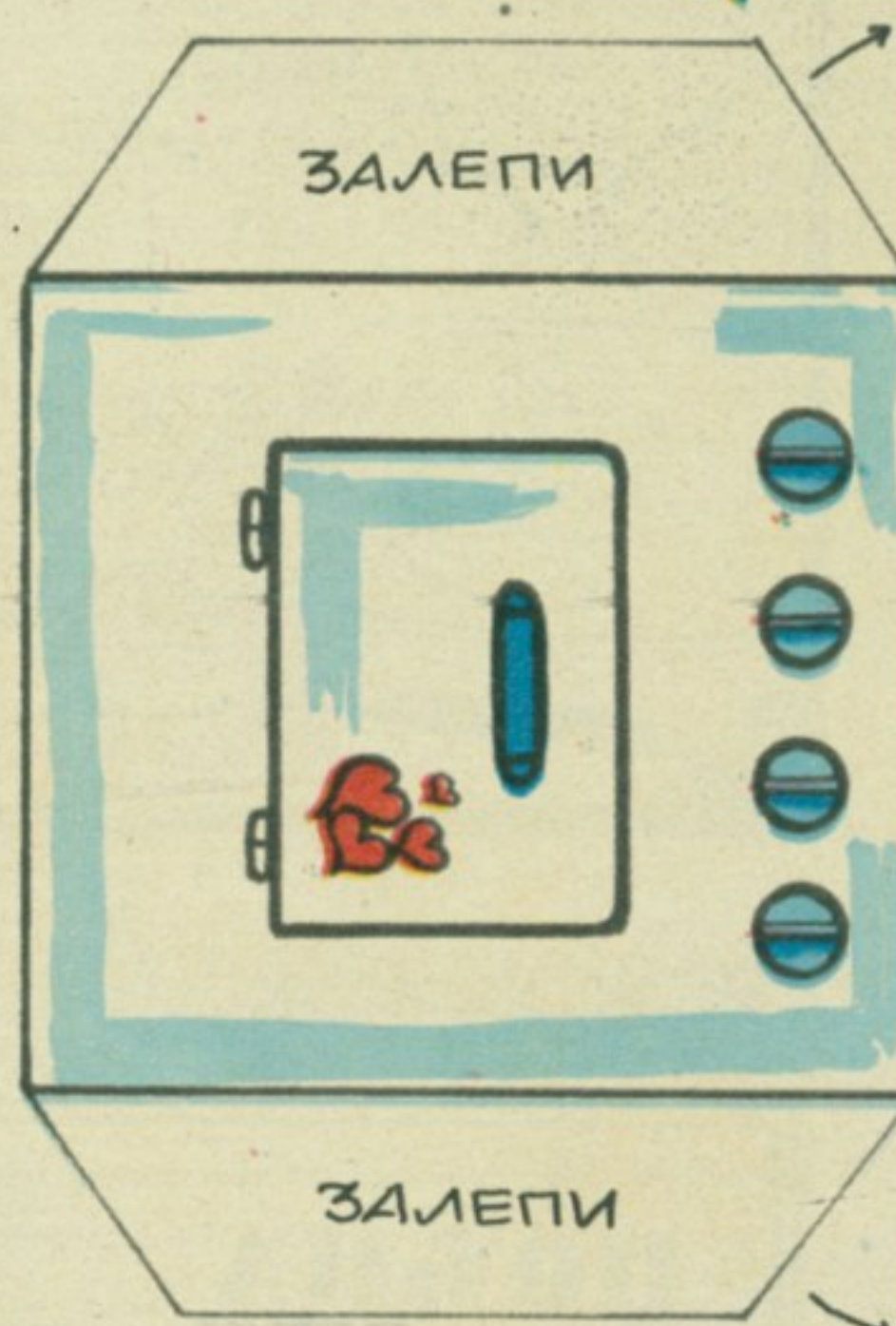
ШПОРЕТ

ЛУСТЕР

ЗАЛЕПИ ЗА ТАВАНИЦУ

ЗАЛЕПИ

ЗАЛЕПИ

ШАМЛИЦА

ПРЕДВИЈ НОГУ

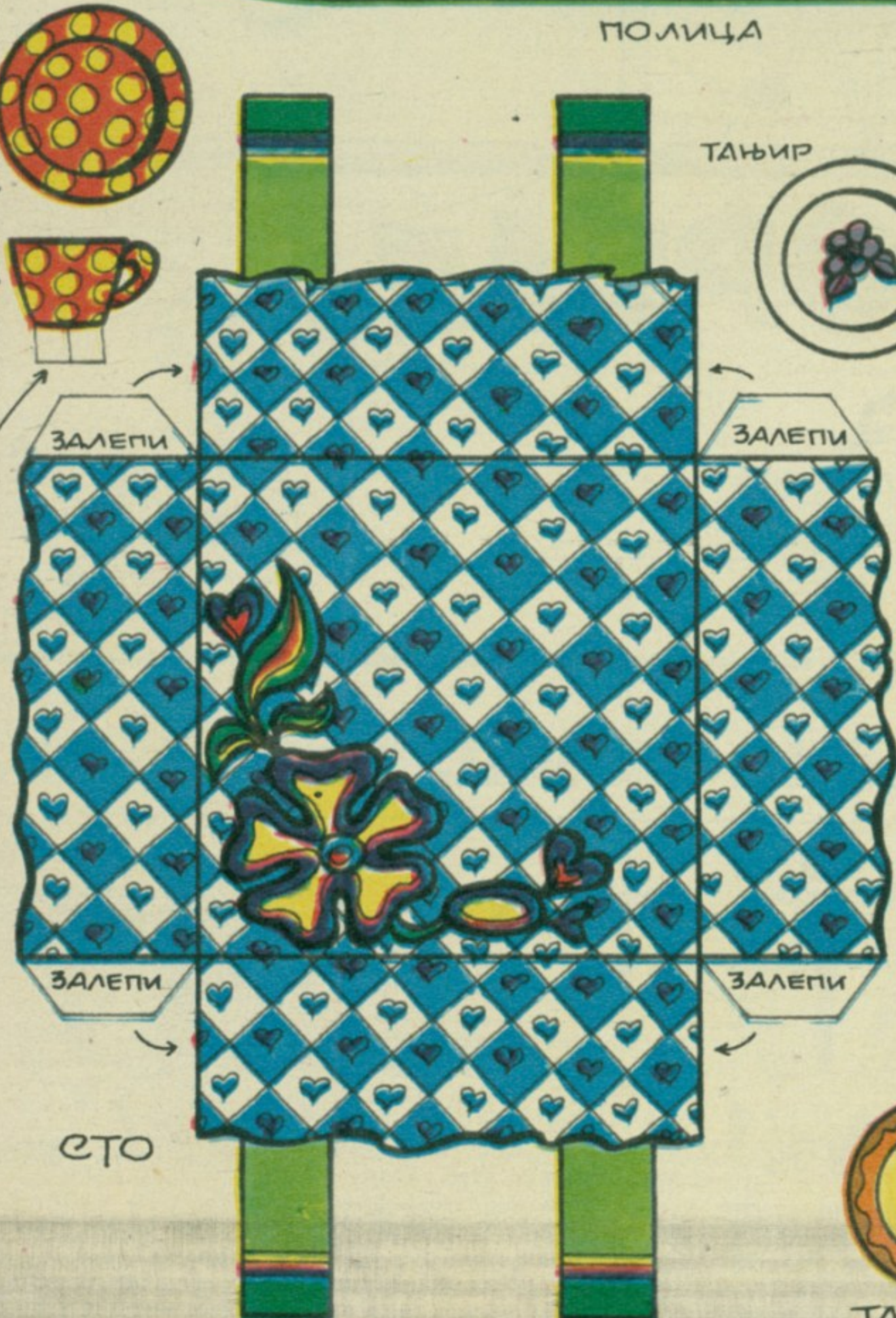

ТАЊИР

ТАЊИР

ПРОСЕЦИ ПО СЕДАЦИ КРАЈ САВИЈ НАПРЕД А ДРУГИ ПОЗАДИ

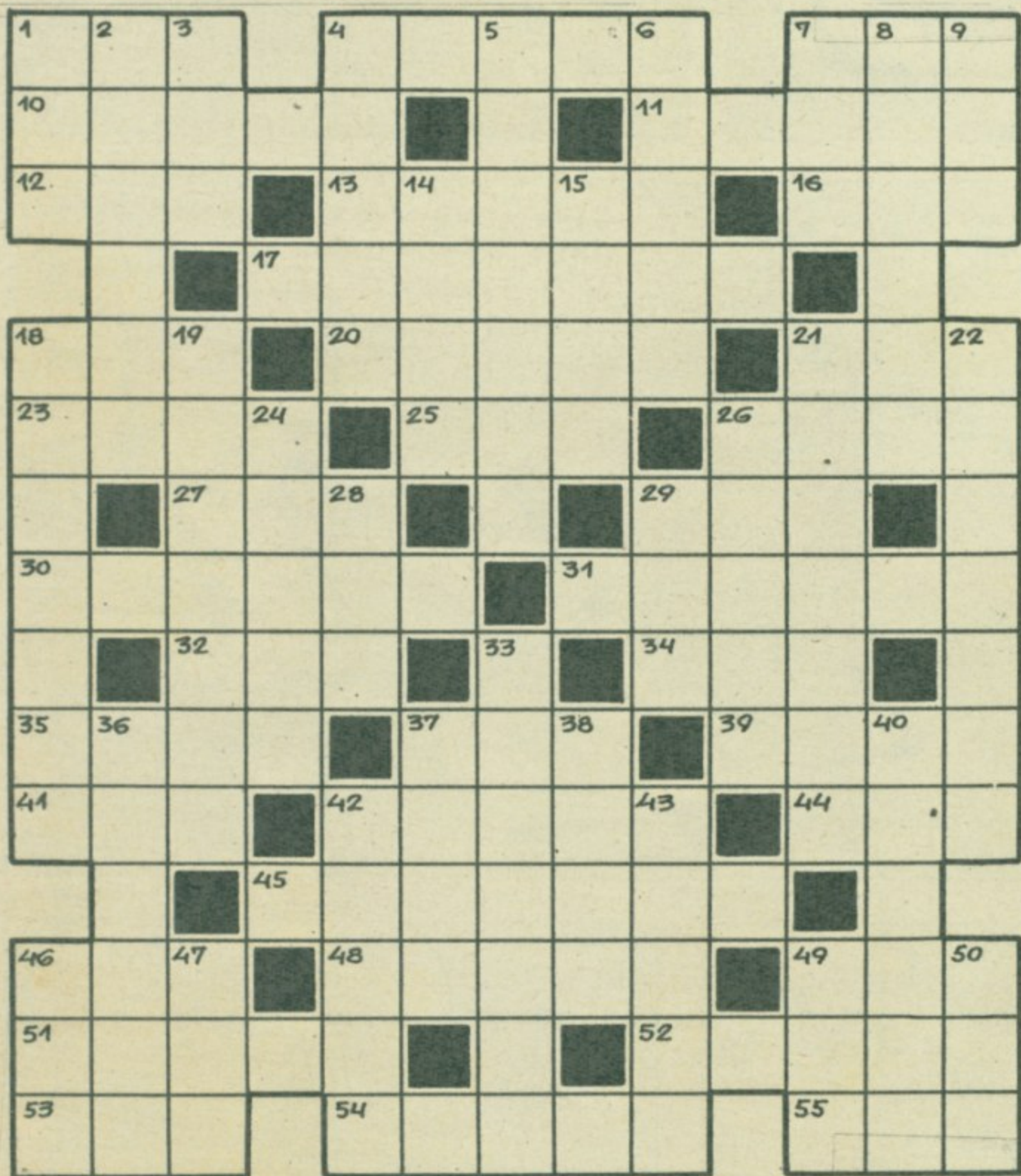
СТО

ВОДОРАВНО:

1) Аустралијска птица тркачица, 4) мања стајаћа вода, барица (множ.), 7) лука на Црногорском приморју, 10) држаница, 11) део рибарског прибора, 12) показна заменица, 13) врста окретне игре, 16) мађарски књижевник (Ендре), 17) италијанска песма с лаком музиком, 18) мушко име, 20) громада, 21) староатинска општина, 23) град у Бангладешу, 25) јединица за рад у физици, 26) италијански фудбалски клуб, 27) крчаг, 29) тишина, 30) војнички каиш, 31) ишчекивање, нада, 32) низ, 34) течност у крвним судовима, 35) лука на Црвеном мору, 37) чокот винове лозе, 39) врста жуте боје, 41) врста тканине, 42) дика, 44) име глумице Гарднер, 45) популарни назив за партизанску капу, 46) целокупан, 48) врста занатлије, 49) кућа, 51) град у Јапану, 52) становници највећег полуострва на свету, 53) река у Индији, 54) навала, атак, 55) оружани сукоб народа.

УСПРАВНО:

1) Име сликара Муртића, 2) делић хлеба, 3) орган чула слуха (множ.), 4) турски војсковођа (Омер-паша, 1806—1871), 5) музичка приредба, 6) римско име за Љубљану, 7) британска ваздухопловна компанија, 8) неман, ала, 9) скраћеница италијанске радио-телевизије, 14) име књижевника Ковачића („У регистратури“), 15) сигнални музички инструмент, 18) правозаступник, бранилац, 19) слика рађена воденим бојама, 21) поправљање, 22) наука о општим бројевима, 24) име певача Дедића, 26) ленгер, котва, 28) језеро у Африци, 29) индустријска биљка, 33) пољопривредна алатка, 36) уметничко обликовање предмета, 37) познати италијански филмски комичар, 38) ноћна птица грабљивица, 40) један континент, 42) змија неотровница, 43) место у Горском котару, 46) зимски спорт, 47) војна формација, 49) поклон, 50) легенда.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) стаза, 6) одраз, 11) Талија, 13) Венера, 14) обада, 15) уши, 17) окер, 18) пат, 19) птица, 21) Ана, 22) ак, 23) урод, 24) ви, 26) ав, л, 27) Пјер, 28) јара, а, 30) Облак, 32) тулипан, 34) рам, 35) рага, 36) А(угуст) Ш(еноа), 37) ат, 38) сито, 39) оро, 40) скочити, 42) Драва, к, 44) нота, 45) брат, у, 46) ИК, 48) П(етар) Н(адовеза), 49) Саво, 50) ЕТ, 51) још, 53) одело, 55) Ито, 56) Атик, 58) Ото, 59) Дрим, 60) Њујорк, 62) навика, 64) Ерато, 65) загат.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милош Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живојин Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тримесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тримесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у странијој валути: ДМ 52.— \$ 14.— Ег 78,40.— Сгр 61,40.— Скр 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-3-32000-10-54. Поштански фах 124. Телефон: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

На основу нишљења републичког секретаријата за културу СРС број 413-21/72-03 од 20. VII 1972. године не плаћа се порез на промет.

ЗМИЈА ИЛИ ГУШТЕР?

Драги Забавнице,
Пошто си ти мој најдражи лист ка-
жи ми шта је слепић. Да ли је змија или
гуштер?

НЕНАД ХРЊАК,
Ивана Мичурина 19, Београд

Слепић или ужак, како га још зо-
ву, је гмизавац из реда гуштерова.
Нема ногу и креће се као змија на
коју личи. Храни се искључиво пу-
жићима и кишним глистама; рађа
живе младунце. Има га и код нас.

МОРЕ БЕЗ РИБА

Молим вас да ми објасните шта је
то Мртво море, како је добило име и
шта у њему живи. Верујем да ћете ми
ви дати најтачнији одговор.

Ваш верни читалац
МИРОСЛАВ МИЛИНКОВИЋ,
Трипњска цеста 210, Борово

Мртво море у ствари је велико
слано језеро без отока. Налази се у
Палестини, 392 метра испод морске
површине. Дубоко је око 400 метара
и заузима површину од 1.050 квад-
ратних километара. Главна притока
му је Јордан. Мртво море је веома
богато сољу (24 до 28 процената) и
зато у њему нема никаквих живих
бића. Разумљиво је онда зашто је
добило име — Мртво.

ДА ТАМНА КОЖА
ЛИЦА ПОБЕЛИ

Драги Забавнице,

Читајући ваш лист приметио сам да
решавате све проблеме и питања. Одлу-
чио сам да вам и ја пишем. Нисам сигу-
ран да ли ћете решити мој проблем ко-
ји ме много мучи. Ја имам црну боју
коже и сви ми кажу да сам много црн.

Замолите бих вас, ако је икако могуће, да
ми нешто препоручите да побелим.

МИЛОРАД ЧАРАПИЋ,
Н. Н. Коник 2, Титоград

Многи би волели да имају тамни-
ји тен, а ти се жалиш. Белити ко-
жу на лицу, уколико не постоје из-
разите флеке, није потребно, а мо-
же да буде штетно. Ако већ же-
лиш да ти тен не буде сувише та-
ман, избегавај сунчање и преко ле-
та стављај на лице заштитни крем
са антипирином (Антипирин 4 гр,
Калијум карбоником 1 гр, стеарин-
ска киселина 15 гр, глицерин 15 гр,
дестиллована вода 65 гр). Девојке мо-
гу да се шминкају течним пудером
сасвим светле боје.

КАКО СУ УМРЛИ?

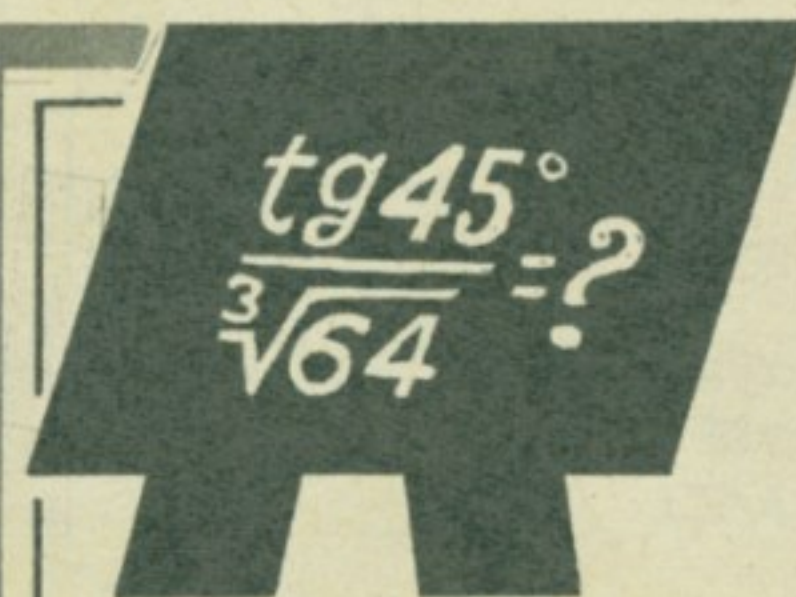
Драги Забавнице,

Као стални читалац твог листа, молим
да ми одговорите како и где су умрли
Док Холидеј и Вајат Ерп. Унапред хвала.

БРАНИСЛАВ КОЖИЋ,
Раде Кончара 11, Зрењанин

Док Холидеј је умро новембра
1887. године у лечилишту Гленвуд
Спрингс у Колораду од галопирају-
ће туберкулозе. Имао је само 35 го-
дина. Вајат Ерп је, међутим, дожи-
вео дубоку старост: умро је јануара
1929. у Сан Франциску као 81-годи-
шњак. У последњим данима ових и
других јунака Дивљег запада мо-
жеш прочитати у напису „Умрли су
без чизама“, који је Забавник обја-
вио у броју 1068. од 16. јуна ове го-
дине.

КАКО СЕ
РЕШАВАЈУ
ЗАДАЦИ ИЗ
МАТЕМАТИКЕ

Лако и брзо можете и сами научити из књига „ИЗРА-
БЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“ (I књига за први, II
књига за други, III књига за трећи разред гимназије, тех-
ничких и осталих средњих школа). Књиге садрже комплет-
ну израду свих задатака! Наручите дописницом или писмом
са назнаком које књиге желите на адресу: МАТЕМАТИКА
— 71001 Сарајево, п. п. 64. Књиге ћете одмах добити и пла-
тити поштару кад вам донесе (поузећем). Цена сваке књиге
је 40 динара. Ко наручи све три књиге заједно, платиће све-
га 100 динара!

